Ludas Matyi

III. évfolyam, 22. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 június 4

Válságban a válság

— *Válságbajutott munkatársunk jelenti:*

A Kisgazdapárt Semmelweiss-utcai párthelyiségében a hangulat bizakodó. Állítólag

az idei válság-termés messze túl haladja a tavalyit,

ami elsősorban annak köszönhető, hogy saláta és egyéb növények helyett mistéthet ültettek. Szó van arról, hogy a svájci exportot beszüntetik és inkább a behozatalt erősítik. Főleg ferencekre van szükség nagyban és kicsinyben.

Hír szerint rövidesen kiárusítják a legutóbbi válságból visszamaradt néhány politikust, hogy

ilymódon a folyó válságot lezárják

és sürgősen hozzákezdjenek a legközelebbi válság előkészítéséhez.

Munkatársunk beszélgetést folytatott a Svájcban tartózkodó Nagy Ferenccel. Megkérdezte tőle,

igaz-e, hogy menni fog,

mire a miniszterelnök így válaszolt:

— Naná, jönni . . .

Svájci körökben egyébként az a feltevés járja, hogy Nagy Ferenc helyett

esetleg

Békeffi László venné át a Kisgazdapárt vezetését, aki maga is hosszabb időt töltött Magyarországon és szintén teljes mértékben bírja az időközben eltűnt Saláta bizalmát. Ez esetben Nagy Ferenc átvenné Békeffi László svájci betegségét.

Végül megkérdeztük Balogh István államtitkárt, aki optimista hangú nyilatkozatot adott:

— A magyar belpolitikai válságot — mondotta — már több ízben fenyegette a megszűnés veszélye,

a Kisgazda Párt azonban minden esetben résen állt

és megakadályozott minden ezirányú kísérletet. Nem akarom a Baloldali Blokkot nyiltan szabotázs vádjával illetni, de eddig

nem sok tanujelét adta a válságra való komoly törekvésnek.

Emelt hangon folytatta:

— Vegyék tudomásul, hogy mi sem alszunk és

vagyunk olyan radikálisak, mint a kommunisták.

A bankokat ugyan nem hagyjuk, ellenben . . .

— Ellenben? — kérdeztük áhitattal.

A páter diadalmasan nézett ránk.

— Követelni fogjuk a válság államosítását.

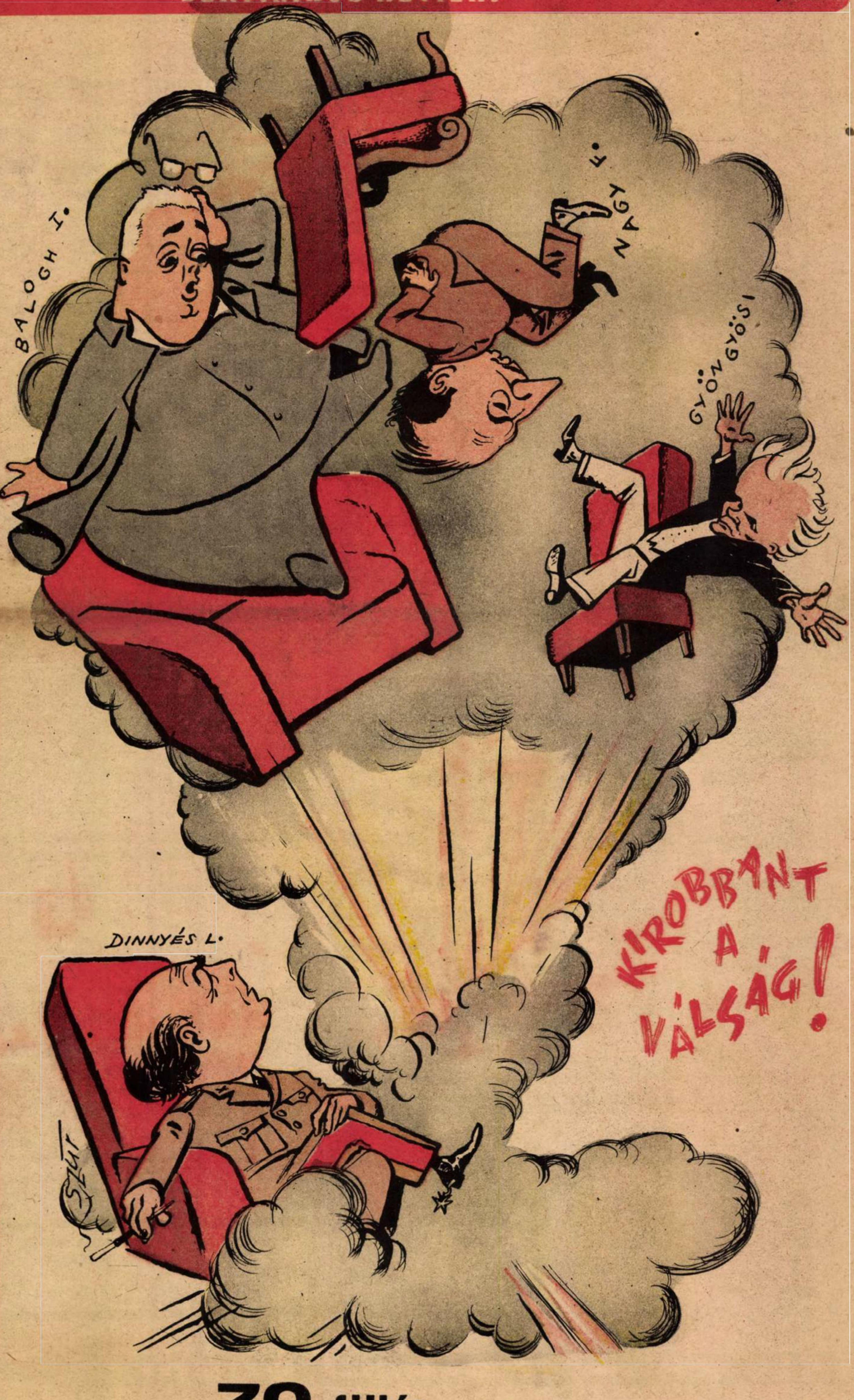
BALOGH I.
NAGY F.
GYÖNGYÖSI
DINNYÉS L.
KIROBBANT A VÁLSÁG!
SZÜT

70 fillér

Az elmult hét margójára

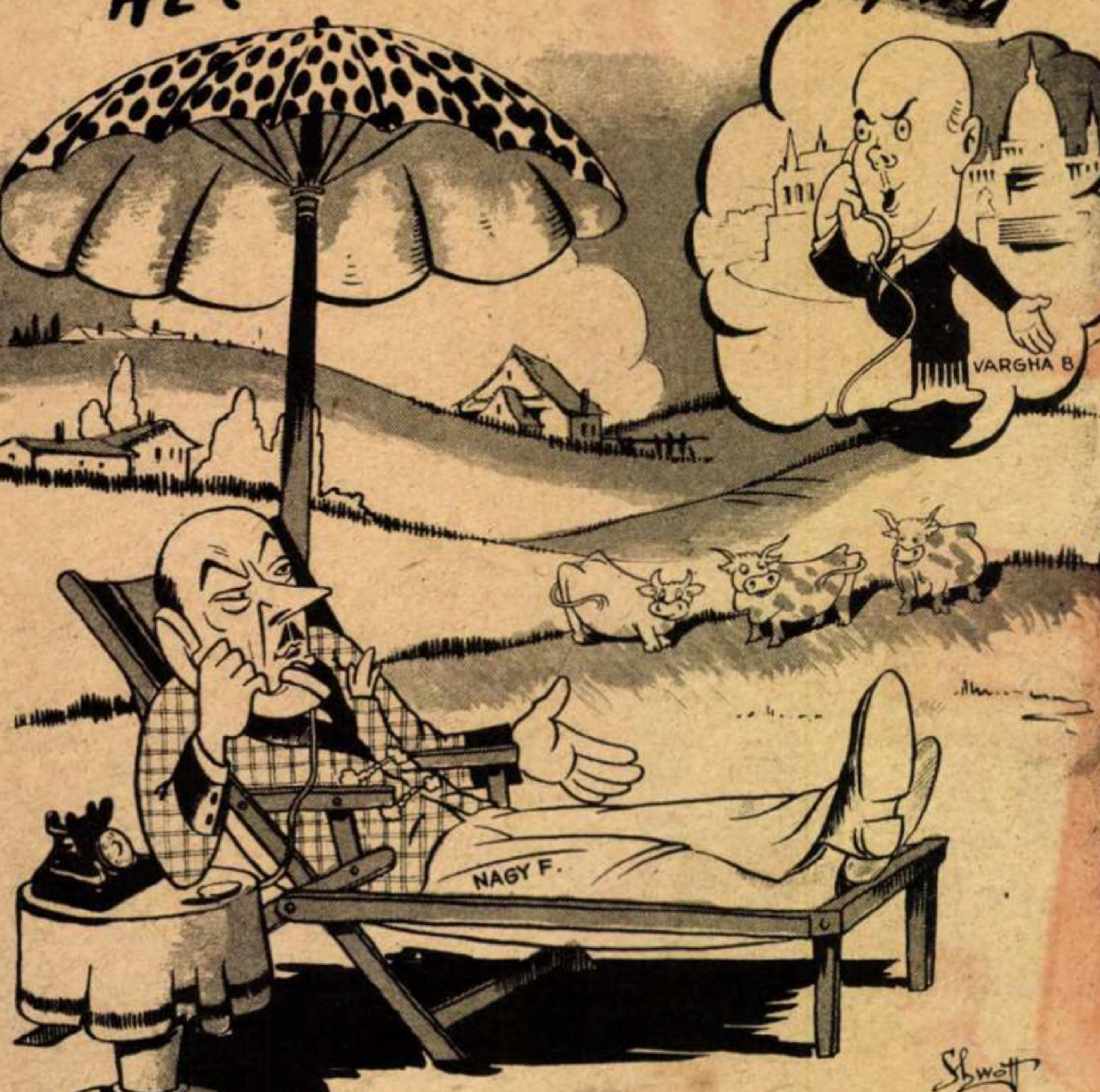
VARGHA B.
NAGY F.
Shwott

Vargha Béla: Ferikém, gyere haza, felborulóban van a koalíció.
Nagy Ferenc: Na és? Nélkülem nem tudják felborítani?

Indonéz idill

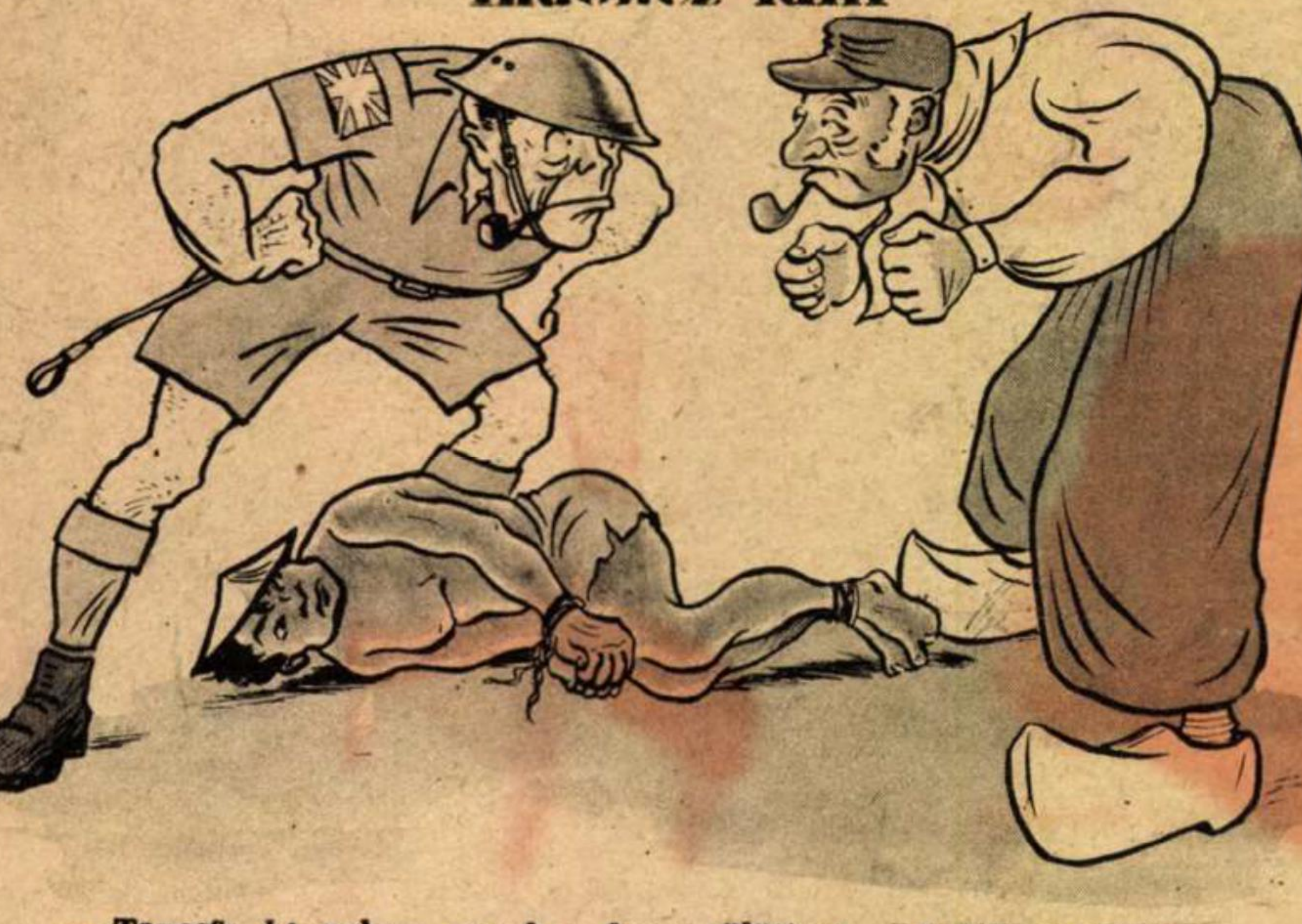

— Tapossa ki nekem ennek a bennszülöttnek a belét, angol úr!

— Tapossa ki maga, hollandus úr, van nekem elég taposnivalóm a saját gyarmataimon.

Be van bizonyitva!

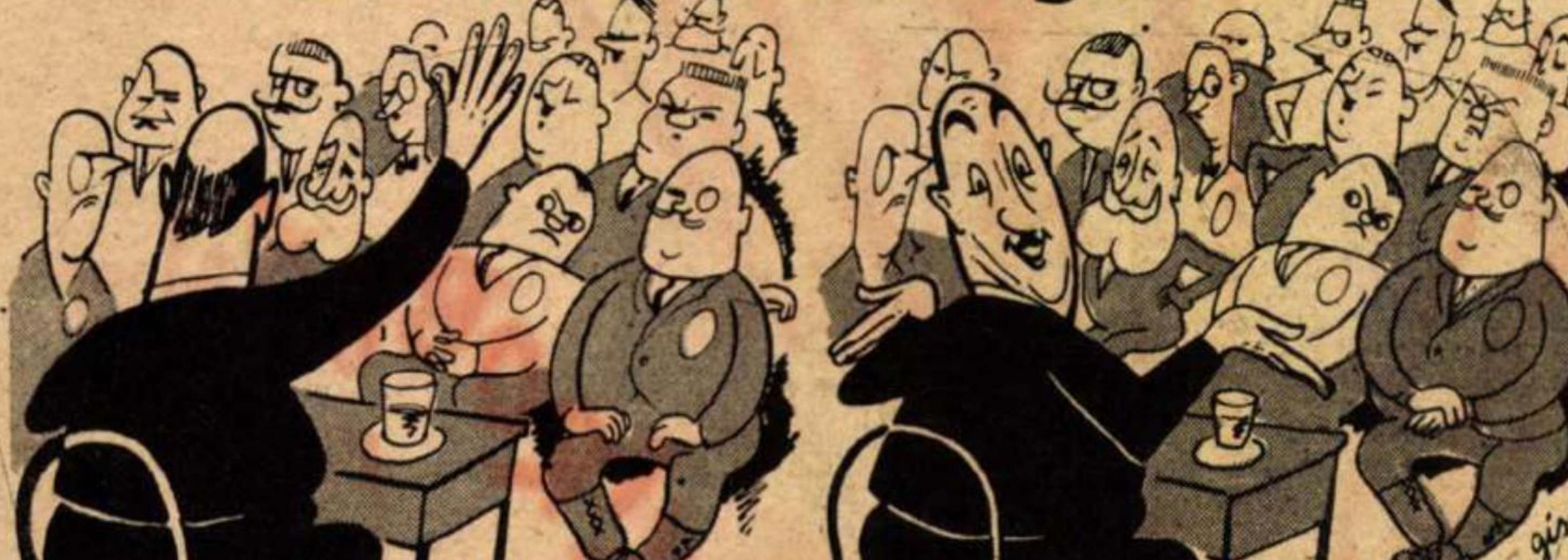

— Tartsák fel a kezüket, akik az összeesküvőkkel egyetértenek!

— Mint látom, pártunkban senkisem ért egyet az összeesküvőkkel!

A lábnyom bosszúja

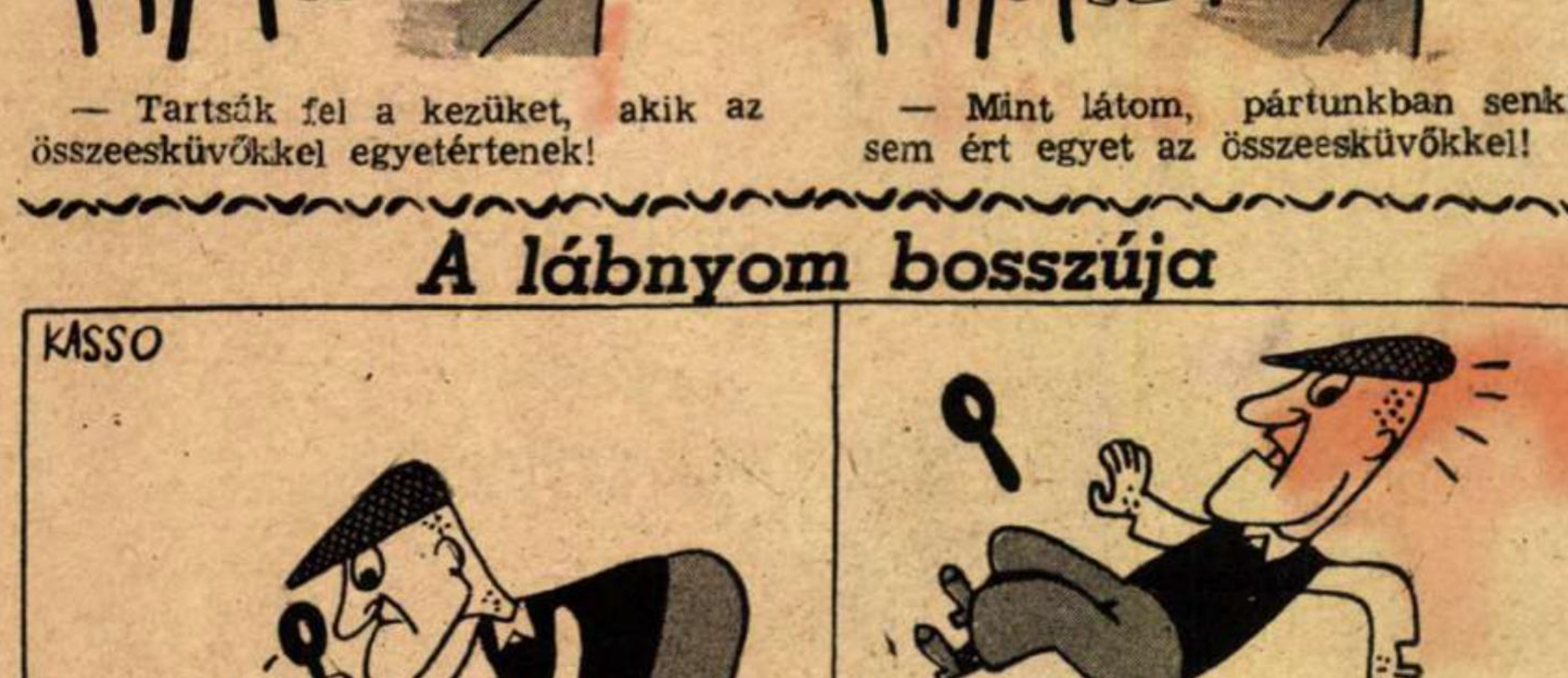

Nyet — da...

Az egyik amerikai ujságíró megkérdezte egy egyszerű moszkvai polgár véleményét Amerikáról A moszkvai mosolyogva ennyit mondott:

Truman — nyet! Lincoln — da!

Miután ez a kedves mondás már bejárta a világsajtót, sikerült imígy röviden összefoglalni egy sereg bonyolult külpolitikai kérdést:

Törökország: Demokrácia — nyet! Dollár — da!

Csang-Kaj-Sek: Földreform — nyet! Diktatúra — da!

Anglia: Churchill — nyet! Palesztina — da!

Amerika: Olajág — nyet! Olajforrások — da!

Ramadier: Munkásegység — nyet! De Gaulle — da!

Végül sikerült megszereznünk a Kisgazdapárt Földalatti Vezetőségének rövid jelmondatát:

Kenyér — nyet! Saláta — da!

ELFOGLALTSÁG, OH...

Tragikomédia

(A pesti polgár többórás bolyongás után éppen tanácstalanul áll a kerületi Lakáshivatal folyósóján, mert már azt sem tudja, hogy a második vagy harmadik emeleten van-e. Ekkor jön iratokkal a hóna alatt egy volt osztálytársa, az iskola volt szégyene.)

Polgár: Szervusz öregem, bocsáss meg: hanyadik emel...

Osztálytárs: (tűkön állva:) Ne haragudj fiam, de a legrosszabbkor jössz..! Épp referálni megyek a kormánybiztosnak. A dolog nem tűr halasztást, majd máskor beszélgetünk...

Polgár: Egy perc csupán! Arról van szó, hogy nem tudom hanyadik emel...

Osztályt.: Értsél meg öregem! Én nagyon szívesen állok rendelkezésedre, de még egy perc szabad időm sincs..! Egy perc..?! Egy félperc szabad időm sincsen! Egy félperc..?! Egy negyedperc sincs! Egy negyedperc .?!!

Polgár: Ebből nekem elég..! *(menni akar)*

Osztályt.: Várj még egy kicsit! Egy negyedperc szabadidőm..?! Még egy nyolcadperc sincsen! Egy nyolcadperc..?! Egy tizenhatod...

Polgár: Szervusz. Nagyon örvendtem...

Osztályt. (átfonja karjaival): Ne rohanj! Minden elfoglaltságom mellett is szakítok egy kis időt neked..! *(Noteszt vesz elő. Negyedóráig lapoz és jegyez)* Hát kérlek, jövő pénteken tizenegy óra két perctől tizenegyóra tíz percig volna egy szabad négypercem. Csak arra kérlek, hogy mondani valódat lehetőleg röviden összefogva igyekezzél előadni. Megértesz ugye? Nem akarom, hogy úgy járj, mint az egyszeri plébános. Ismered ezt az anekdótát?

Polgár: Nem. Szervusz *(sikerül elszakadnia.)* Bevallom: csak annyit akartam kérdezni, hogy hányadik emeleten vagyok most...!

Osztályt.: (nevetve) Ja. Hát ezért csakugyan kár lett volna jövő péntekig várni. Nézz fel szerdán...

Függöny. **I. H. F.**

Beszélgetés egy bankigazgatóval a bankok államosításáról

Nyúzó Balambér, a Bélezdki-bankház vezérigazgatója dolgozó szobájában fogadott.

— *Üljön le* — mondta idegesen fel-alá sétálva.

— És igazgató úr miért nem ül?

— *Még nem jogerős* — mondta zavartan — *szabadlábon védekezem.*

— A bankok államosításáról szeretnénk hallani a véleményét.

— *Nézze kérem* — hárítja el a kérdést — *én egy egyszerű kisfizetésű dolgozó vagyok. Havi kétszáz forintot kapok a bankomtól.*

— Havi kátszáz forintot?

— *Sajnos. Ehhez persze jön még valami, kilencezernyolcszáz forint villamospénz és tizenháromezerötszáz forint túlórapénz, dehát tudja, milyen drágaság van.*

— Miért vannak a bankok államosítása ellen?

— *Nézze kérem, mondtam már, hogy nem szívesen beszélek erről, mert még képesek és nem értik félre. De ha mindenáron tudni akarja, hát kimondom férfiasan: abszurdumnak tartom.*

— És miért?

— *Miért? Még kérdezi? Ilyet még nem is hallottam. Hát az állam akar ezentúl helyettünk hiteluzsorával foglalkozni?*

— Nade direktor úr — hökkentünk meg. — Hát hiteluzsora nélkül nem is lehet bankot elképzelni?

— *Lehetni lehet* — gondolkozott el. — *De akkor mi a fene értelme van?...*

A hét legszomorúbb vicce

— Olvasta? Nyugatosok és nyilasok pénzt hamisítottak Milanoban.

— Hát mit csináljanak szegénykék, ha másként nem tudtak börtönbe jutni?

Uj kisgazdajelvény

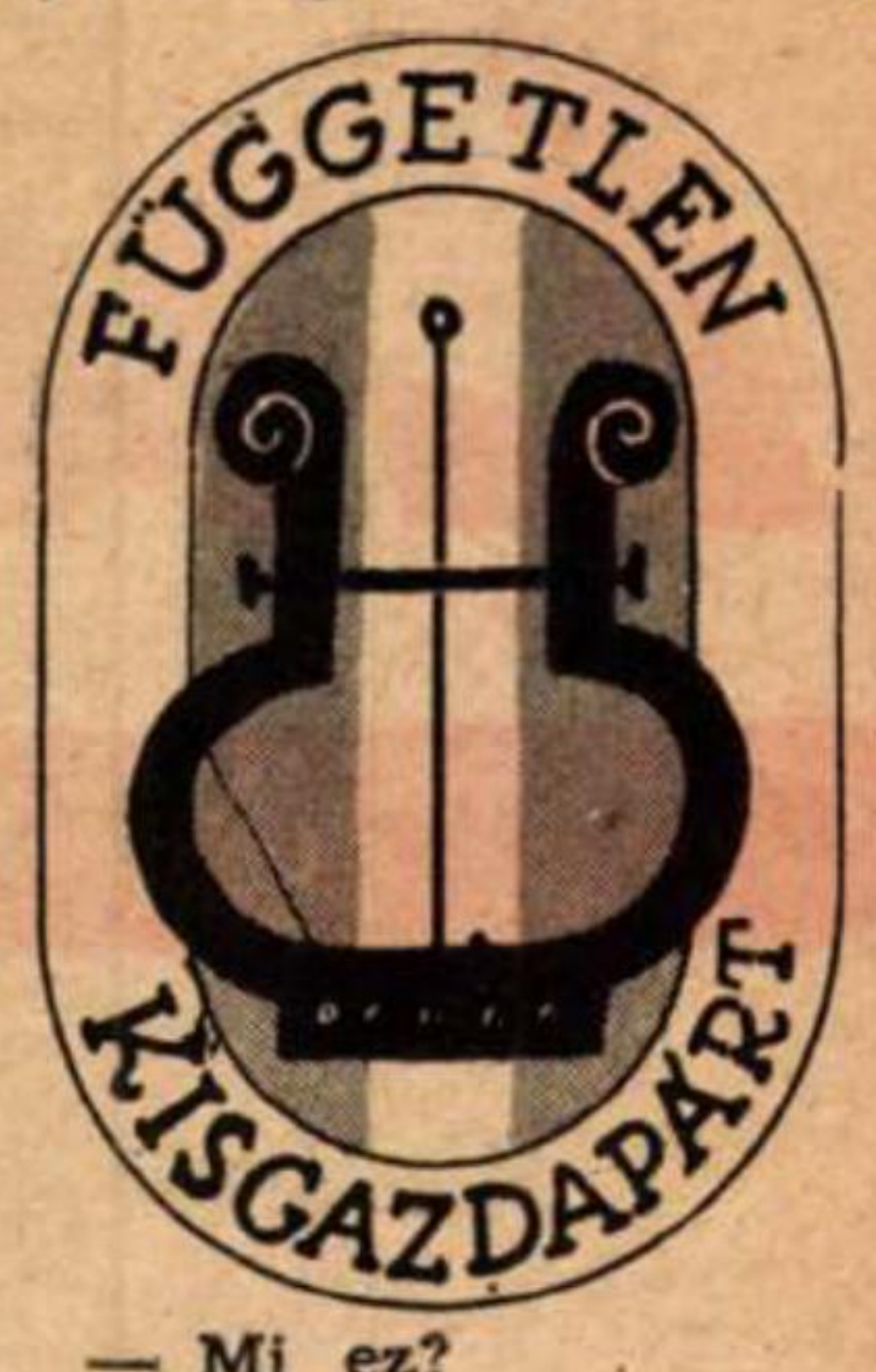

— Mi ez?

— Egy lant.

— És miért van ennek csak egy húrja?

— Hogy kényelmesebben lehessen egy húron pendülni az összeesküvőkkel.

Pénz áll a házhoz

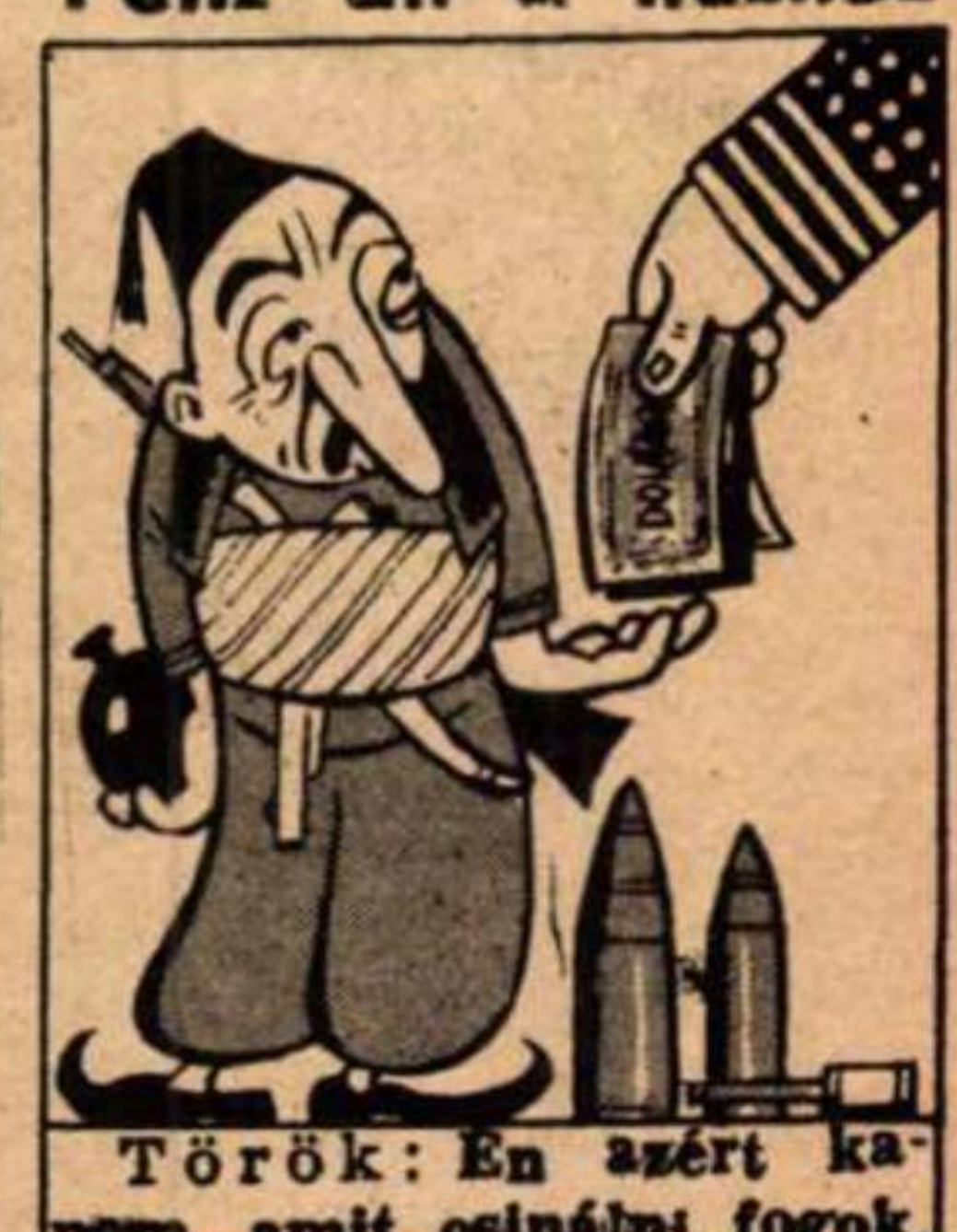

Török: Én azért kapom, amit csinálni fogok.

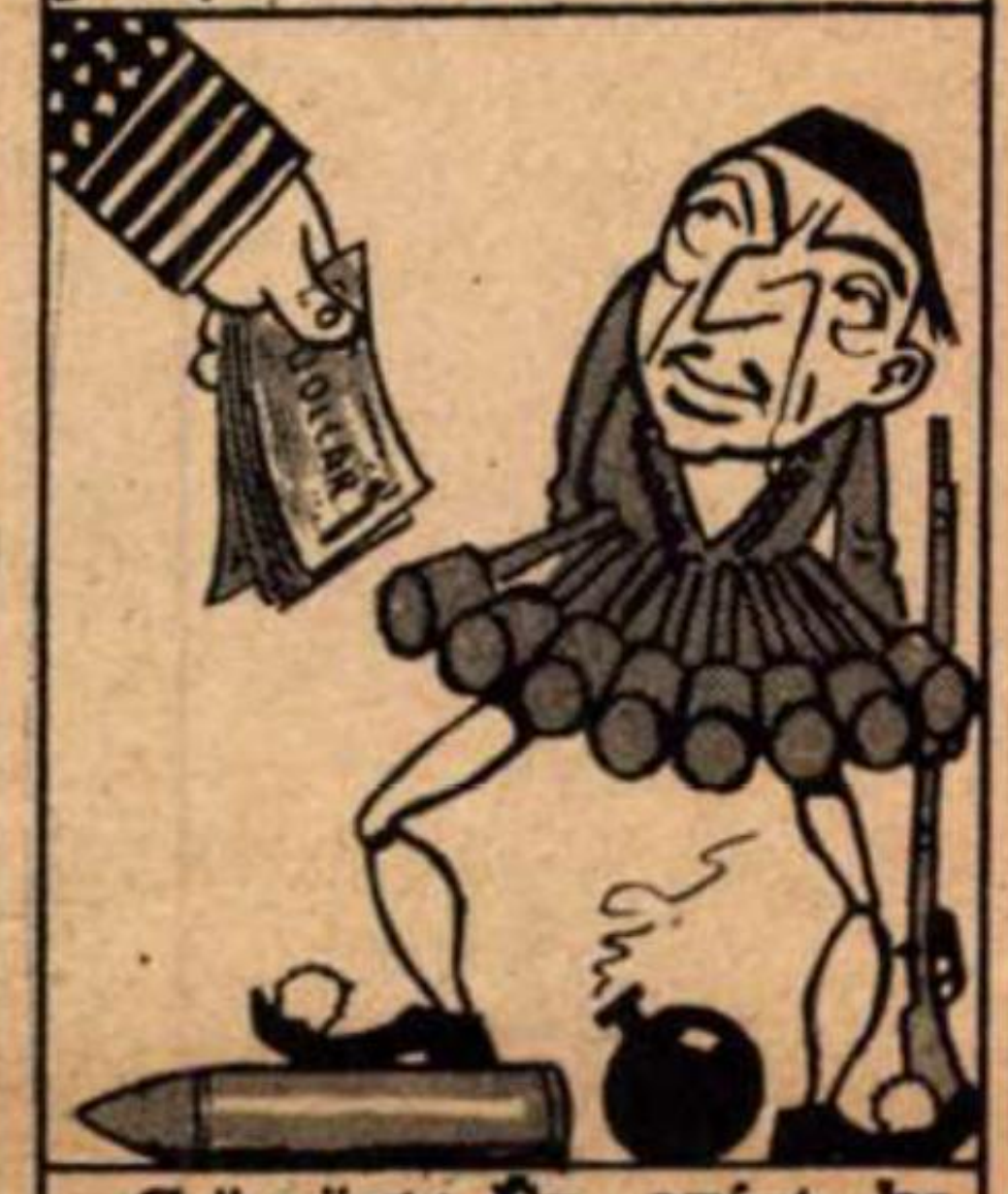

Görög: Én azért kapom, amit csinálok.

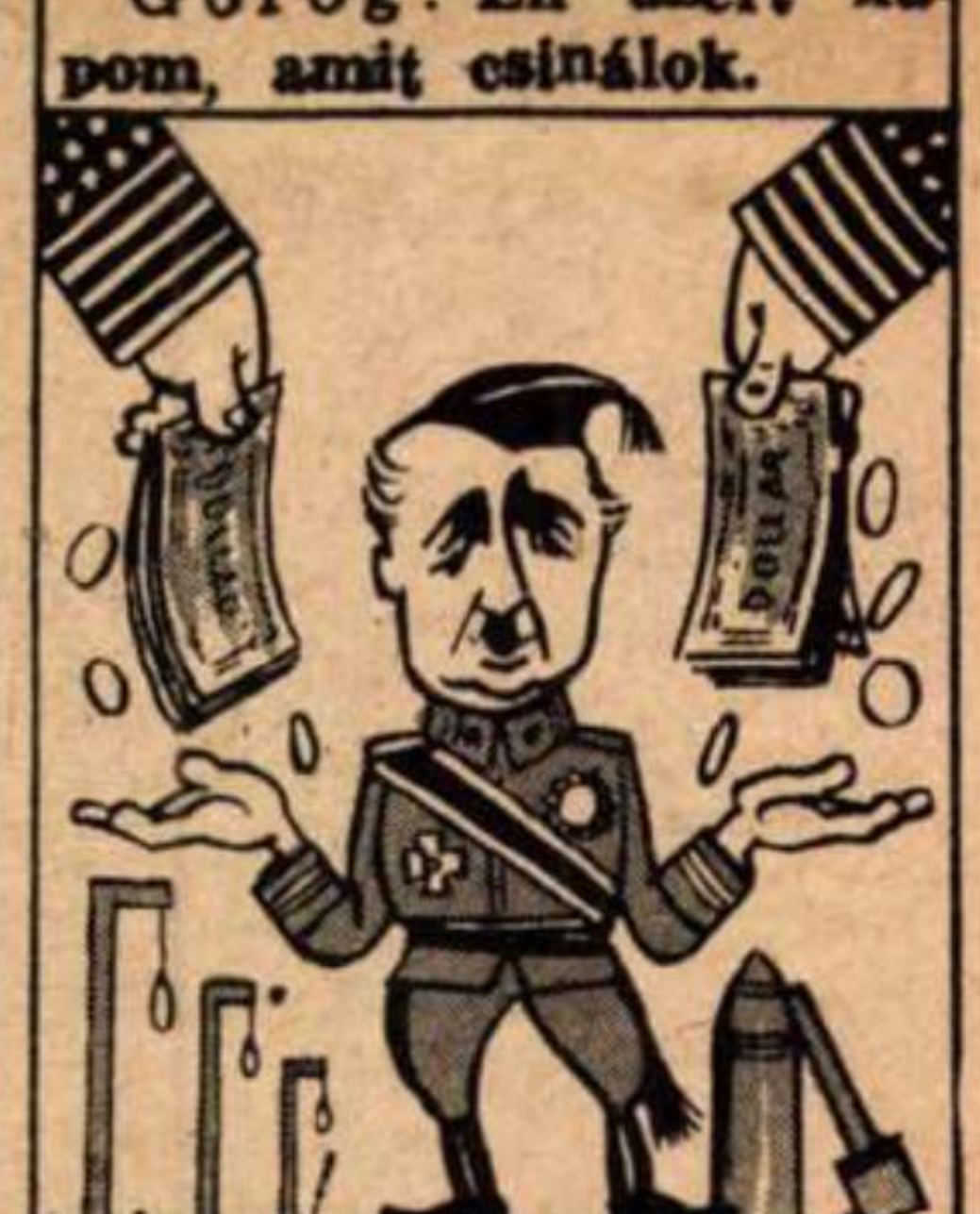

Franco: Én azért kapom, amit csináltam.

Futurista vicc

Két ló beszélget az Oktogon-téren:

— *Rettenetes fejgörcsöm van — mondja az egyik ló.*

— *Vegyél be egy aszpirint — feleli a másik.*

— *Bevettem, de nem múlt el.*

— *Hát akkor vegyél be egy demalgont.*

— *Azt is bevettem kettőt, mégsem múlt el.*

Erre közbeszól egy kis foxikutya, aki végighallgatta a két ló beszélgetését:

— *Tessék megpróbálni egy kombinált port!*

Mire a ló odafordul a kiskutyához:

— *Ejnye csak, te taknyos! Hogyan tudsz te beszélni?*

SIC TRANSIT GLORIA DUNDI !

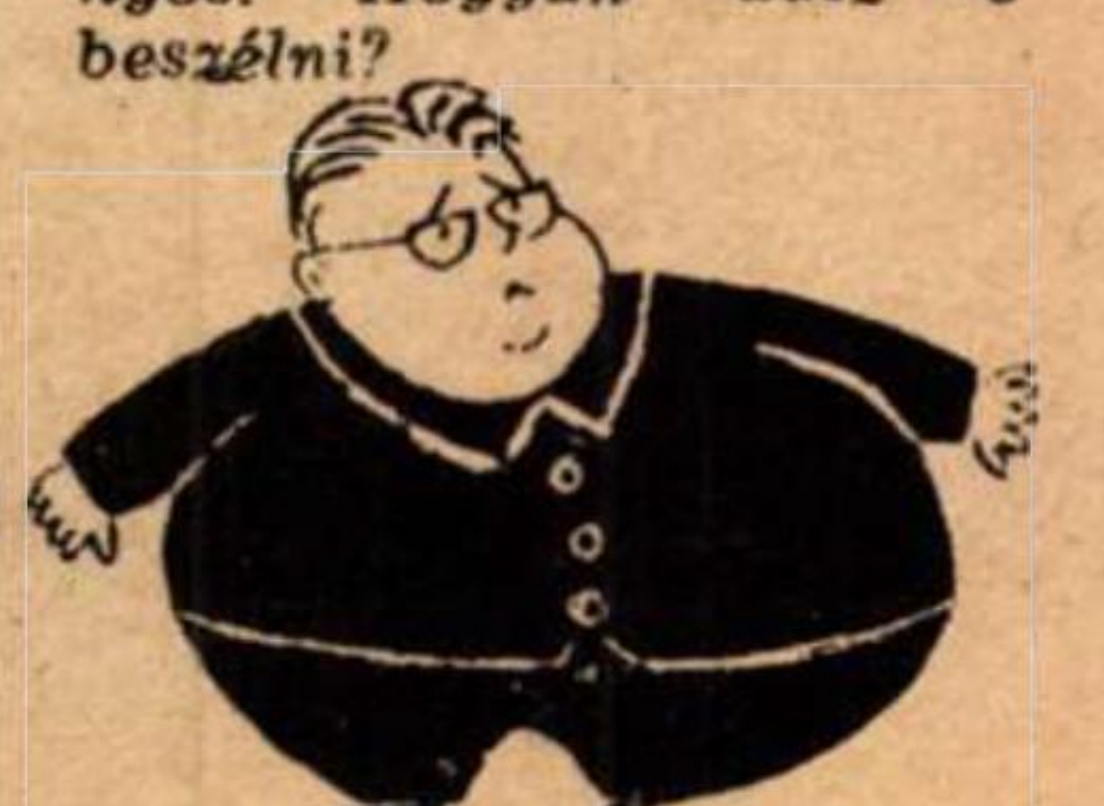

Tabi László:

Beszélgetések a Szovjetunióról...

A napokban meghívást kaptam Krüfli Alfonz nyugalmazott főszámtanácsosék Görcs-utcai villájába, vacsora utáni feketére. Krüfli maga hívott meg telefonon, s elárulta, hogy az estély nagyon érdekesnek ígérkezik, mert jelen lesz egy úr, bizonyos Húfnágel, aki kilencvenkét évig élt a Szovjetunióban s így bizonyára érdekes dolgokat fog mesélni.

A társaság népes és úri volt, s mint ahogyan azt várni lehetett: kíváncsian vette körül bizonyos Hufnágelt, hogy élőszóval hallja megerősíteni mindazt, amit itt a szovjetről 1920 és 1945 között állítottak.

Bizonyos Hufnágel, aki 92 évig élt a Szovjetunióban, magas, hallgatag fiatalember volt. Hogy miért, mikor és hol élt az Unióban, senki sem tudta, de nem is kutatta senki. Mindenki bizonyosra vette, hogy egy Hufnágel nem hazudik. A társaság gyorsan felhörpintve a feketekávét, azonnal a kérdések özönével lepte el bizonyos Hufnágelt.

— És mondja csak — kérdezte Krüfli Alfonzné — igaz, hogy Moszkvában a nők mezitláb vesznek részt a táncmulatságokon, amiket a tehénistállókban rendeznek?

Bizonyos Hufnágel felelni akart, de máris elhangzott a következő kérdés.

— És mondja csak — kérdezte Hajszalagossy Csaba főerdész — igaz az, hogyha valaki Moszkvában akar csináltatni magának egy nadrágot, akkor felakasztják?

— És igaz az — kérdezte Richteressy Ottóné — hogy a házasságot huszonötévi fogházzal bünteti k?

— És igaz az — ordította túl az összes kérdezőket maga Krüfli, a házigazda — hogy a Szovjetunióban nyersen eszik a fiatalhagymát, de akinek hagymaszaga van, azt szibériai ólombányákba viszik?

— És az igaz — kérdezte Plohn Zuárd volt SS-őrnagy, jelenleg népbírósági szavazóbíró — hogy aki a Szovjetunióban meg akar születni, annak előbb jelentkeznie kell a legközelebbi kommandatúrán?

— Hát az igaz-e — kérdezte Blasztikalanovics Gedeon volt koronaőr — hogy a moszkvai földalatti villamos tulajdonképen a föld felett megy, de a lakosság előtt ezt titkolják?

Bizonyos Hufnágel leroskadt a pamlagra.

— Uraim és hölgyeim — mondta — önöket rosszúl informálták. Az emberek kint jól és nyugodtan élnek, a földalatti a föld alatt megy, mindenki megszülethet, aki akar, házasodni szabad.

Bizonyos Hufnágelt erre mindenki faképnél hagyta. A házigazda belémkarolt és félrevont.

— Uram — mondta — mit szól ehhez az utolsó hazudozó fráterhez? Hát nem rémes, hogy beállít ide egy ilyen senki és összevissza hazudozik? Hát kell bennem rokonszenvet kelteni az oroszok iránt? Hát nem szeretem és az oroszokat amúgyis? Nevetséges!

Azzal elsietett és kirúgta bizonyos Hufnágelt. A társaság helyeselte.

— Ha azelőtt is eltávolítottunk volna a körünkből minden propagandistát — mondta Plohn Zuárd — akkor nem tartanánk ma ott, ahol tartunk.

A hal a fejétől...

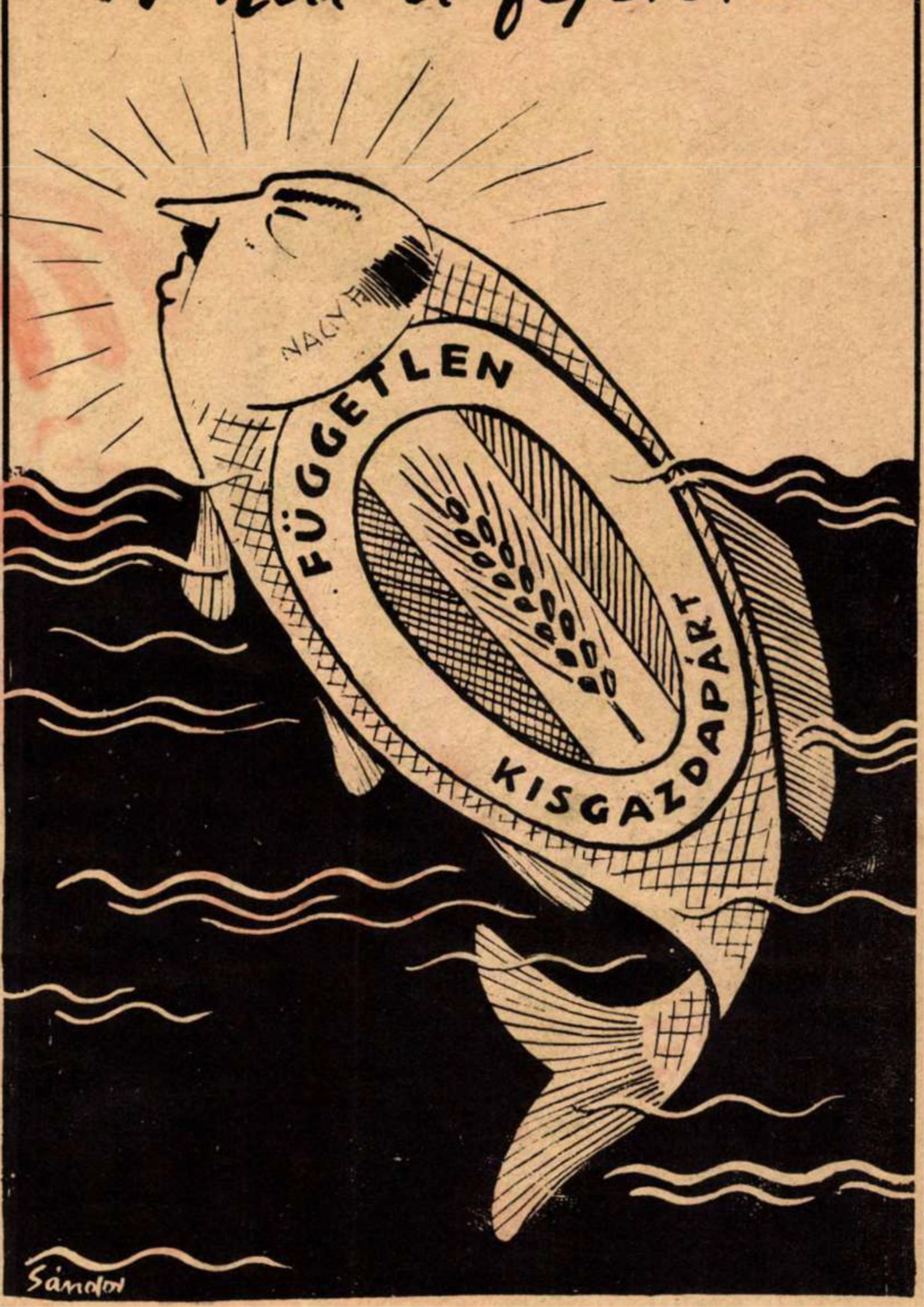

Beteg ügy

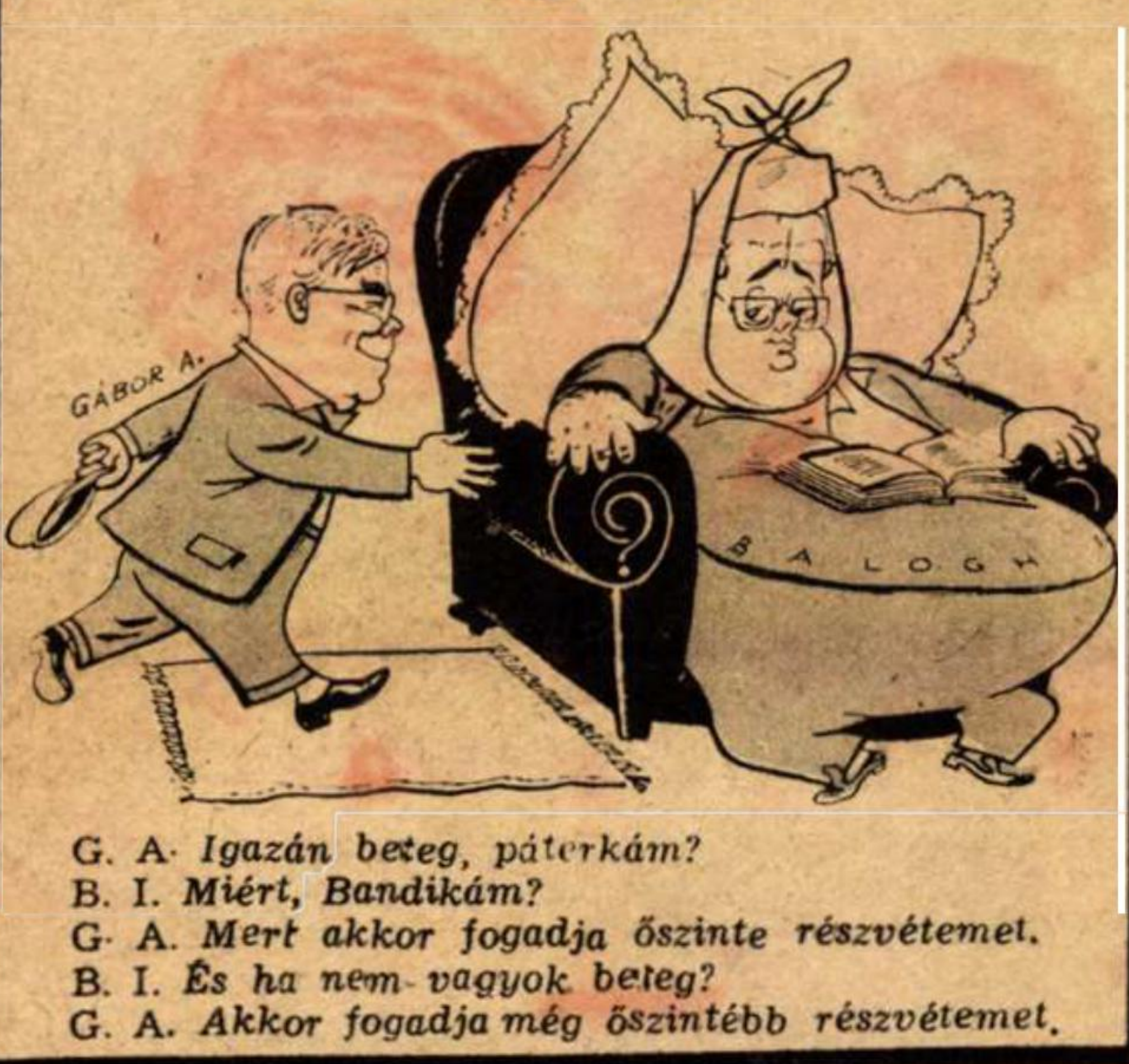

G. A. *Igazán beteg, páterkám?*
B. I. *Miért, Bandikám?*
G. A. *Mert akkor fogadja őszinte részvétemet.*
B. I. *És ha nem vagyok beteg?*
G. A. *Akkor fogadja még őszintébb részvétemet.*

Mezőgazdasági szakértő

— Végre van egy kis csapadék! Nálunk például jég esett.

— Te őrült, nem jég kell, hanem eső!

— Kérlek szépen, nincs baj, a jég ilyenkor gyorsan elolvad...

Itt a női pankráció

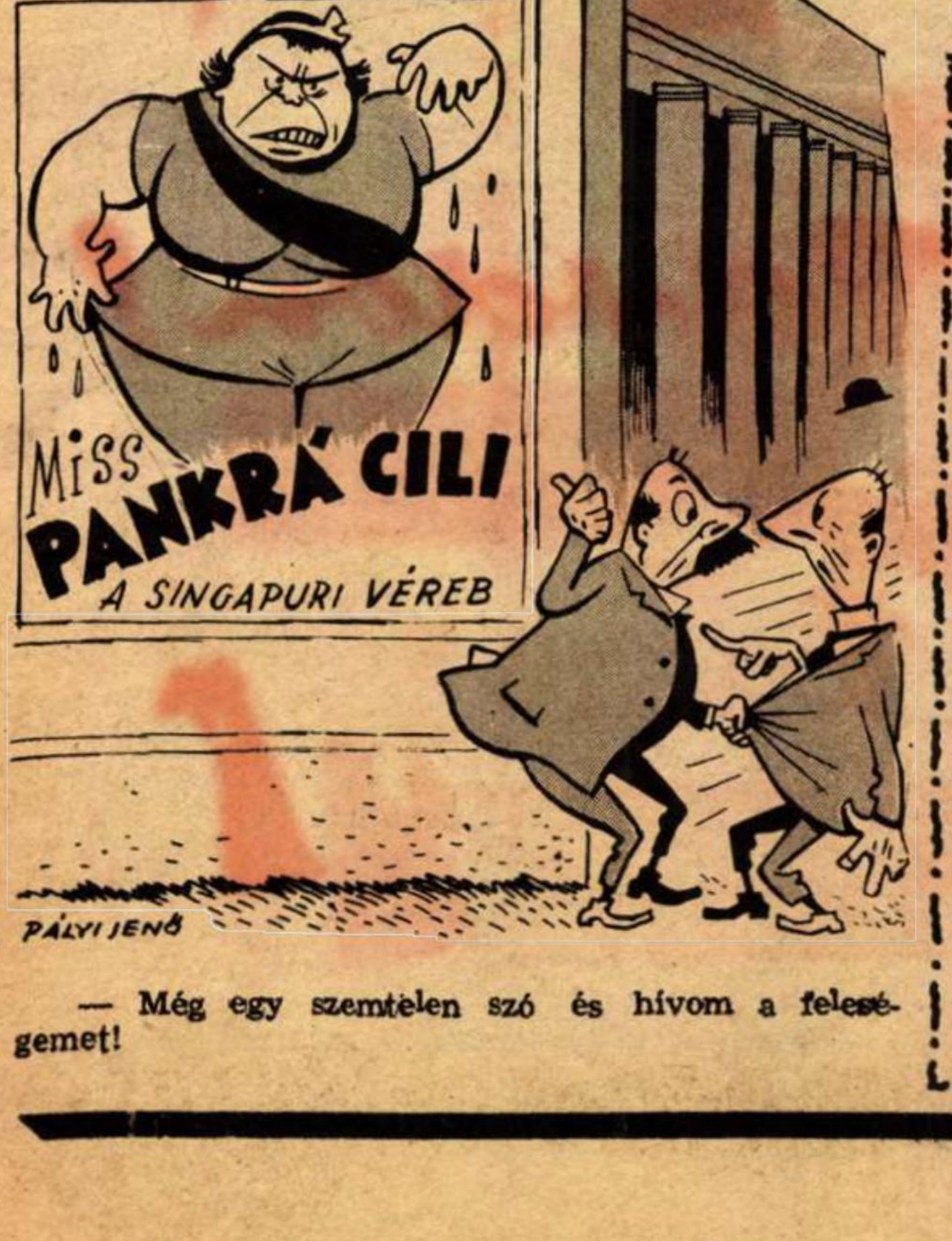

— Még egy szemtelen szó és hívom a feleségemet!

A hét legrejtélyesebb vicce

Két pék beszélget:

— Mit szól hozzá, kolléga úr, megengedik a zsemlyesütést.

— Ajaj, akkor kénytelenek leszünk olcsóbban adni...

Tiszta szerencse

— Anglia államosítja a vas- és acélipart.

— Igen? Szerencséjük, hogy a Balogh páter Magyarországon van...

Segítsünk egymáson

Jólöltözött, tétova kislányt pillant meg a rendőr a Körúton. Ötéves ha lehet.

— Hogy hívnak, kislányom?

— Margitnak.

— Mi a másik neved?

— Mancika.

— Hogy hívják az apádat?

— Apuka.

— Hol laksz?

— Anyukánál.

— És anyukád hol lakik?

— Nálunk.

— Aztán melyik utcában?

— Tessék jönni, majd odavezetem.

A 7 legédesebb vicce

A múlt héten kellett volna lejátszani a Fővárosi Operettszínház—Pódium Kabaré barátságos mérkőzést. A meccs előtt egy nappal Komlós Vili gondterhelt arccal állított be az öltözőbe:

— *Gyerekek* — mondta — *a holnapi meccs valószinűleg elmarad...*

— *Miért maradna el?* — kérdezte Erőss András a kis kabaré egyik vezetője.

— *Mert most hallom Sebestyén igazgatótól, hogy hátvédünk van, kapusunk van, csatárunk is van, de fedezetünk abszolute nincsen...*

Kisgaz-dalárda

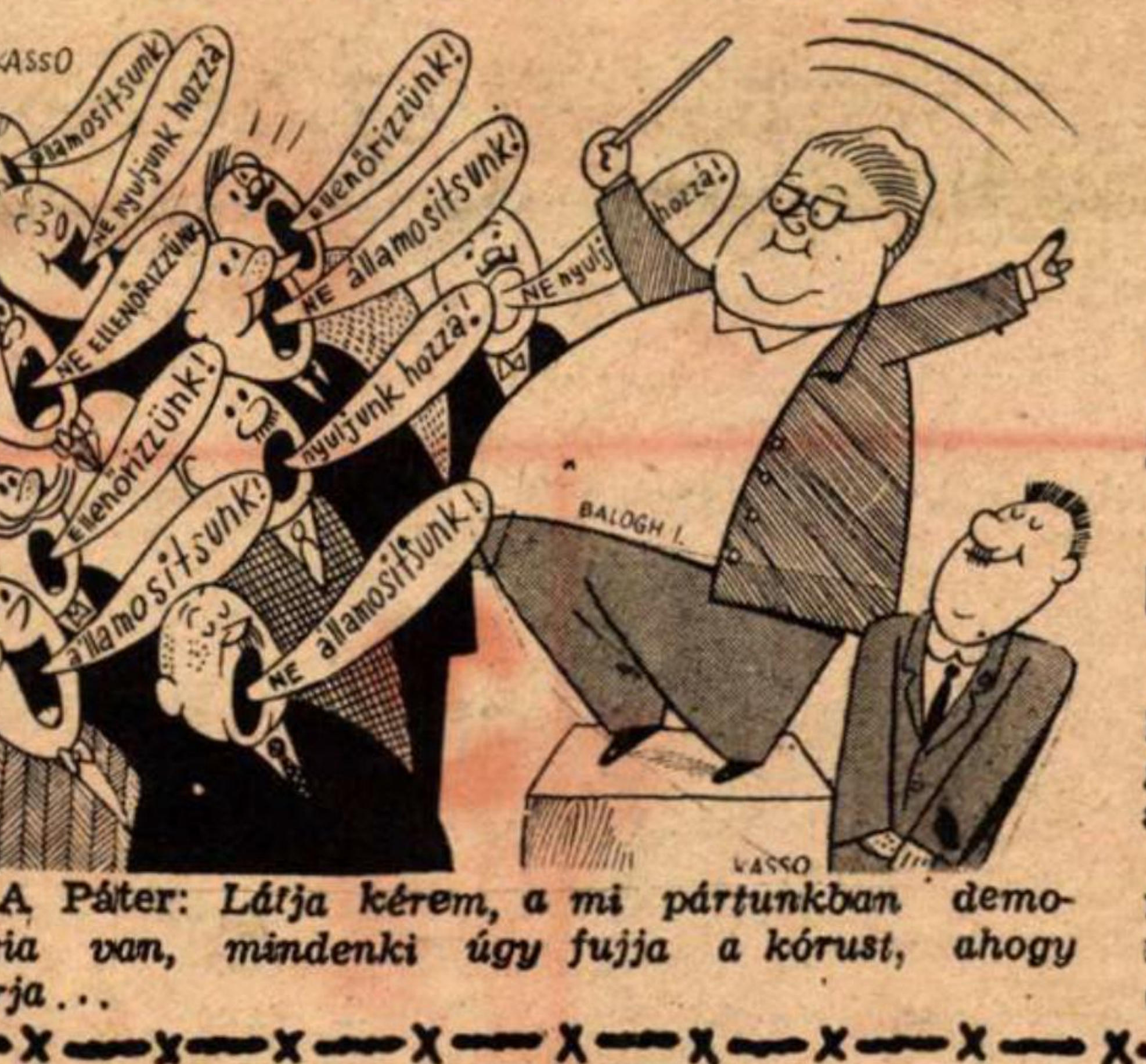
KASSO
államosítsunk!
NE nyuljunk hozzá!
ellenőrizzünk!
NE ELLENŐRIZZÜNK
NE államosítsunk!
NE nyulj hozzá!
ELLENŐRIZZÜNK!
nyuljunk hozzá!
államosítsunk!
ellenőrizzünk!
államosítsunk!
NE államosítsunk!
BALOGH I.
KASSO

A Páter: *Látja kérem, a mi pártunkban demokrácia van, mindenki úgy fujja a kórust, ahogy akarja...*

A Fehér Házban

Marshall: Több pontban nem tudtunk megegyezni.

Truman: Milyen pontban?

Marshall: Támaszpontban...

Egy győztes férfiú

— Mi értelme volt, hogy a francia állampolgárságodat fölcserélted angol állampolgársággal?

— Például, hogy mást ne mondjak, mint angol, megnyertem a waterlooi csatát.

Tehetséges család

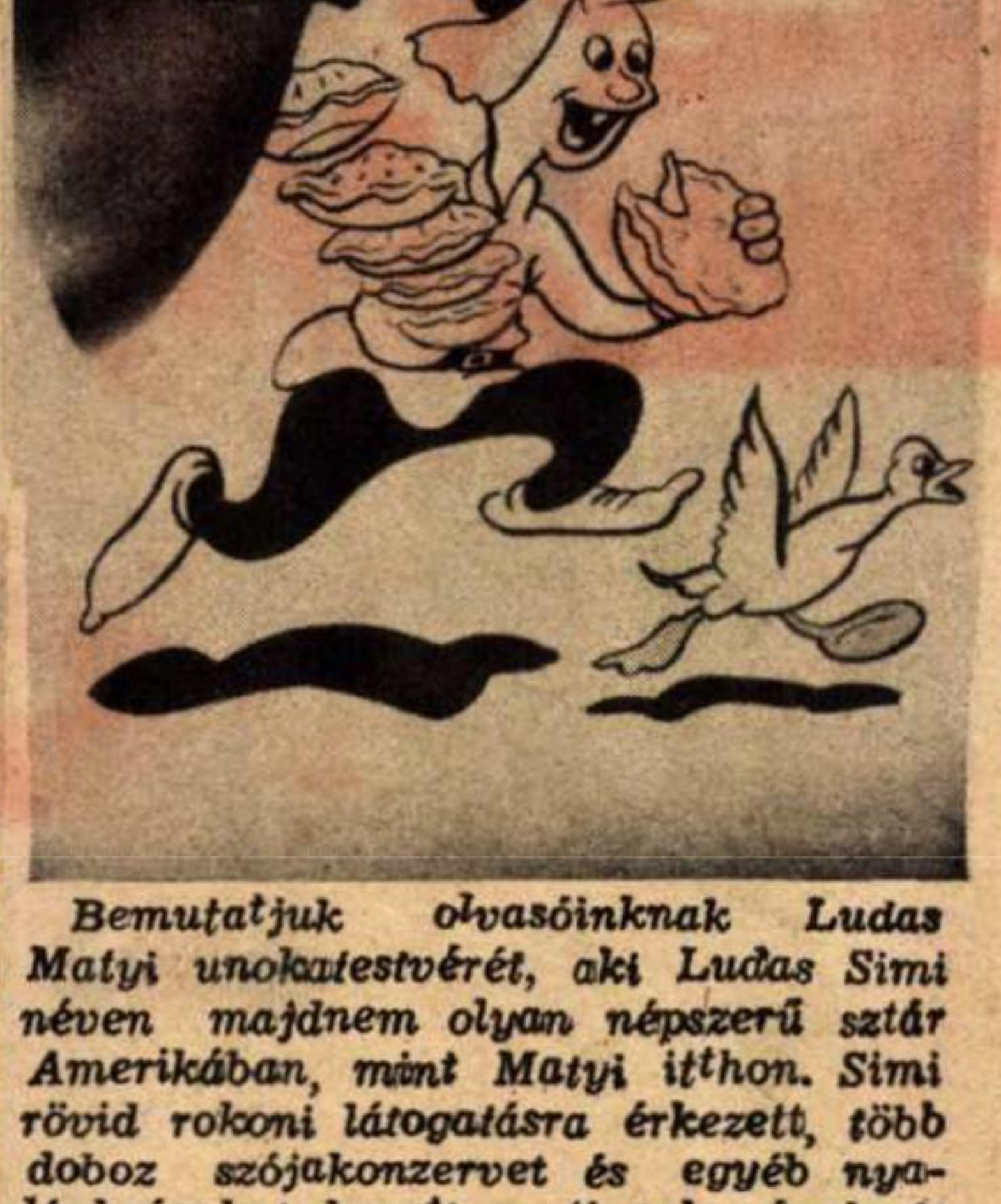

Bemutatjuk olvasóinknak Ludas Matyi unokatestvérét, aki Ludas Simi néven majdnem olyan népszerű sztár Amerikában, mint Matyi itthon. Simi rövid rokoni látogatásra érkezett, több doboz szójakonzervet és egyéb nyalánkságokat hozott pesti rokonának és néhány hétig a Royal Apolló „Kacagó képeskönyv" című trükkfilmjében vendégszerepel.

Szunyogszemmel

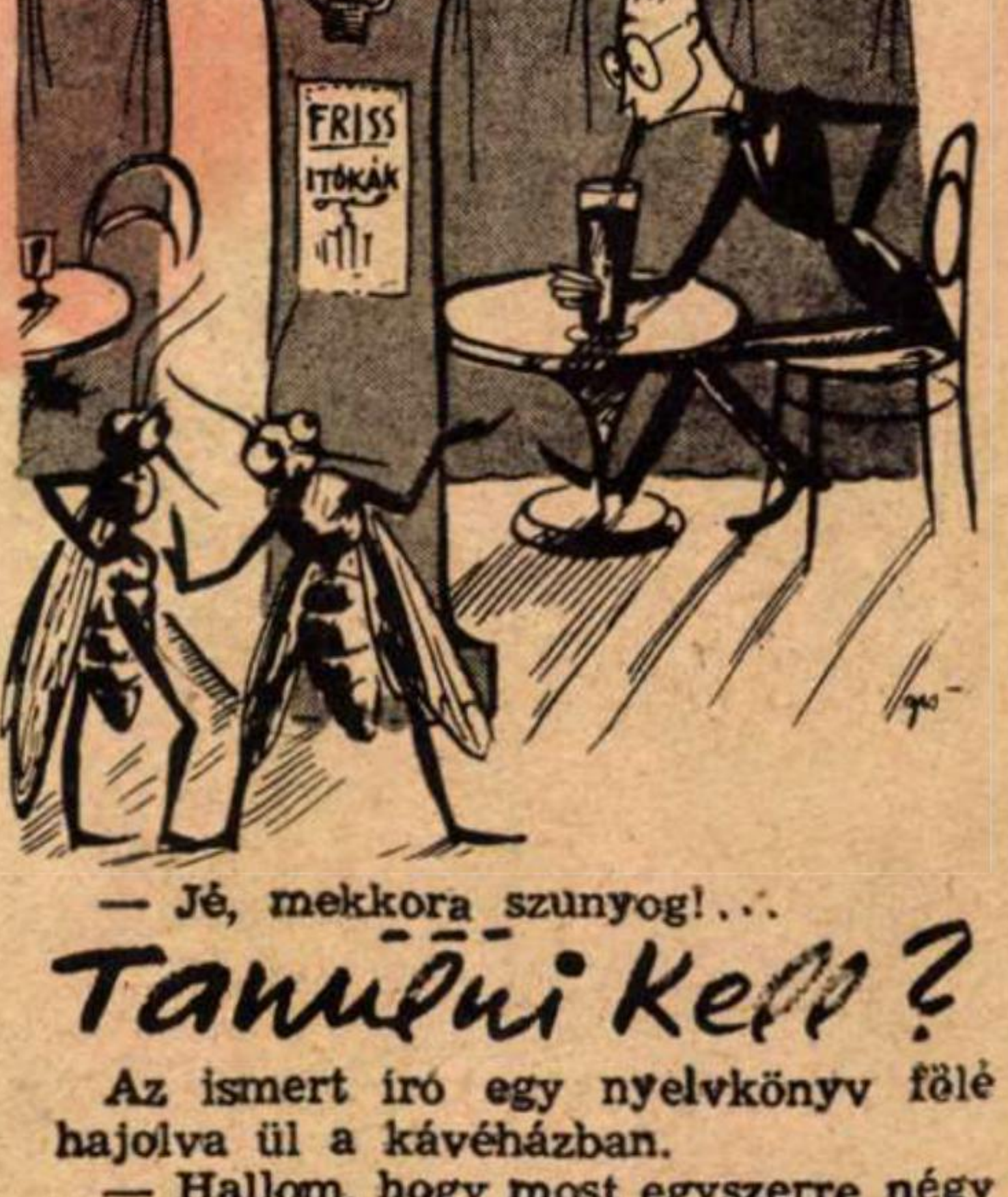

— Jé, mekkora szunyog!...

Tanulni kell?

Az ismert író egy nyelvkönyv fölé hajolva ül a kávéházban.

— Hallom, hogy most egyszerre négy nyelven tanul, — lép hozzá egy ismerőse. — Miért?

— Azért, mert a feleségemnél egy nyelven már nem birom az iramot.

Ahány ház, annyi szokás...

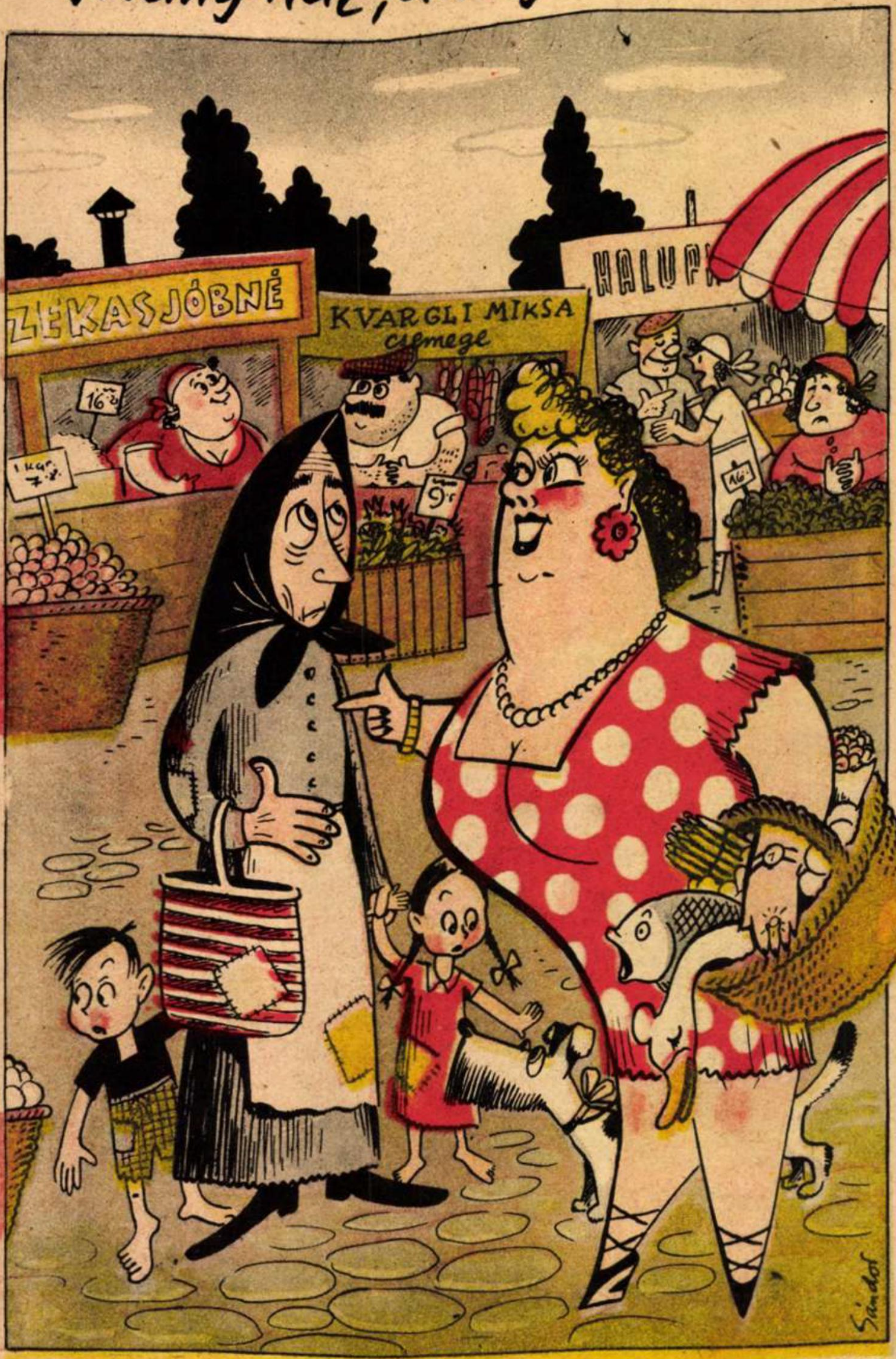

Nagysága: Sietek haza, mert nálunk egy és kettő között van ebéd. Maguk mikor esznek, Kvantáné asszony?

Kvantáné: Hétfőn és csütörtökön.

Büntetőjogi tanulmány

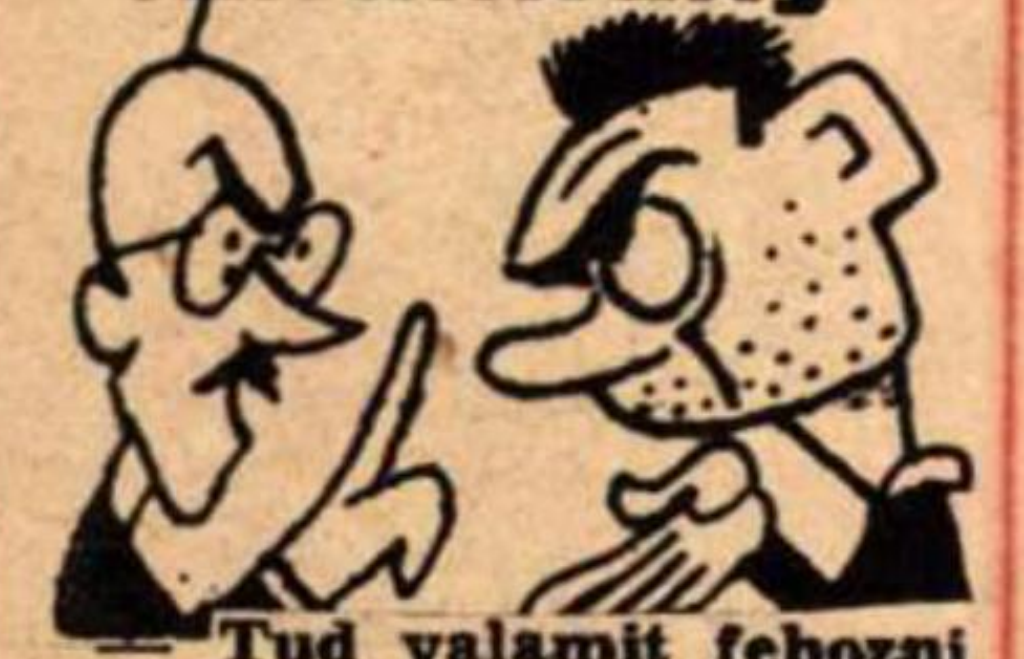

— Tud valamit felhozni a mentségére?

— Igen. Már tízszer voltam büntetve, de egyszer sem használt.

A hét legesztétikusabb vicce

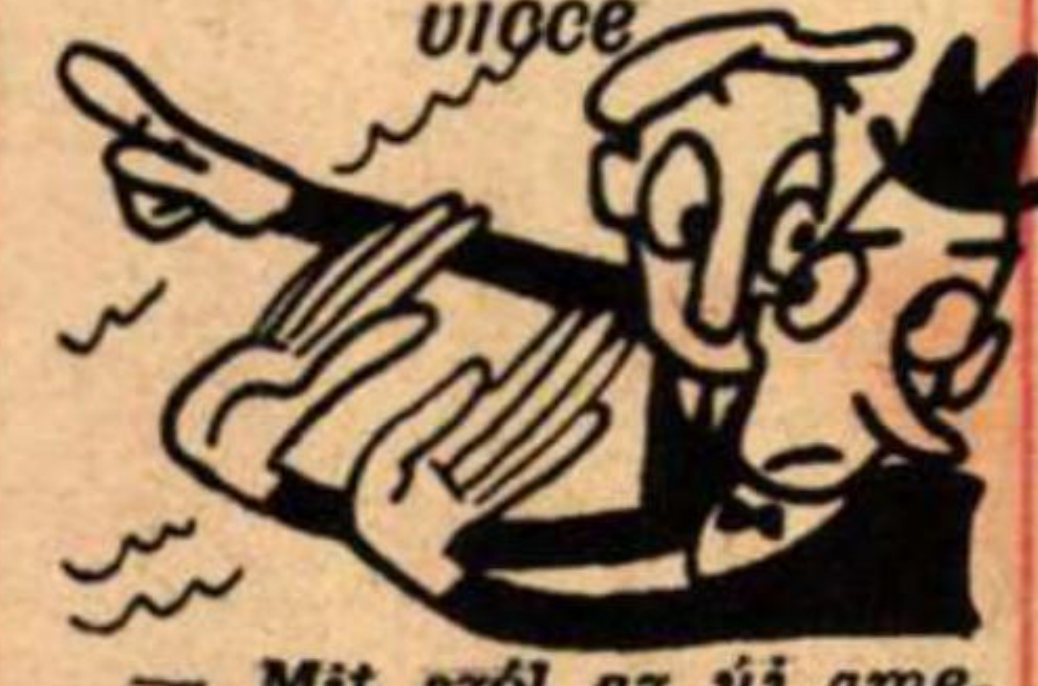

— *Mit szól az új amerikai szépségideálhoz? Az ajak fekete, a haj zöld...*

— *Azt, hogy az ilyen nő nekem nem kék.*

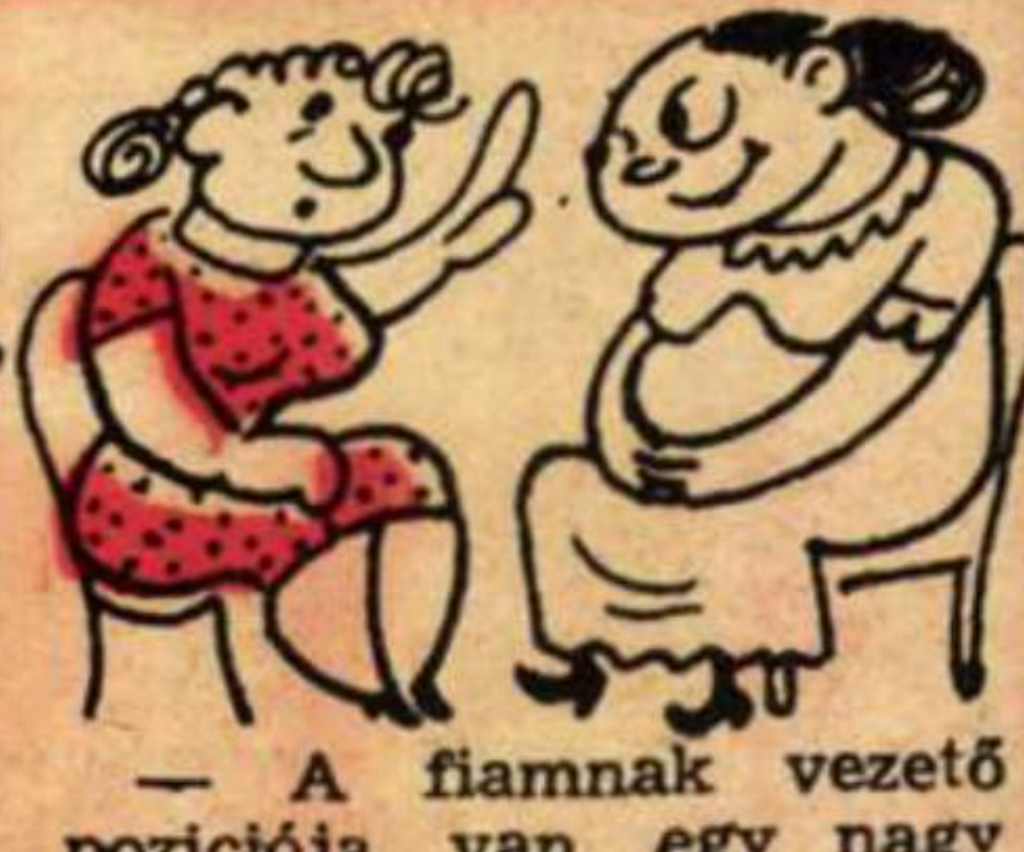

— A fiamnak vezető pozíciója van egy nagy pártban.

— Kommunista? Szocialista?

— Nem. Bilgerista.

Praktikus tengerész

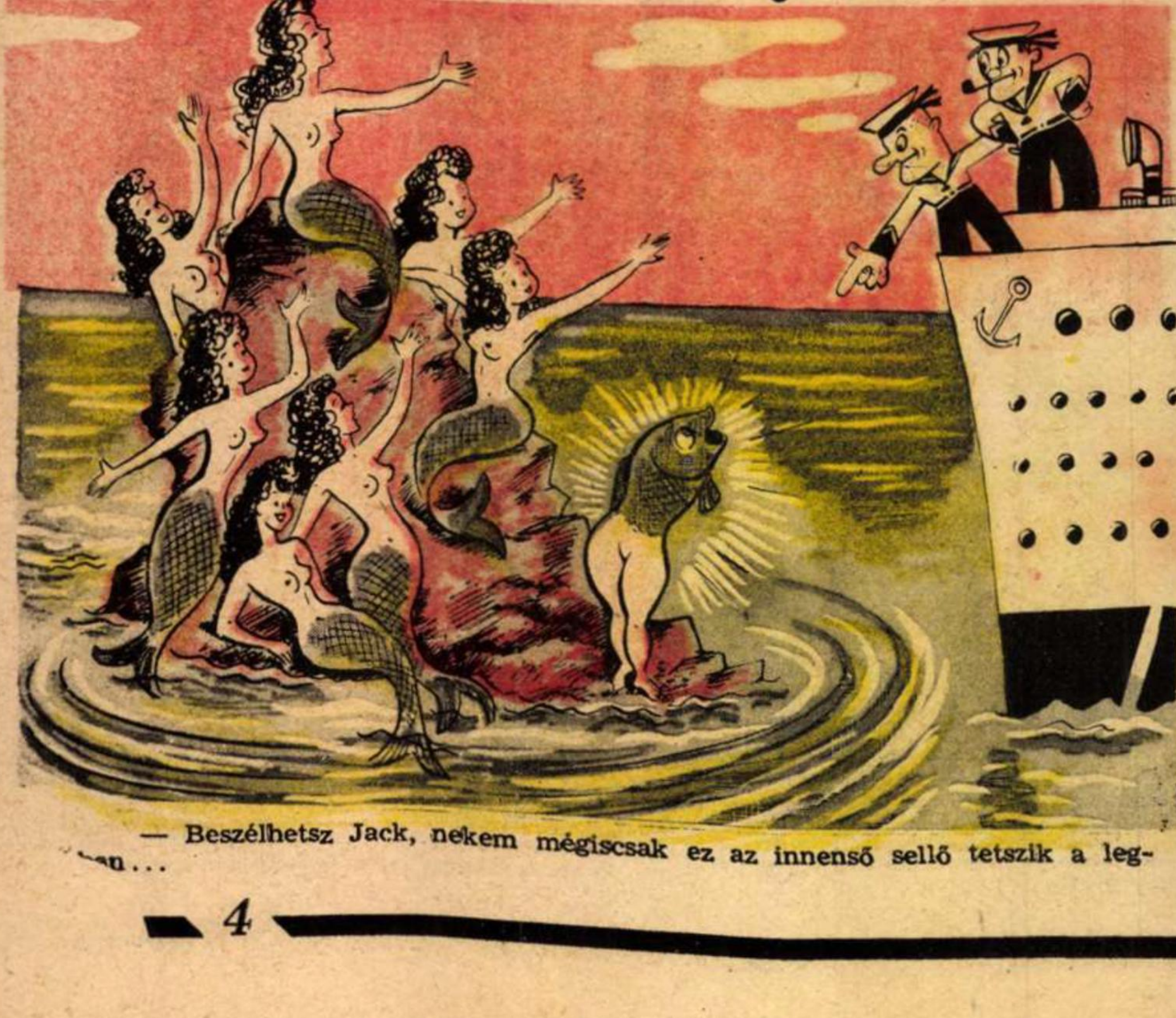

— Beszélhetsz Jack, nekem mégiscsak ez az innenső sellő tetszik a leg-
ban...

Nadragulya Jeromos esete a könyvnappal

Nadragulya Jeromos alanyi költő évekig hiába házalt verseivel a szőrösszívű kiadóknál. A maximális dícséret, amelyet a nyilvánvalóan féltékeny lektorból ki tudott húzni, az volt, hogy idétlen baromságoknak nevezték verseit. Egy szép napon Nadragulya pénzhez jutott, már csak ebből is látszik, hogy nem volt igazi költő. Örökölt és öröksége feláldozásával saját kiadásában megjelentette „Lélekböffenet" című verseskönyvét.

A könyv a könyvnapok előtt jelent meg, díszes kötésben. A költő napokig gyönyörködve olvasgatta verseit, majd nyakába vette a szerkesztőségeket. A szerkesztők, hogy megszabaduljanak Nadragulya zaklatásaitól, leadtak néhány elismerő szót a „kiváló fiatal költőről". A könyvkereskedőknek bizományba odatukmált könyvekre azonban nem jelentkezett vevő. Költőnk ezt nagyon jól tudta, mert naponta lelkiismeretesen végezte ellenőrző körútját a könyves boltokban. Néhány hét mulva Nadragulya egy ismerősével találkozott. A hajdani ismerős kelletlenül elfordította fejét.

— *Mi az?* — kérdezte a költő — *nem akarsz megismerni? Talán restelled, hogy nem olvastad a verseimet?*

— *Tévedsz* — felelt ez savanyúan — *éppen azért fordultam el, mert olvastam. Megláttam a könyvedet a kirakatban, bementem és megvásároltam.*

A költő kitárta karját és magához ölelte az embert. Könnyekig meghatottan rebegte:

— *Ó, Istenem, hát te voltál az?!* **Barát Endre.**

Például Csapogya

— Egyesek túl nagy karriert csináltak a demokráciában.

— Például?

— Itt van Csapogya. Azelőtt egyszerű kistisztviselő volt az Albusnál.

— És most?

— Most a Főbusnál van.

Fogas Pensió Balatonlelle
T. 32.
Elsőrangu ellátás, csinos szobák, olcsó árak. Bp. T. 122—298.

Dreher Brandi
Dreher sörök
Erdei-lak vendéglő
Szépvölgyi-út 149
Tündéri helyisége
Kirándulók találkozóhelye
Dreher sörök

Amikor
Nagy Ferencet hazahívták

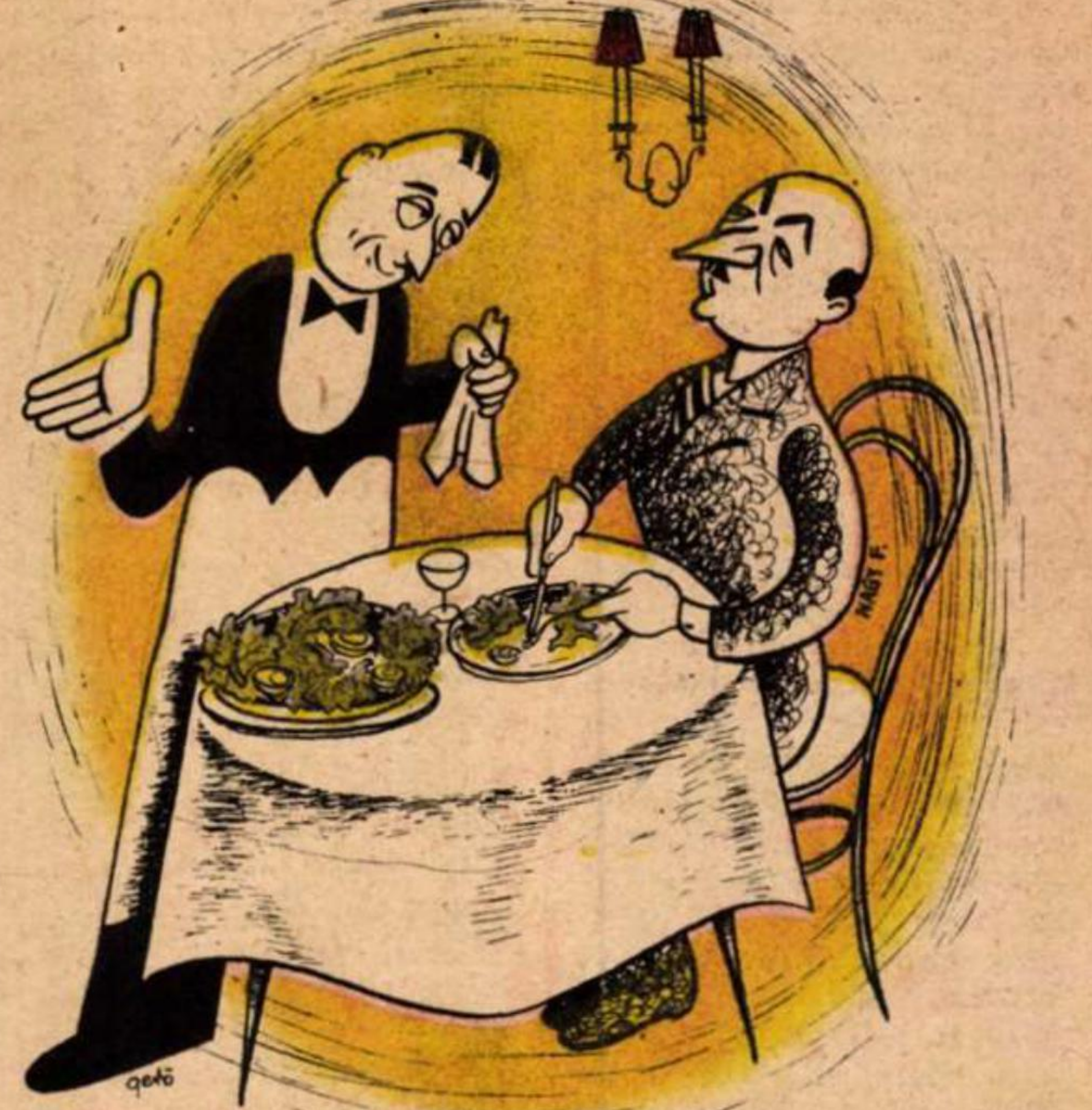

— **Miniszterelnök úr, hagyja a salátát, hívják haza...**

A „Bankok államosításához" címzett vendéglőben

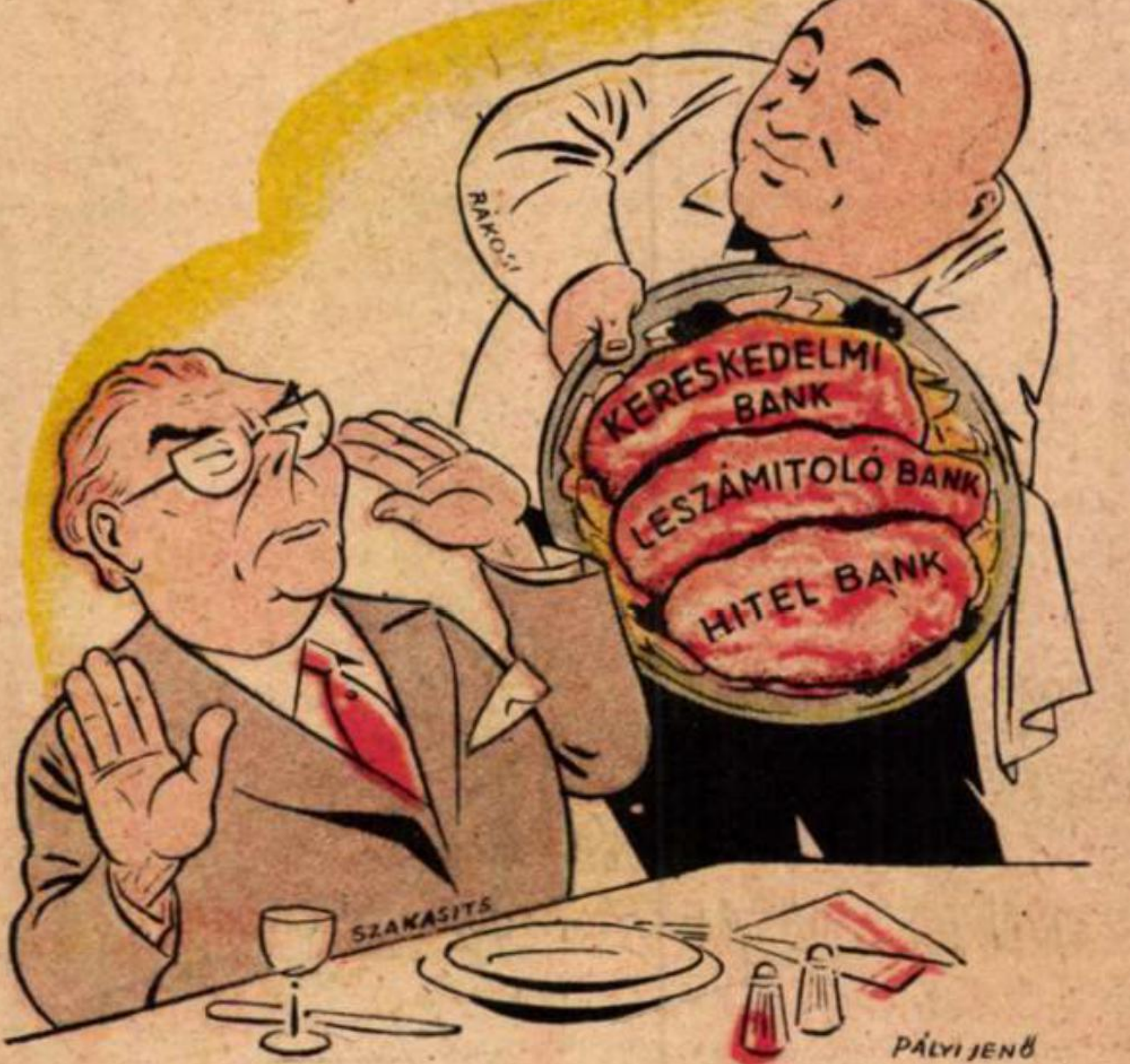

— Tessék három borjúszelet.

— Ez nekem kevés, hozza az egész borjút!

— Szívesen. Nagyon örülök, hogy ilyen jó étvágya van.

Csodálatos halászat
avagy: könnyű az úszódarukezelőnek

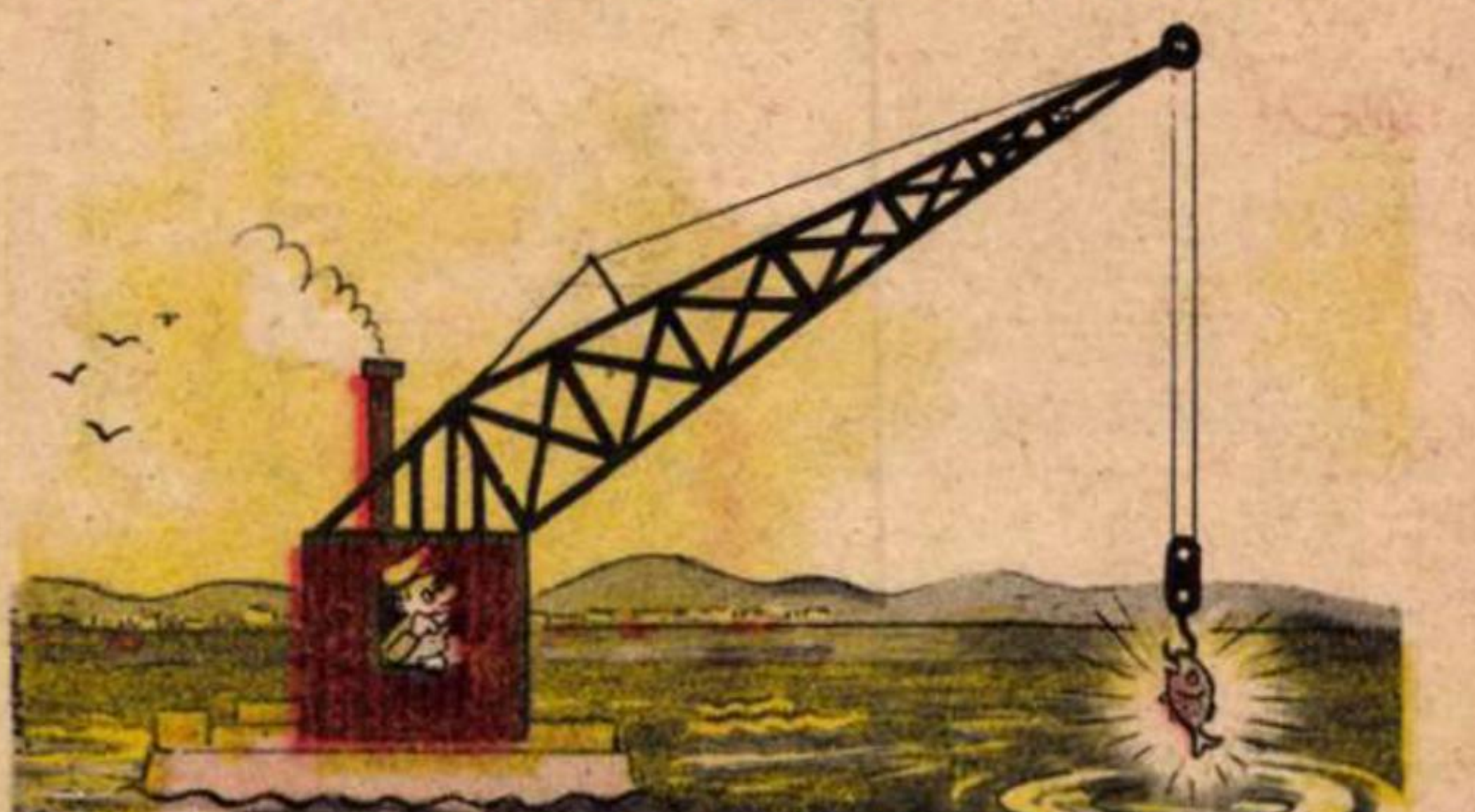

Pardon!

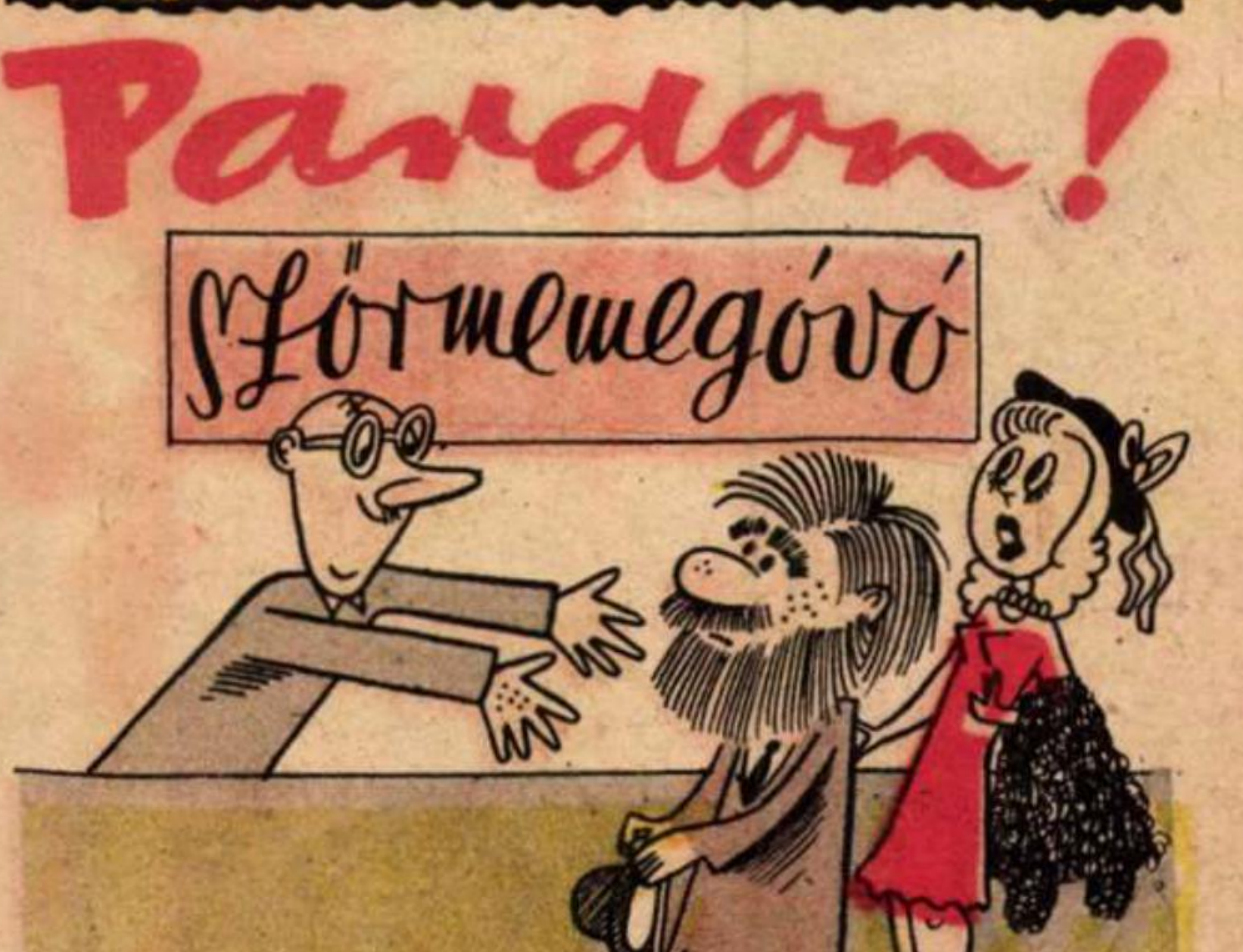

— De kérem, ez nem a bunda, ez a férjem!

Bodó Béla:

Régi jó ismerős

Gondtalanul megy az ember az utcán, némi tökmagot rágcsál és lóbálja az aktatáskát. És jön szemben az illető, ejnye de ismerős, honnan is? Tíz lépés távolság van köztünk, azalatt ki kell találni ki ő, olyan, aki szervusz az emberrel, a katonaság idejéből, vagy csak üdvözlendő futólag, mert egyszer valakinél együtt voltam vele? Nyolc lépés van már csak és ő mosolyog szélesen, minden fogát mutatja, azt is, ami nincs, oldalt a szájájában. Bumm — olyan ez, mintha vonatok lennénk és tévedésből egy sínpáron szaladnánk: már belém is ütközik. Nagy parolázás.

— Régen láttam — ő kezdi.

— Régen...

— Hogy vagyunk, hogy vagyunk?

— Ajaj, nagyszerűen...

— Na fogadjunk, hogy nem ismer meg!?

— Dehogy nem.. izé...

— Én vagyok a Kovalcsik!

— Persze, Kovlacsiki...

— Nem Kovlacsiki, hanem Kovalcsik.... Még most sem tudja, ki vagyok?

— Dehogy nem... izé... hát, hogyne... már mint...

— Ne fáradjon öregem, megmondom. Egy hónappal ezelőtt találkoztam magával a Kispipa-utcában és jól hátbavágtam, mert összetévesztettem régi barátommal, a Marhunkával, Vámoskőről. Aztán kiderült, hogy nem ismerjük egymást... hát innen ismerjük egymást! Hogyan? Hogy sohasem jártál a Kispipa-utcában? Akkor kit vágtam én hátba tévedésből?... Hát ezer bocsánat és szervusz. A nevem: egyébként Kovalcsik...

Búcsúzáskor meg is öleltük egymást.

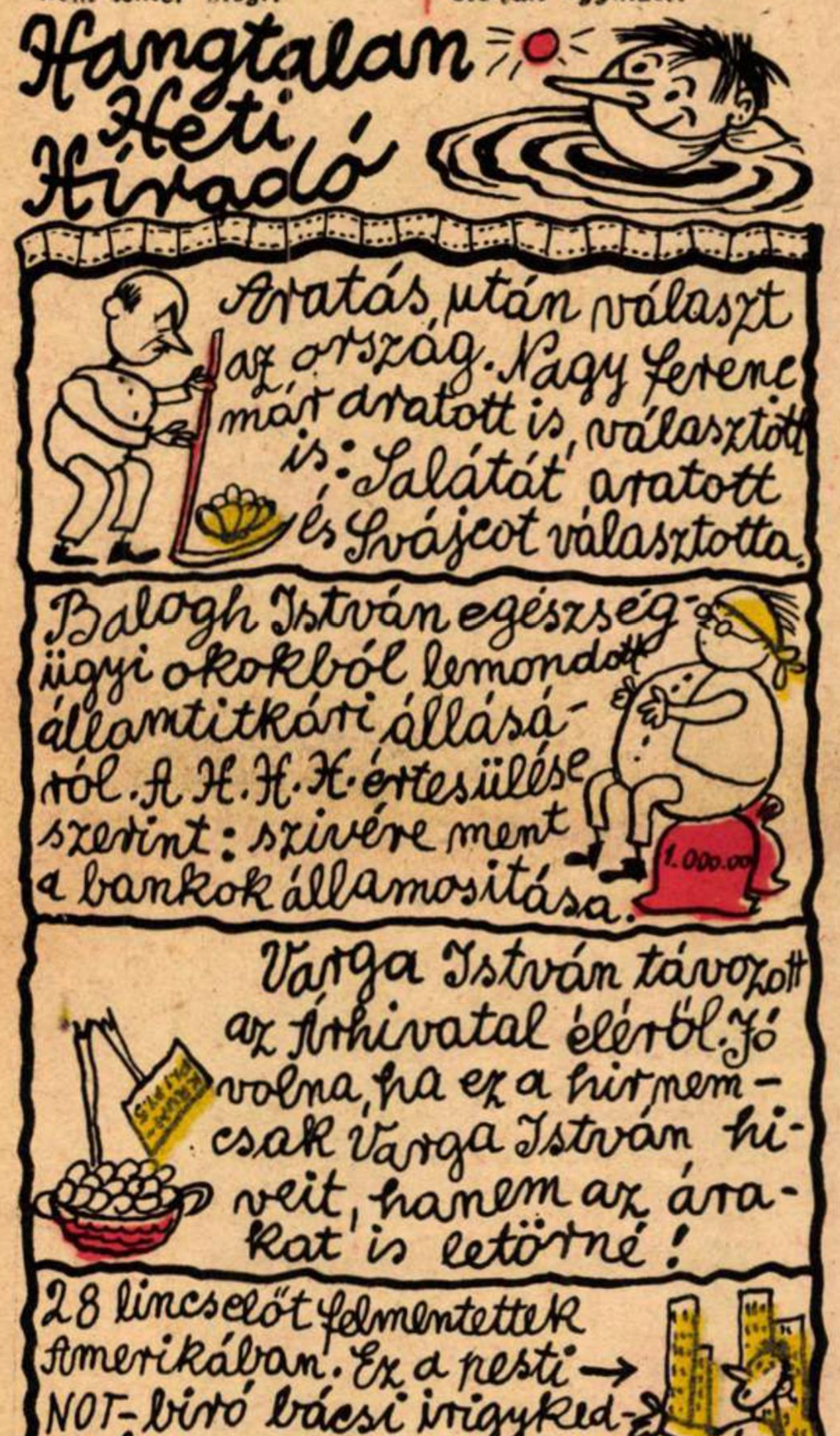

Hangtalan Heti Híradó

Aratás után választ az ország. Nagy Ferenc már aratott is, választott is: Salátát aratott és Svájcot választotta.

Balogh István egészségügyi okokból lemondott államtitkári állásáról. A H. H. H. értesülése szerint: szivére ment a bankok államositása.

Varga István távozott az Árhivatal éléről. Jó volna, ha ez a hír nemcsak Varga István híveit, hanem az árakat is letörné!

28 lincselőt felmentettek Amerikában. Ez a pesti → NOT-bíró bácsi irigykedve jelentette ki: hiába, Amerika a korlátlan lehetőségek hazája.

Ez már nem is vicc

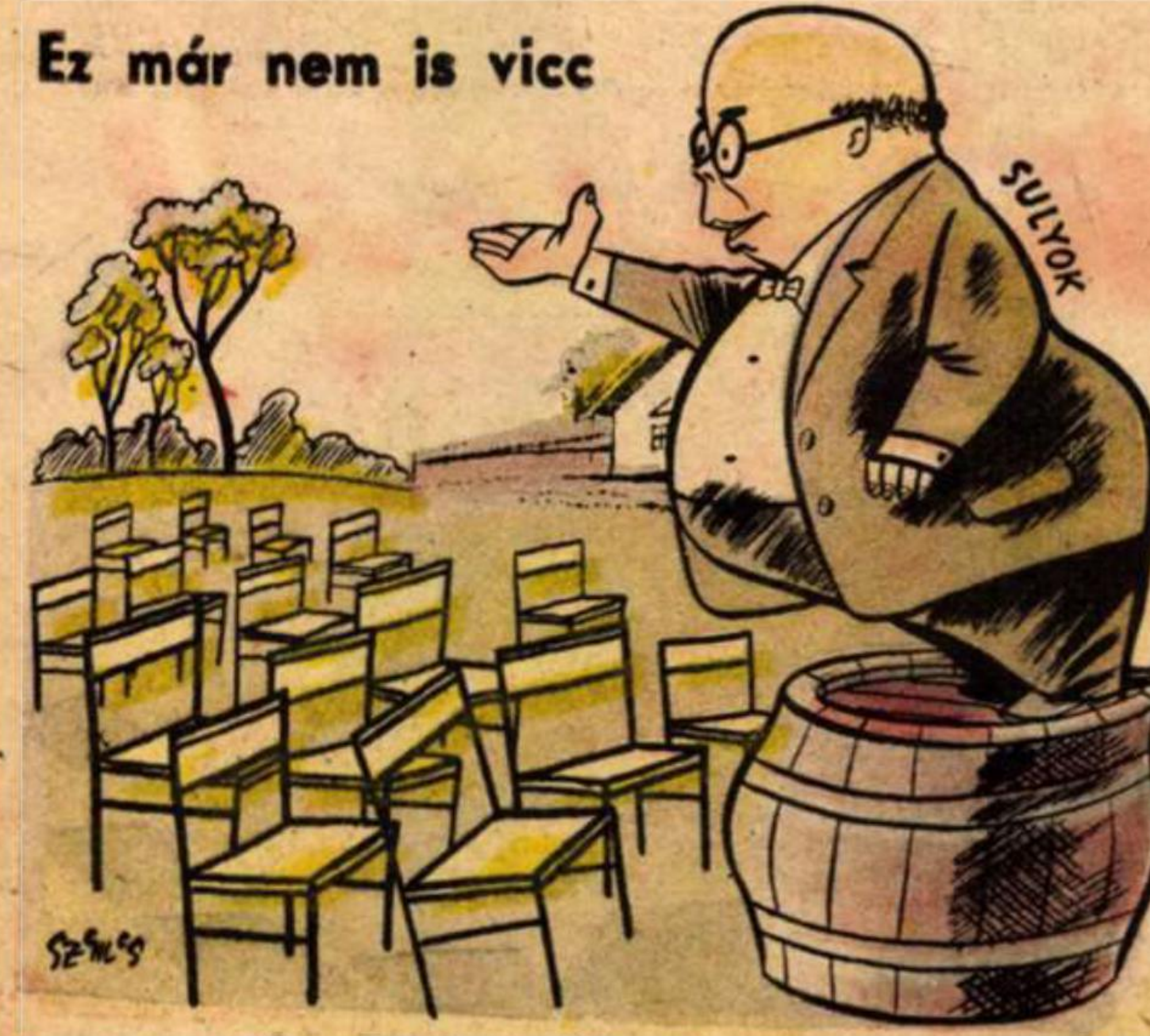

— Mi ez, Sulyok úr?
— Pártom nagygyűlése.
— Na és mikor lesz a kisgyűlés?
— Majd, ha én is elmegyek.

Az esküvődön én is ott leszek...

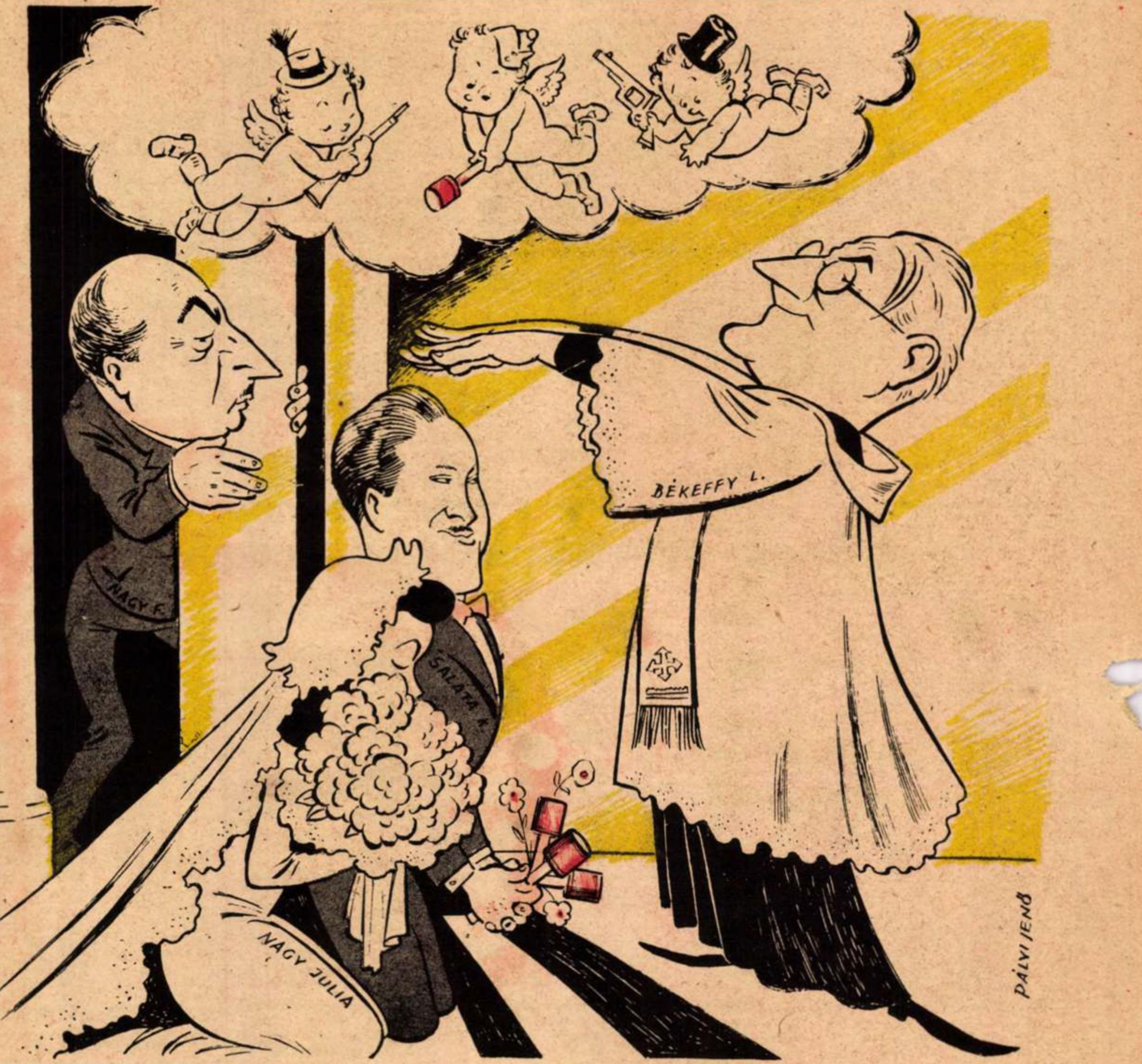
NAGY F.
BÉKEFFY L.
SALÁTA K.
NAGY JULIA
PÁLYI JENŐ

— és elbújok az oszlopok mögött...

Ludas Matyi azt üzeni

Többeknek. Olvasóink beküldött kézirataira csak akkor tudunk válaszolni, ha bélyeges válaszborítékot mellékelnek. Azokat, akiknek kéziratát vagy ötletét felhasználtuk, arra kérjük, hogy egy levlapon közöljék velünk *pontos* címüket, mert már többízben előfordult, hogy pénzküldeményünket a posta elégtelen címzés miatt visszahozta.

Dr. H. Z., Bp. Nem vagyunk vicclap, s ezt fejlécünkön fel is tüntetjük. Nem az öncélú nevetés szolgálatában állunk, hasábjainknak csak kis részét áldozzuk erre. A magunk fegyvereivel a magyar demokráciáért harcolunk, építeni és javítani akarunk, mert van mit. Hogy hangunk olykor egy kicsit erős? Lehet. Mi ennek csak örülünk.

Ilyen is van

— Te mi után szomjazol legjobban, hírnév? állás?

— A hering után.

A hét legmulatságosabb vicce

— Olvasta? Truman amerikai fegyverekkel akarja felszerelni Kanadát.

— Minek Kanadának fegyver?

— Biztosan arra az esetre, ha valamelyik szomszédja megtámadná.

— Dehiszen Kanadának csak egyetlen szomszédja van és az az USA.

— Úgylátszik, Truman ezt nem tudja.

A hét legaranyosabb vicce

Havlicseknél megjelennek az adóellenőrök. Hosszasan vizsgálják Havlicsek könyveit, majd kijelentik:

— Maga meghamisította a könyveket.

— Mit csináljak — tárja szét a karjait Havlicsek. — Azt akartam, hogy a könyvnapra mégis jobbat mutassanak...

A tanév vége felé

— A mi iskolánkban rettentően nagy az osztálygyűlölet.

— Na, szép kis demokrácia lehet ott.

— Félreért. Az osztályt, az osztályfőnököt, meg az egész sulit nagyon únjuk már.

A Vígszinház sikere

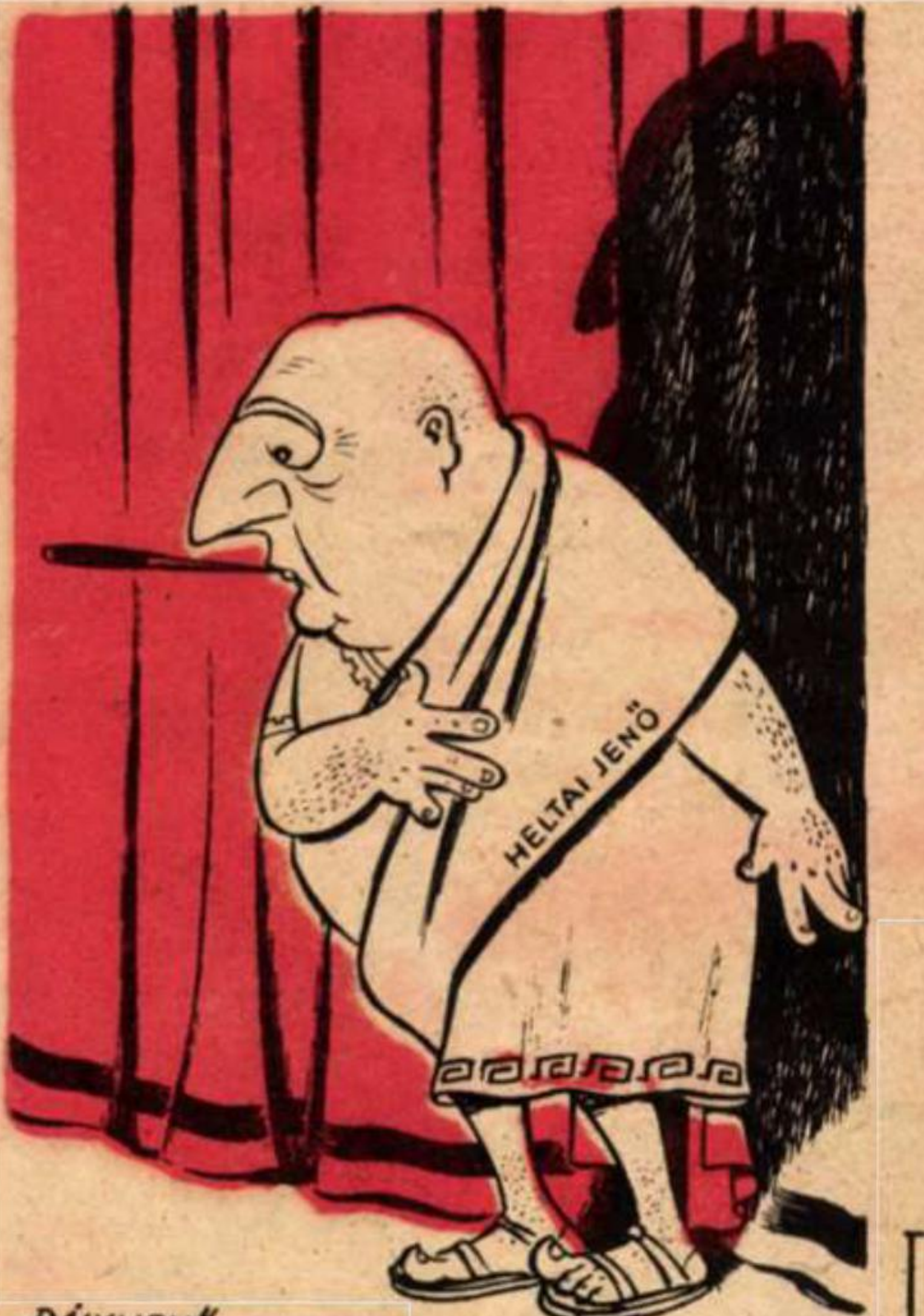

A korszerű Aristophanes.

Törlesztés

Nyuszek Emil elkeseredetten panaszkodik a kávéházban:

— Képzeljétek hogy jártam azzal a csirkefogó vőmmel! Kiöltöztettem, berendeztem neki egy üzletet és még ötezer forint készpénzt is kölcsönöztem neki.

— És nem adott semmit sem vissza?

— Dehogynem. A lányomat...

A Nyugatin

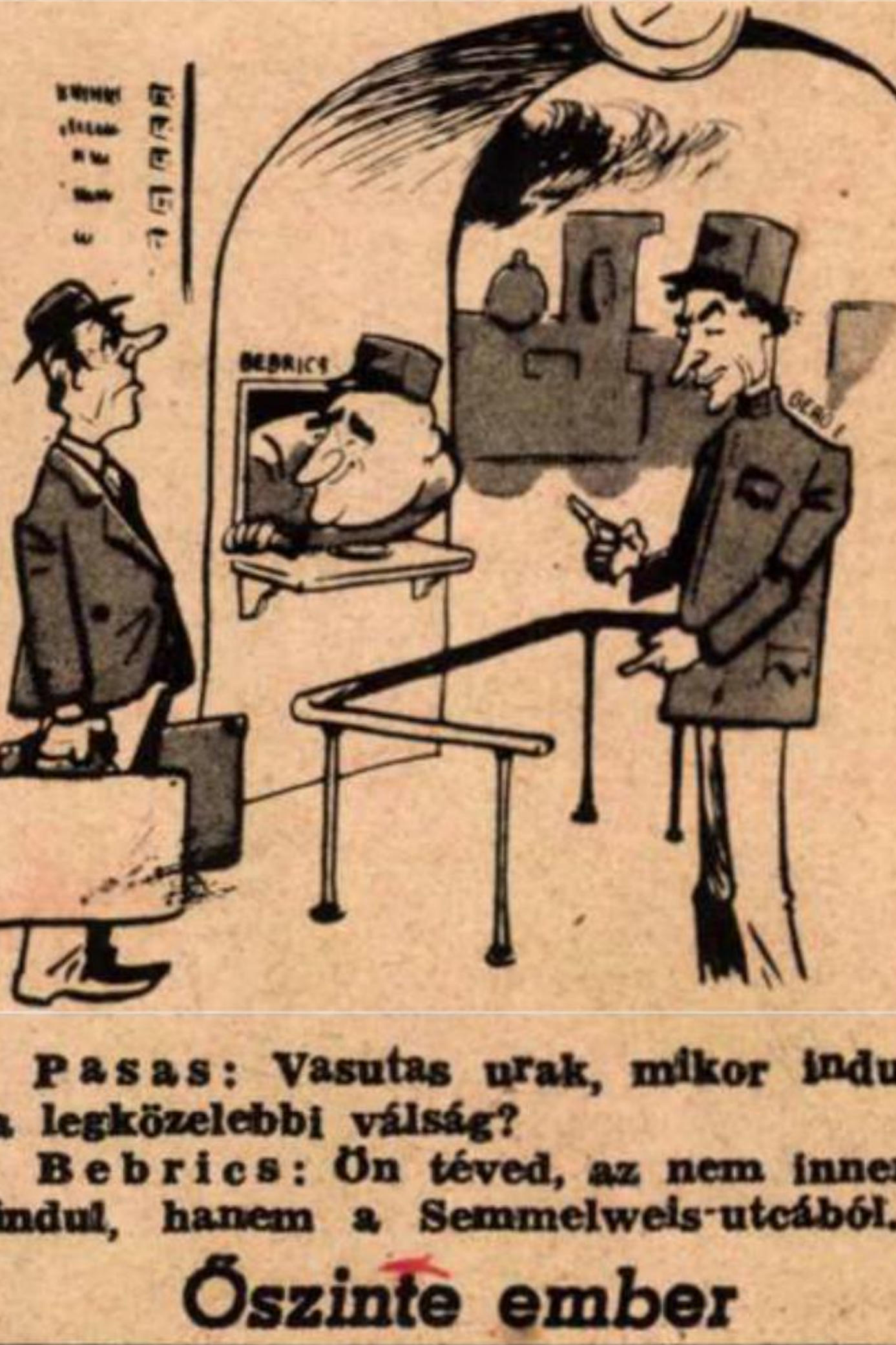

Pasas: Vasutas urak, mikor indul a legközelebbi válság?

Bebrics: Ön téved, az nem innen indul, hanem a Semmelweis-utcából...

Őszinte ember

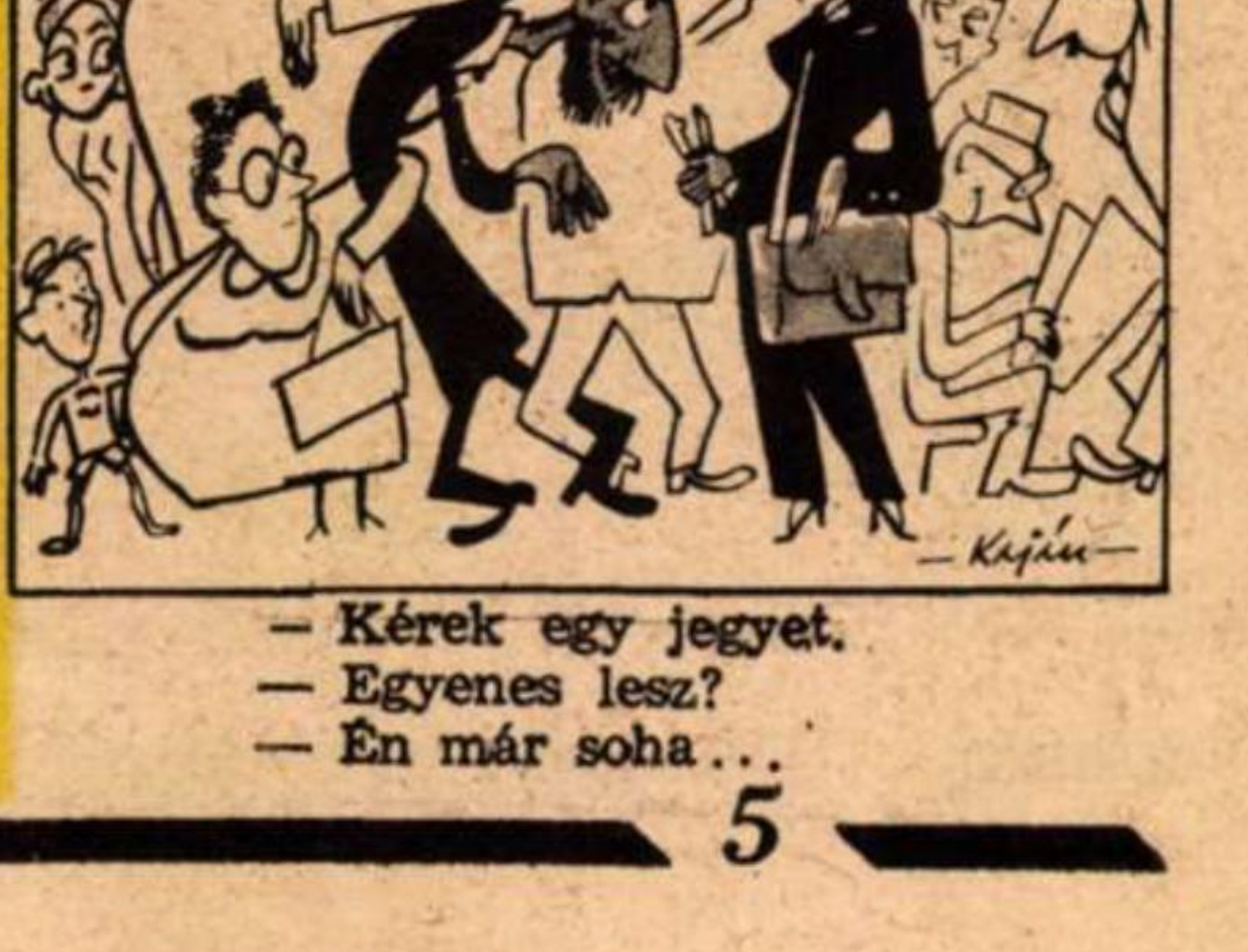

— Kérek egy jegyet.
— Egyenes lesz?
— Én már soha...

Hangok a multból...

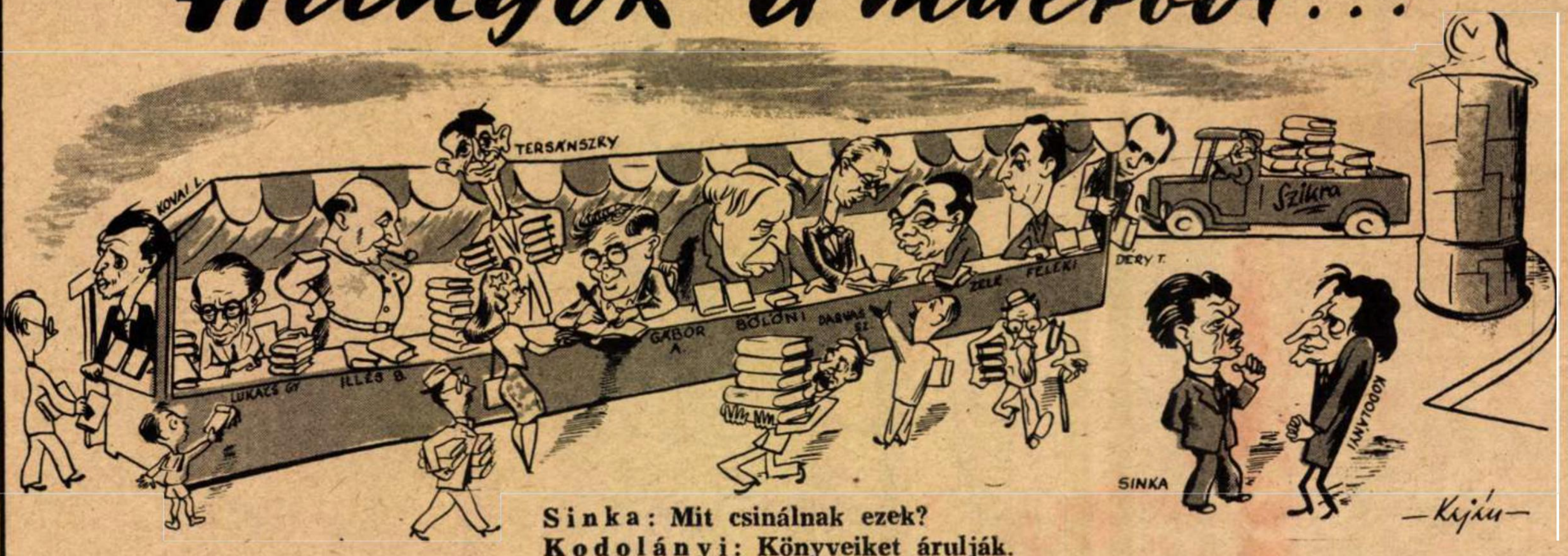

Sinka: Mit csinálnak ezek?
Kodolányi: Könyveiket árulják.
Sinka: Aha! Írástudók árulása...

Képes beszámoló az árdrágítófrontról

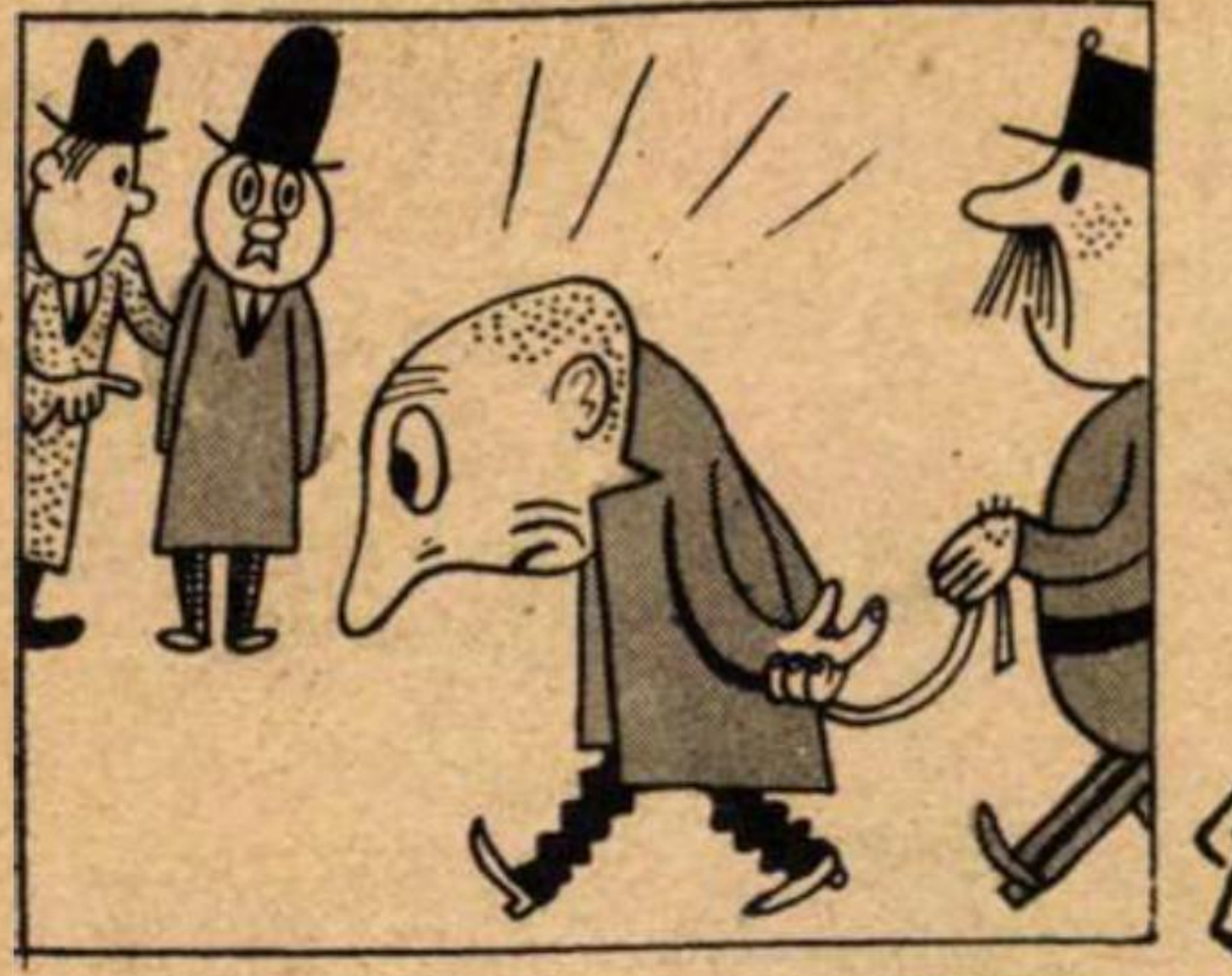

— Látod? Ez a pofa egy árdrágítási ügyből kifolyólag négy hónapot kapott.
— Árdrágító volt?
— Nem. Feljelentő.

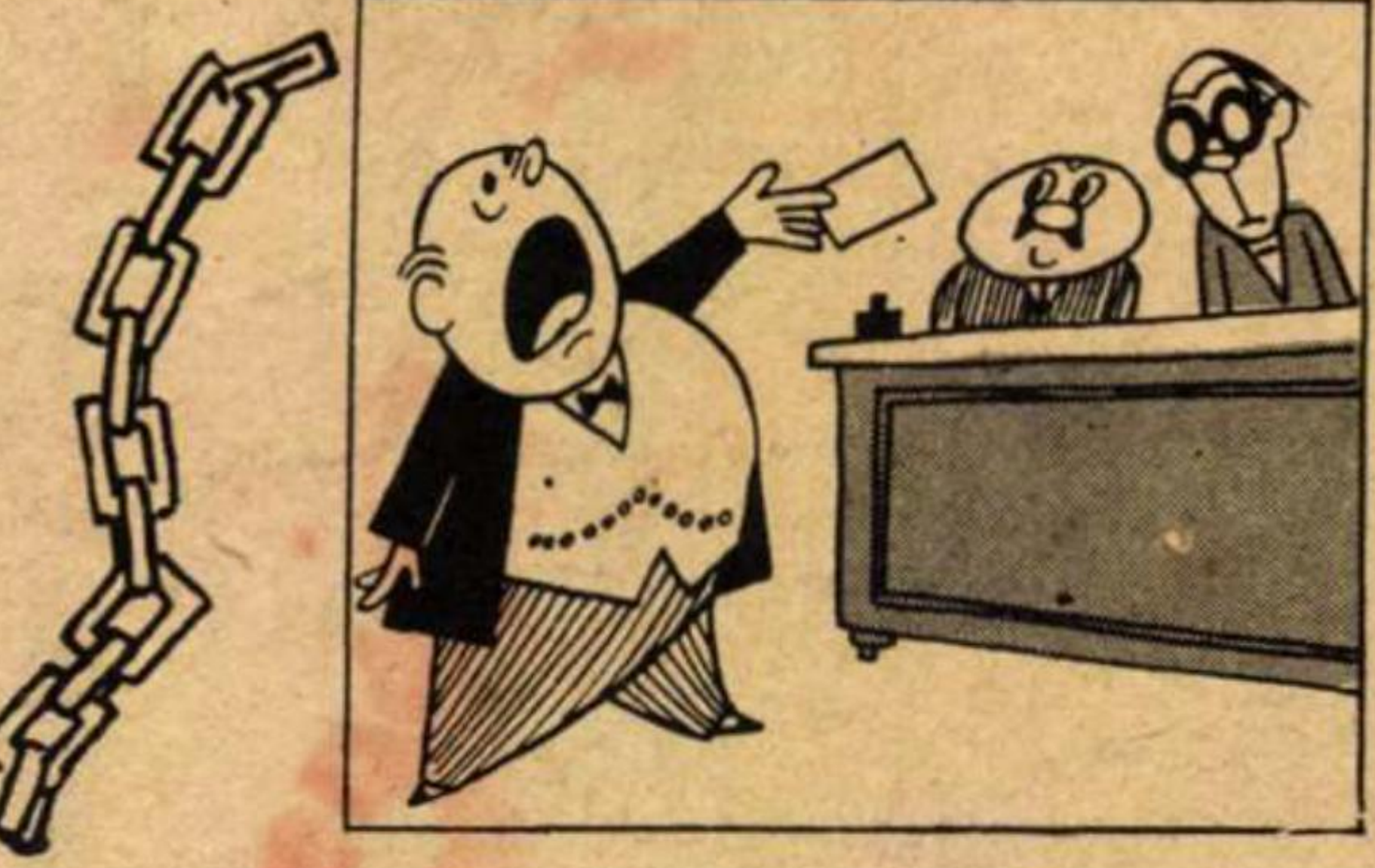

Vádlott: Na gyerünk bíró urak, tárgyalják le az árdrágítási ügyemet, mert hatra mozijegyem van!

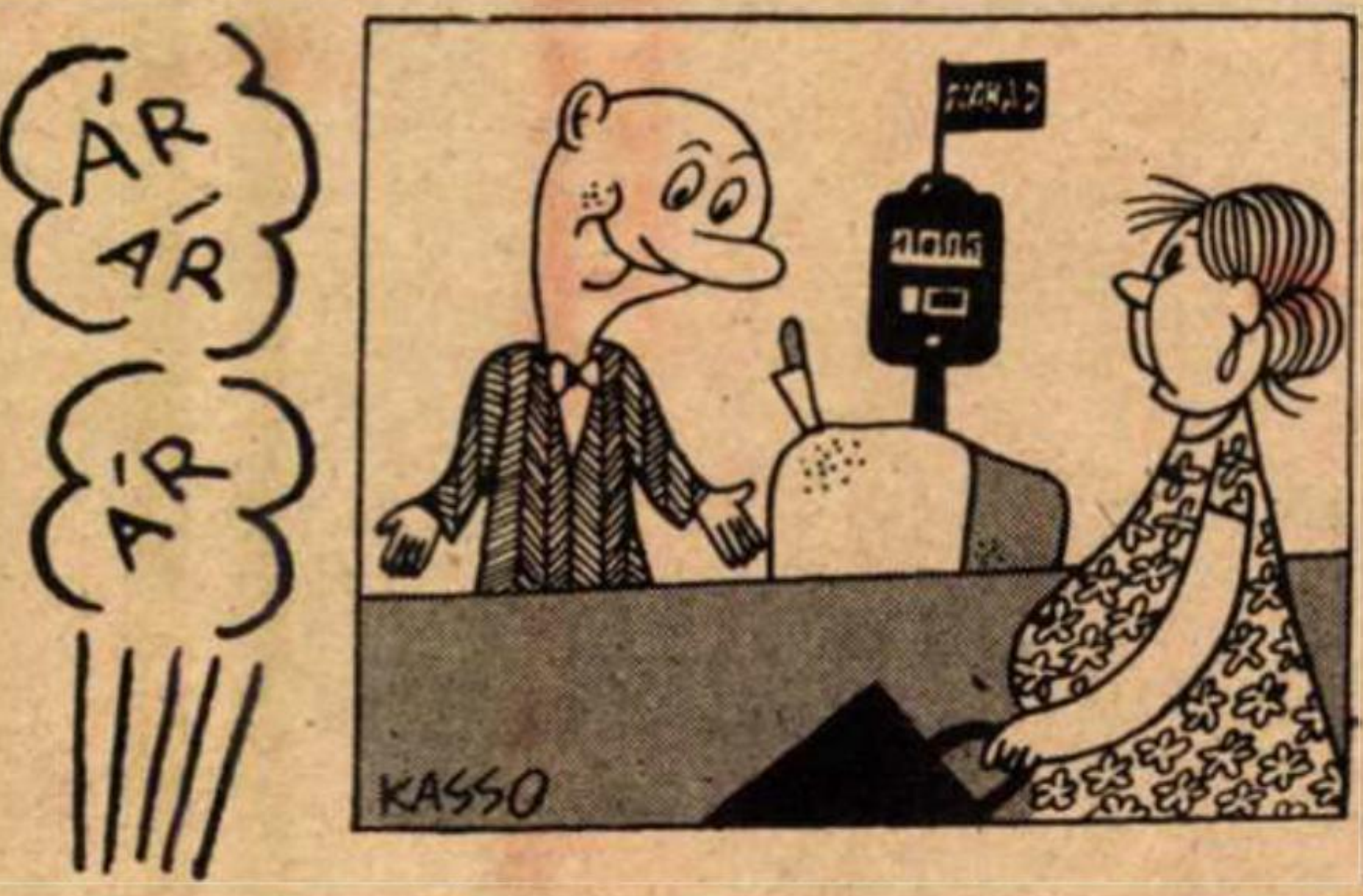

— Tudja, mennyivel kevesebb dolgom van, mióta taxamétert szereltem a vajra? Én kiszolgálok és az árak maguktól emelkednek...

Kuksi a Könyvnapon

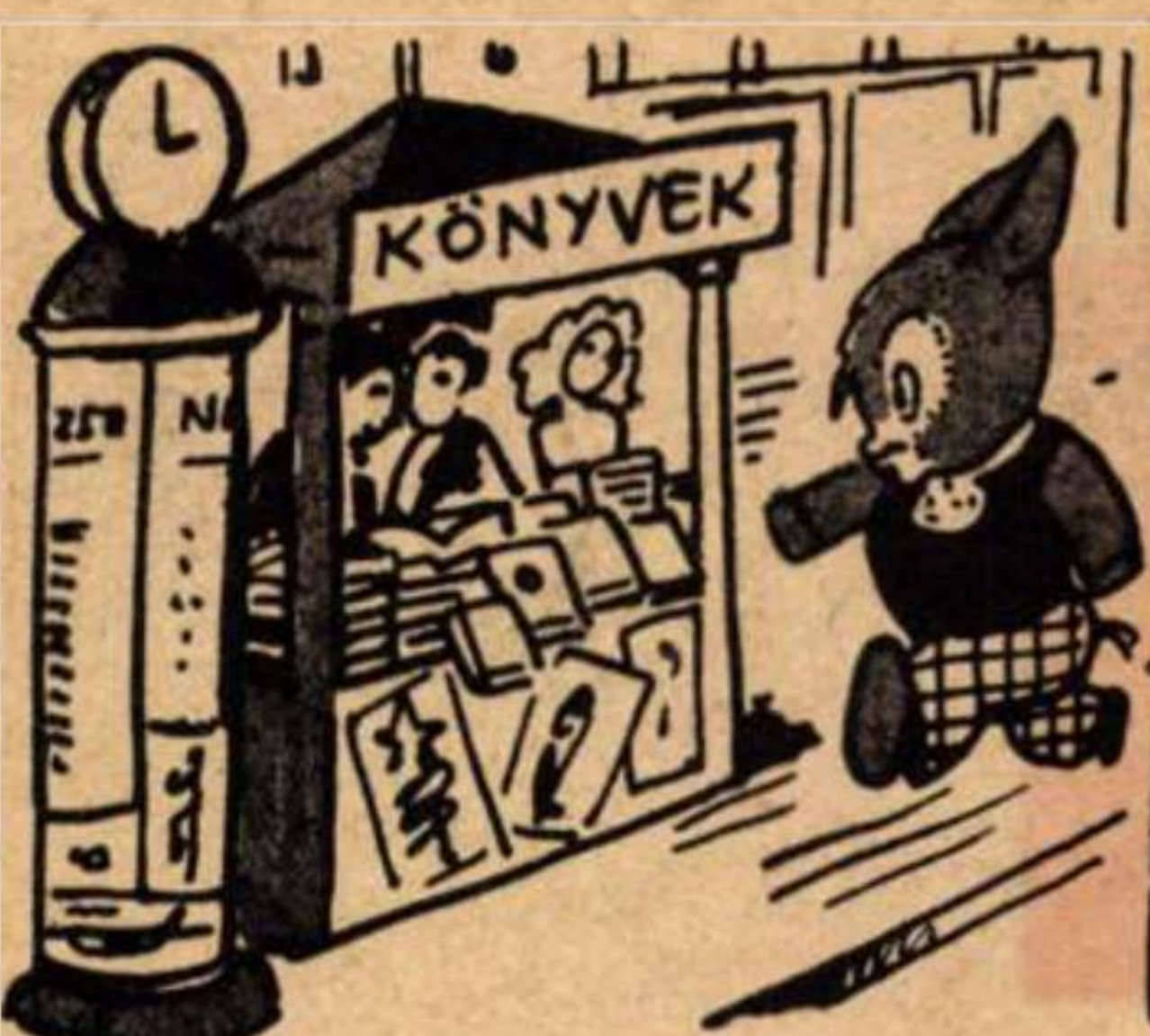

**Kuksikánk, ki úgyszólván már
Bent él az irodalomban,
Alighogy a Könyvnap megnyilt,
Kisietett oda nyomban.**

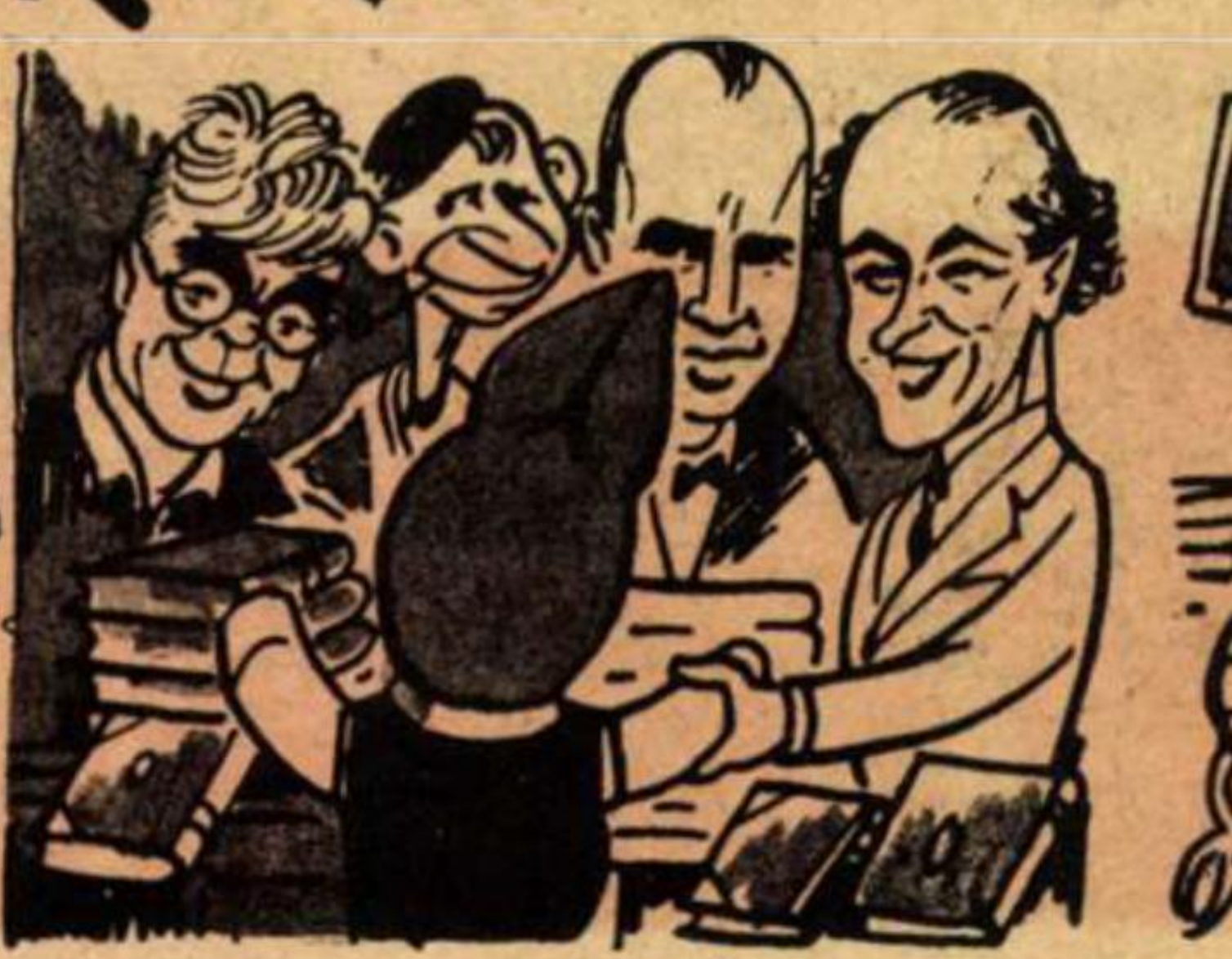

**Lelkendezve üdvözölte
Őt az egész írótábor
Kuksi szívdobogva nézte:
Tersánszky... Háy... Déry... Gábor..**

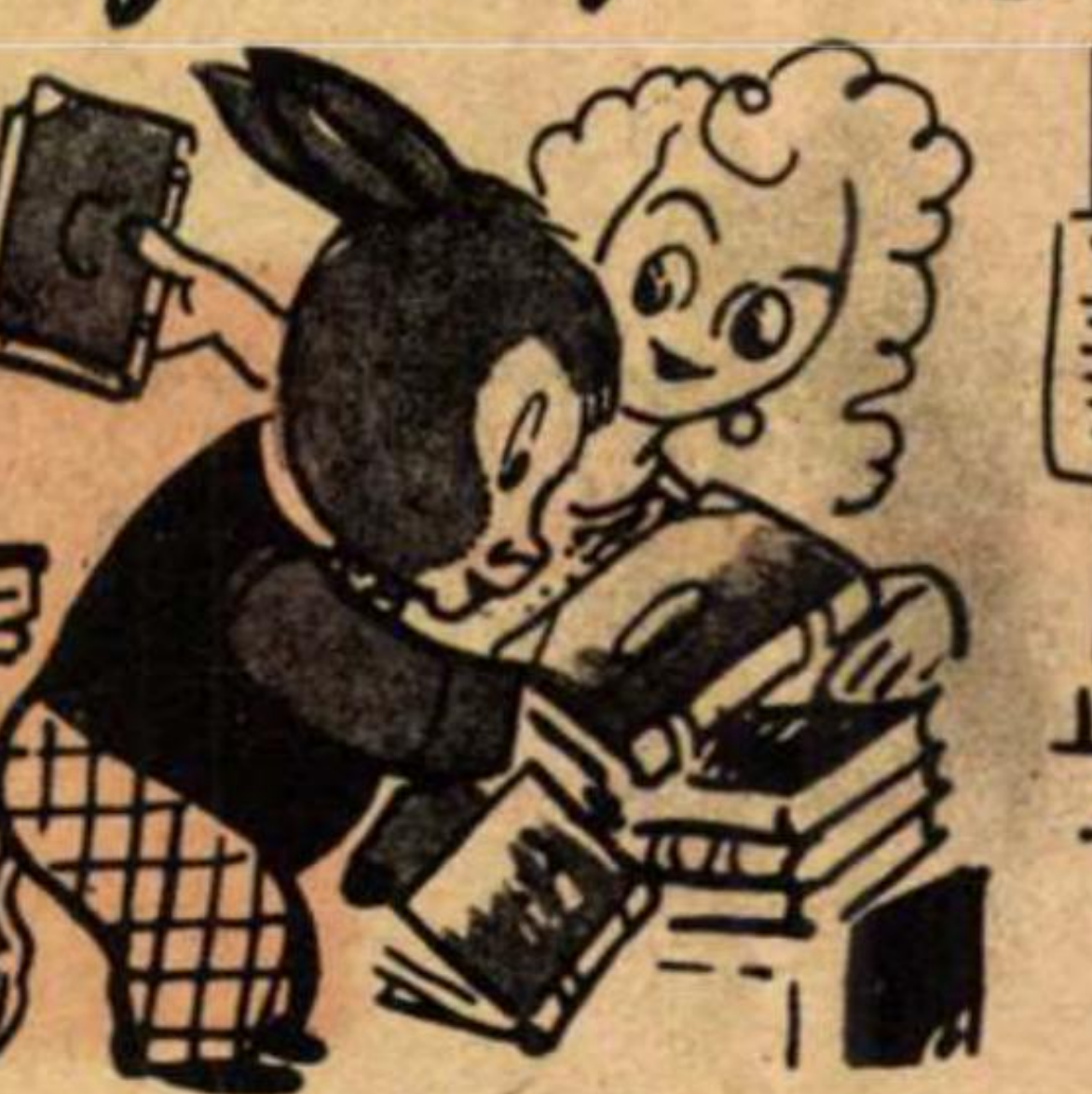

**A kisasszony mosolyogva
Igazgatta szőke tincsét
S tele szívvel Kuksi elé
Rakta sátra minden kincsét.**

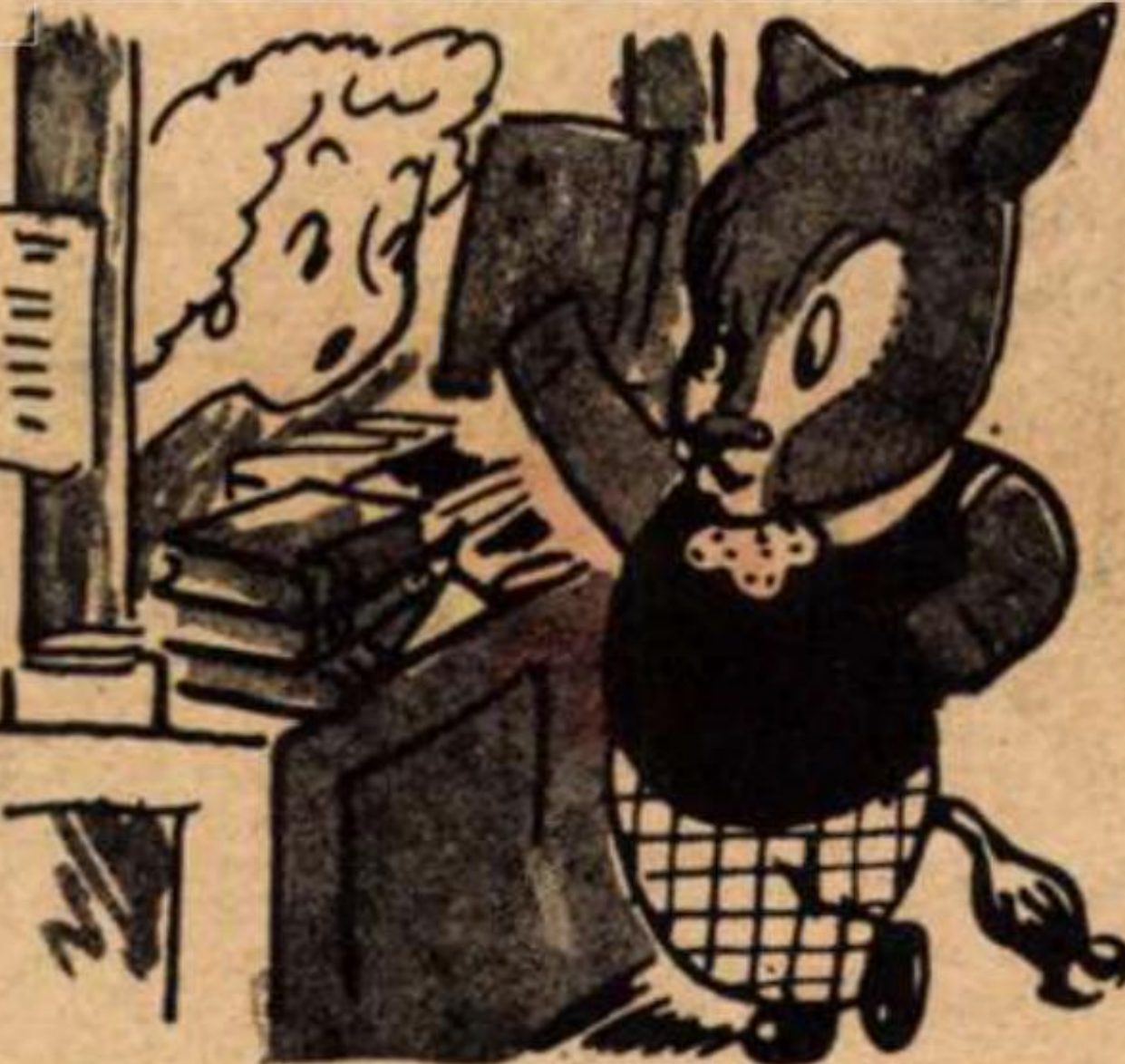

**„Mást szeretnék látni“ mondta
Kuksi, mindent félrelökve —
Egy pár csinos hölgyet fűzve
S néhány politikust kötve...“**

Amerikai hiradó

BOSTON

Mr. Bloedy egyetemi tanár előadást tartott az atombomba léleknemesítő hatásáról. Néhány éretlen suhanc az előadást bűzbombákkal zavarta meg.

Mr. Bloedy feháborodva nyilatkozott az esetről lapunk munkatársának:

— Az emberi gonoszság és korlátoltság határtalan. Ki hitte volna, hogy a huszadik században még bűzbombákat hajigálnak?

ATLANTA

Kínos incidens zavarta meg az Emberi Jogokat Védő Egyesület itteni szervezetének gyűlését. A gyűlés után a ruhatárból kijövet meglincselték egy négert, mert megszólított egy fehér lányt.

A néger azzal mentegetőzött, hogy neki esze ágában sem volt megszólítani a lányt, de erre még jobban meglincselték, mert szavaiból arra következtettek, hogy — a fehér lány már nem is jó neki.

PALM BEACH

Mr. Hayfey, a koporsószegtröszt elnöke kijelentette, hogy meg van elégedve a gazdasági helyzettel.

— A munkaalkalmak szaporodnak — fejtette ki Mr. Hayfey. — Idén két nővel többet foglalkoztatok, mint tavaly.

— Ezt Truman politikájának tuladonítja? — kérdezte lapunk munkatársa.

— Részben — felelte a daliás agg trösztvezér — részben pedig annak, hogy elváltam a feleségemtől.

CINCINNATI

A Cincinnati-i munkanélküliek tegnap nagy tüntetést rendeztek. Hatalmas táblák alatt vonultak végig a város utcáin. A táblák felirata ez volt:

ÉHEZÜNK!
Adjatok még több pénzt Görögországnak és Törökországnak!

Fizessenek a gazdagok!

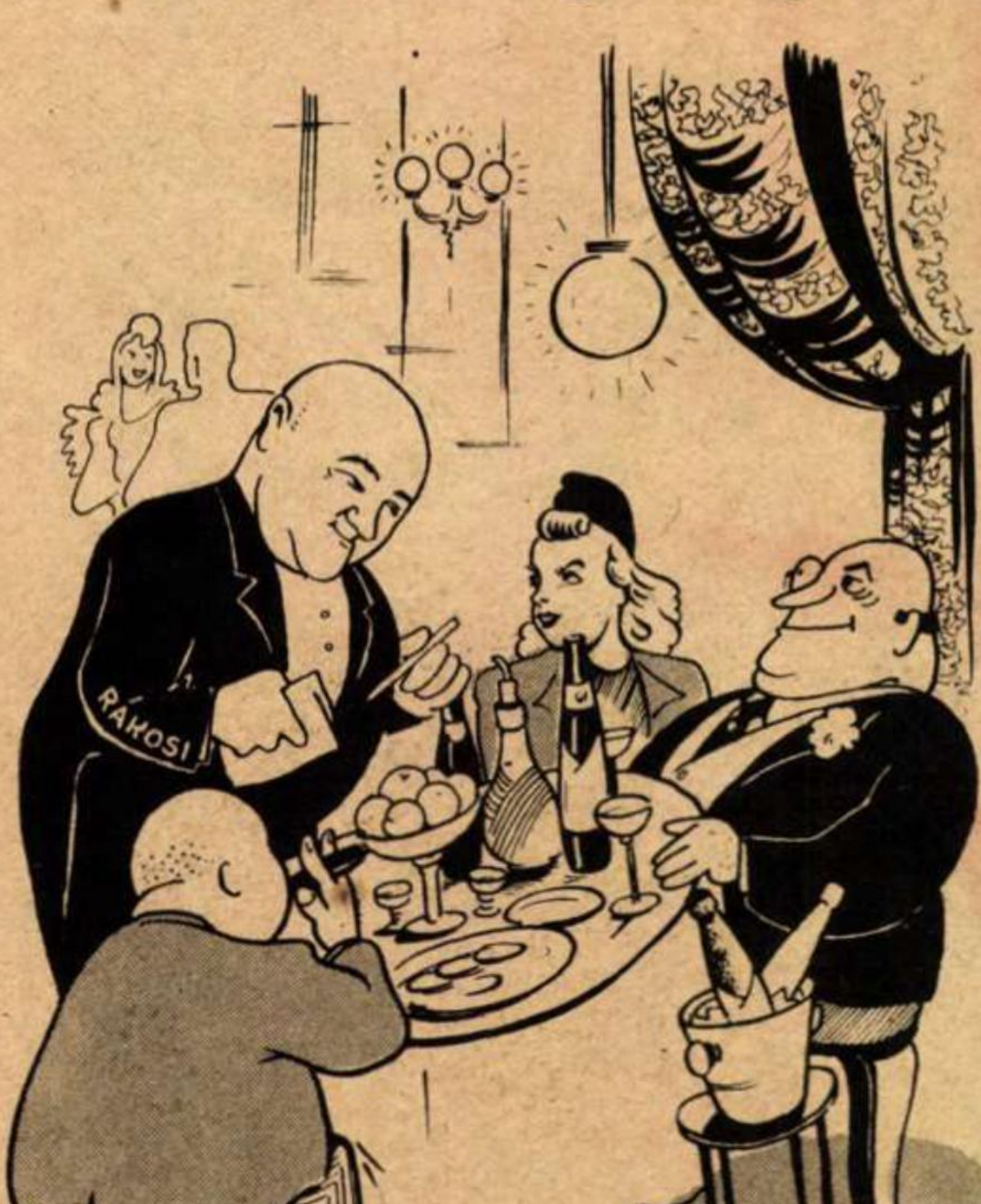

Taszajtó Nagy Gergely esete a nagygyűléssel

— Mán megen kétfele áll a füled, te Gergely?

— Tuggya az, hogy mér. Az úgy vót te, hogy az egyik jobbódali párt nagygyűlést tartott vasárnap a faluba. Arramentem éppen, benéztem. Szépen összegyöttek az emberek, ha a süketnéma Pék Bálintot, meg a Varga Lidi nénit, akinek azt mondták, hogy cirkusz lesz oszt fellép a tűzevő ember, nem is számiccsuk, akkor is vótak kilencen.

Akkor felállt a hordóra egy monoklis pesti úr, aki igen okos ember lehetett, mer akkora feje vót, mint egy úritök, oszt elkezdett beszélni. Igen érdekeseket mondhatott, mer senki se értett belüle egy szót se. De jó politikája vót, a biztos, mer amikor elaludtak az emberek, elkezdett ordítani, hogy mindenki felébredt.

— Félelem nélkül, rettenthetetlenül megyünk előre a magunk útján! — ordította.

Eddig mondta, akkor besétált a gyűlésre a Csákó, a falu bikája. Igen jóravaló bika vót különben, csak a tehenek érdekelték, azok se mindig.

Egyenesen a szónok felé ment a marha, úgyláccik, nem értett valamit a beszédbül, oszt meg akarta kérdezni. A monoklis éppen azt ordította:

— Nem félünk semmitül és senkitül!

Akkor meglátta, hogy gyün feléje a bika és elkezdett vonítani, mint a boldogult légótalmi sziréna Pesten s leugrott a hordórul. A Csákó meg utána, mer nem szereti, ha félreismerik, biztos meg akarta neki magyarázni hogy nem kell őtőle félni, csak barátkozni gyütt, mer ű nem válogatós.

Hanem beszélhetett annak, mer az mán akkor fent vót a fán.

— Gyüjjön mán le — mondtam neki — nézze, hogy megijedt ez a szegény bika, nincs ez szokva az ijjen hirtelen mozdulatokhoz.

— Elébb vigye ki a bikát — alkudozott.

— Ne bomojjon mán — kiáltottam fő neki. — Az egyetlen hallgatóját is el akarja zavarni?...

Karakán bankár

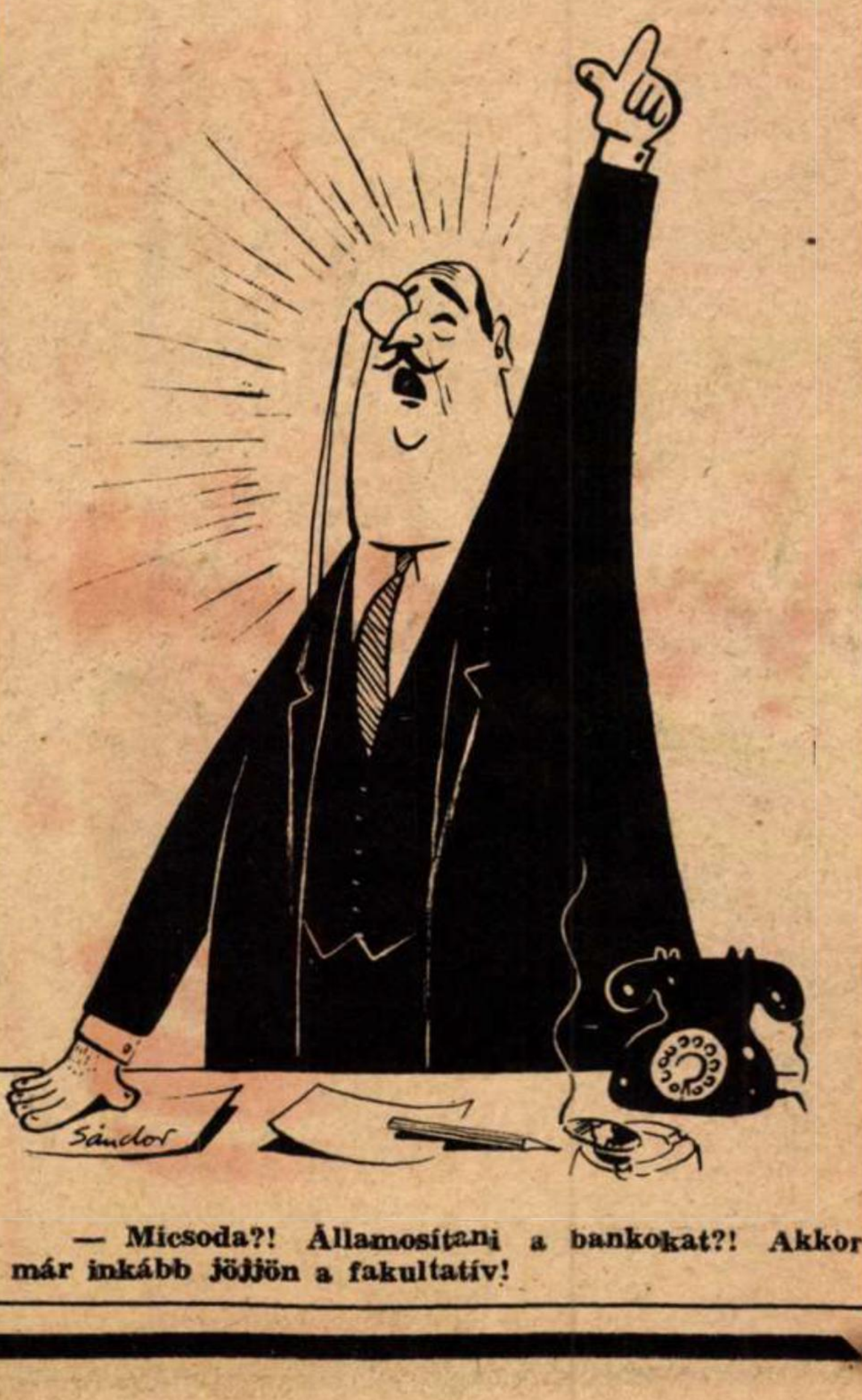

— Micsoda?! Államosítani a bankokat?! Akkor már inkább jöjjön a fakultatív!

Élj veszélyesen!

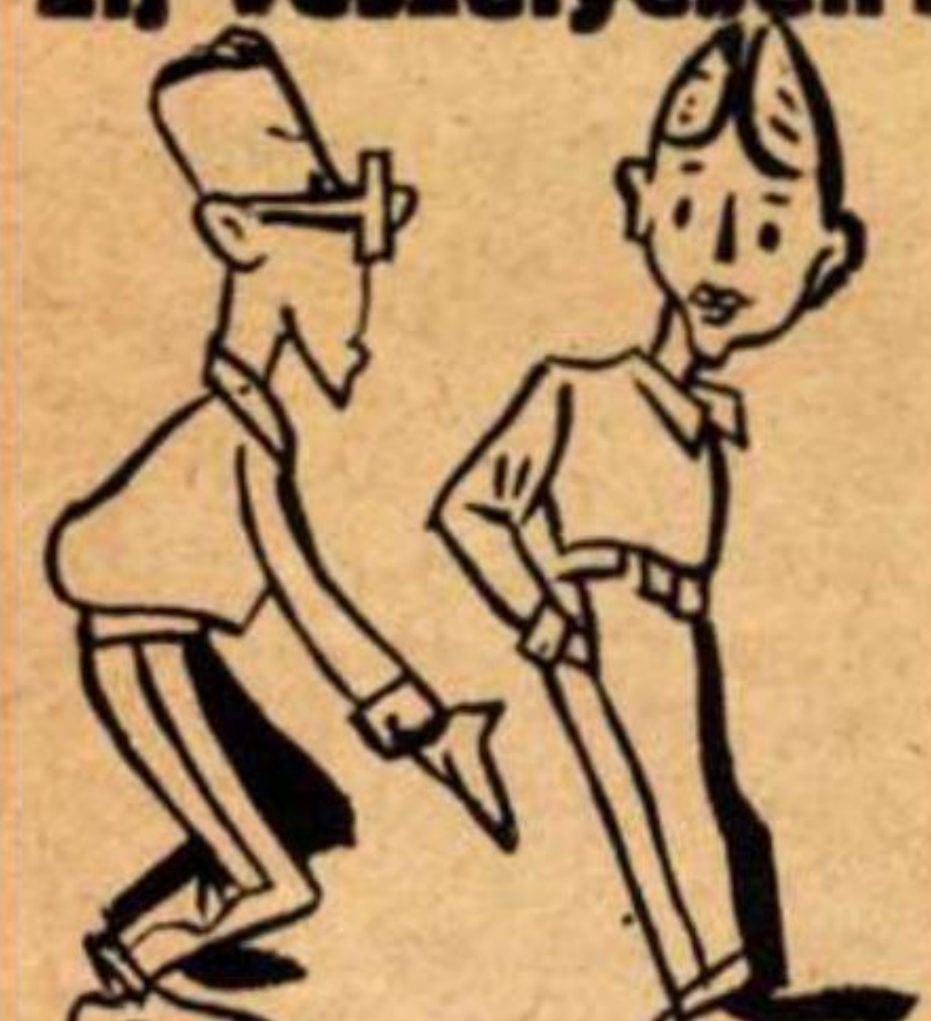

— Hol volt, hogy seholsem lehetett látni?

— Hat hétig feküdtem a kórházban élet és halál között. A Kálvin-téren elütött egy autó.

— Az egy veszedelmes hely! Most egy hete én is ott fizettem hat forintot!

Erős akarat

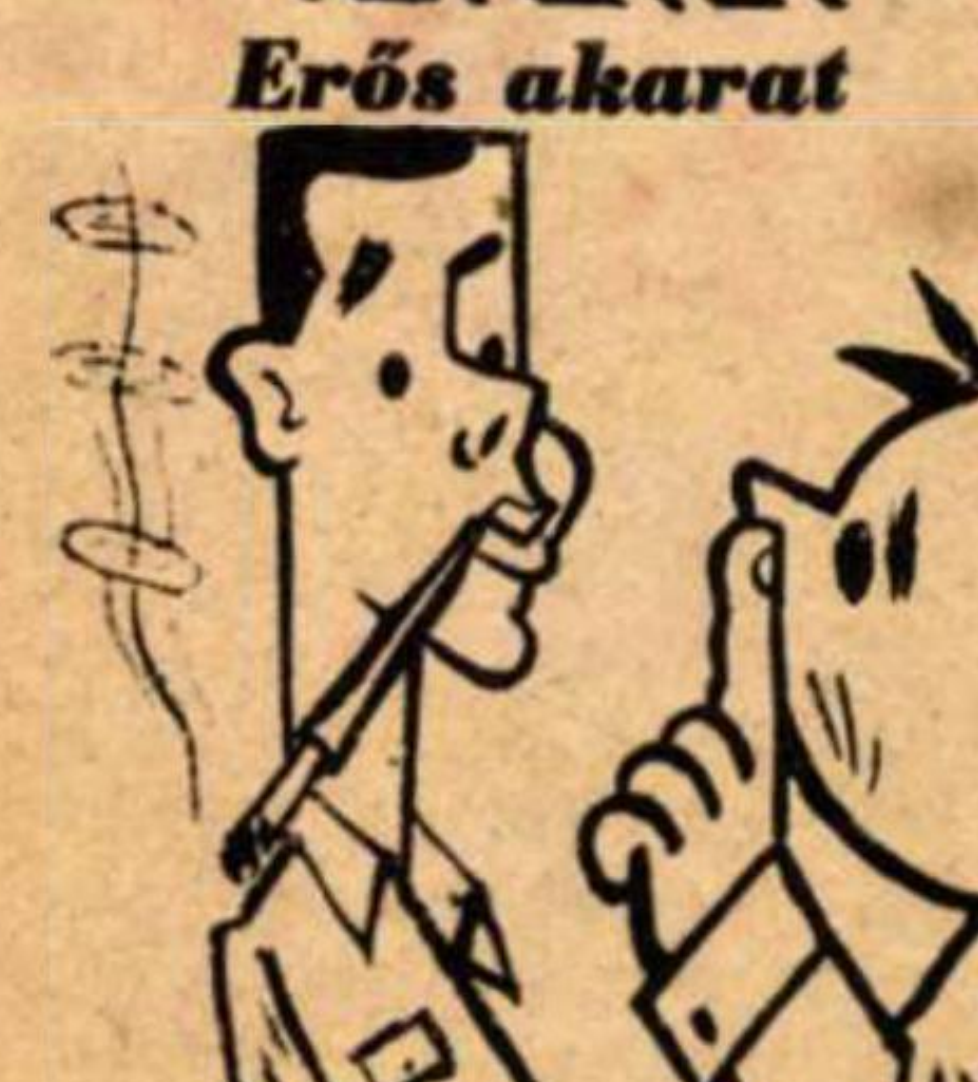

— Rettenetes! Az orvos megtiltotta a dohányzást. De képtelen vagyok leszokni róla.

— Ugyan kérem, micsoda gyengeség ez!

— Maga talán már leszokott a dohányzásról?

— Számtalanszor!

Így igaz

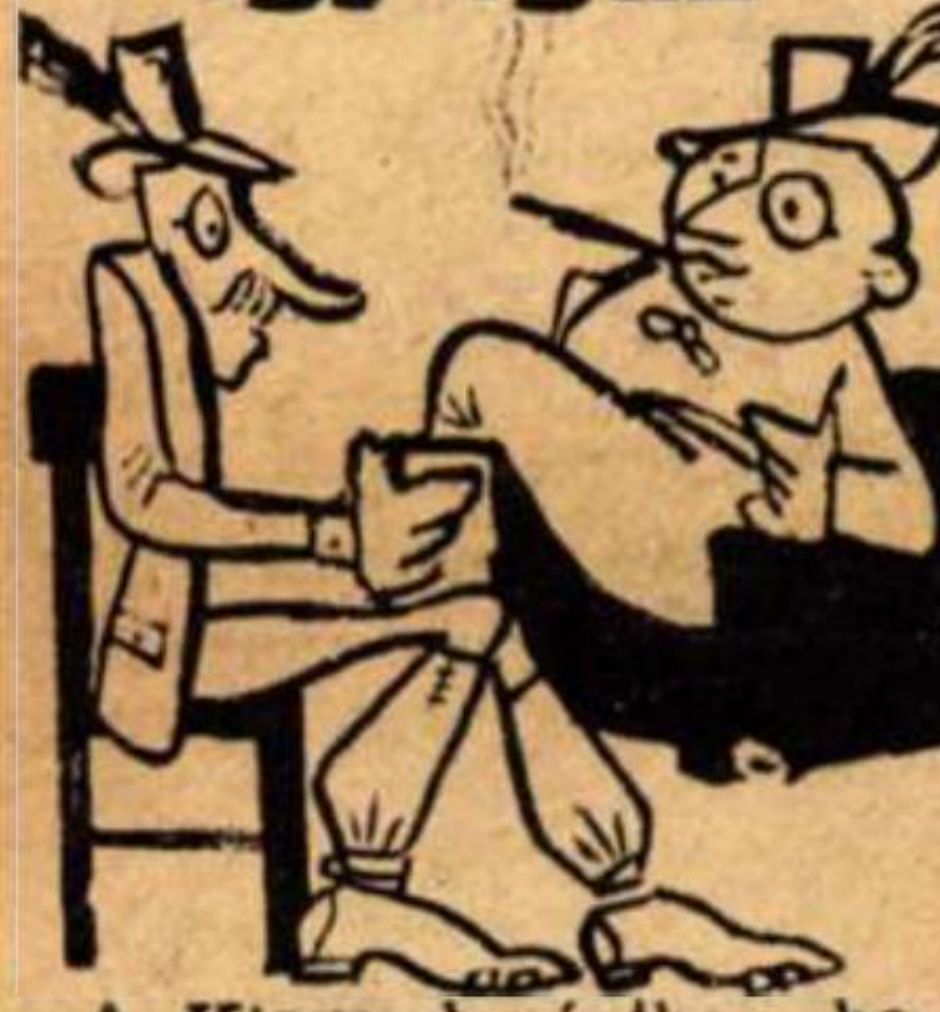

A Kisgazdapártban beszélik:

— Mondd, tulajdonképpen, mi a tervünk a hároméves tervvel?

— Erre még nincs tervünk...

IZZAD?
lába, hónalja, keze?
„Antidor“
azonnal és biztosan megszünteti!
Material, Lázár-u. 16.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Megjelenik
minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Ellopták a Szabadságszobrot!

Ma reggel háromnegyednyolckor erőteljes, boldog csengetés riasztott fel álmaimból. Alighogy kinyitottam az ajtót, a földszinten lakó Bogács Elek hömpölygött be az előszobába. Nyakkendője félreállt, arca rendezetlen volt, látszott, hogy nagyon sietett.

— Hallotta...?! — lihegte örömtől duzzadva.

— Az éjjel ellopták a gellérthegyi orosz Szabadságemlékmű szobrait..!

— Ugyan...

— De igen! A Kunstätter mondta. Na mit szól ehhez? Végre valami..! Ez igen!

— Na de mi a jó ebben? Mit örül úgy neki?

Bogács kissé megzavarodott.

— Már az egész házat végigjártam — mondta szemrehányóan — de mindenki ilyen lehetetlen kérdéseket tesz fel. Persze, hogy örül az ember, ha hallja, hogy megmutattuk nekik...

— Kiknek?

— Hát nekik, hogy mégis... Hogy azért még nem teljesen... Az ilyesmit érezni kell! Gondolja csak el: egy ilyen óriási szobrot, úgyszólván az orruk előtt...

Odaléptem az ablakhoz. A Szabadságszobor változatlanul ott állt a hatalmas kőoszlop tetején, semmi változást nem láttam az emlékművön.

— Jöjjön ide, maga szerencsétlen! — kiáltottam rá Bogácsra. — És nézze meg, hogy egy szó sem igaz az egész szoborlopásból..!

— Dehogy jövök! A szobrot ellopták!

— De győződjön meg a saját szemével, hogy...

— Nem győződök meg semmiről! A szobrot ellopták. A Kunstätter mondta! A rádió is bemondta..!

— Milyen rádió?

— A Kunstätter rádiója, egy világvevő készülék...! És ne tessék engem erőltetni kérem! Ha én meg akarok győződni arról, hogy a szobor megvan-e, akkor kinézek a saját szobám ablakán! De én ott sem nézek ki...!

Hirtelen jó ötletem támadt. Kicsavartam Bogács karját, odacipeltem az ablakhoz, felfeszítettem a szemhéjjait és megnézettem vele a szobrot.

— Ellopták a szobrot Bogács úr, vagy nem?

Bogács kitépte magát kezeimből.

— Rövidlátó vagyok! — hörögte. — De lesz még ez másképp is...!

Azzal elrohant.

*

Mikor egy óra mulva elmentem hazulról, a lépcsőházban találkoztam a felettem lakó Kuhinkával.

— Érdekes dolgot hallottam pár perce Bogácstól — mondta vidáman és belémkarolt. — Mit gondol: igaz az, hogy egy új Szabadságszobrot kellett ma reggel felállítani, mert a régit az éjjel ellopták..?!

Ifj. Hont Ferenc

Egy ujsághír története

Farkasfogú szöcske vagy sáska? De lehet, hogy csak sóska

Első hír a sáskákról

Sopronból jelentik, hogy ott akkora sáskák tűntek fel, mint egy ló, bár nincs kizárva, hogy tévedés forog fenn és nem akkora sáskák, mint egy ló, hanem akkora lovak, mint egy sáska. Állítólag máris több sáskát előállítottak, akik nem tudták megnyugtatóan igazolni, hogy miből élnek.

Legújabb jelentésünk a sáskaveszélyről

A sopronmegyei községekben talált rengeteg sáskáról kiderült, hogy sóska volt valamennyi, csak sajtóhibával.

A földmívelésügyi minisztérium illetékes szakértői most kutatásokat folytatnak azirányban, hogy a sóska is felfalja-e a vetést és amennyiben igen, meg fogják csóválni a fejüket.

Farkasfogú szöcske volt!

Lapunk legszemfülesebb munkatársának sikerült világosságot deríteni a sáska-ügyre, amelyet lapunk közölt először, másodszor, harmadszor és senki többet. Kiderült, hogy nem is sáskák voltak, hanem farkasfogú szöcskék, ami sokkal jobb, mert a farkasfogból mindenféle dísztárgyakat lehet csinálni.

Elsőosztályú kiszolgálás

A botrányairól közismert pesti lokálba a minap elment egy úr, aki kiváncsi volt rá, hogy csakugyan olyan goromba-e az a vendéglős?

Legnagyobb meglepetésére a legudvariasabban szolgálták ki és a tulajdonos szinte mézédes hangon közölte vele a számla összegét, ami nem is volt túlmagas.

— Mi ez? — kérdezte csodálkozva a vendég. — Hiszen maga nem is goromba.

— Na persze, — felelte a vendéglős, — egy ilyen hülyét, mint maga, nem érdemesítek arra, hogy goromba legyek vele...

Gondos atya

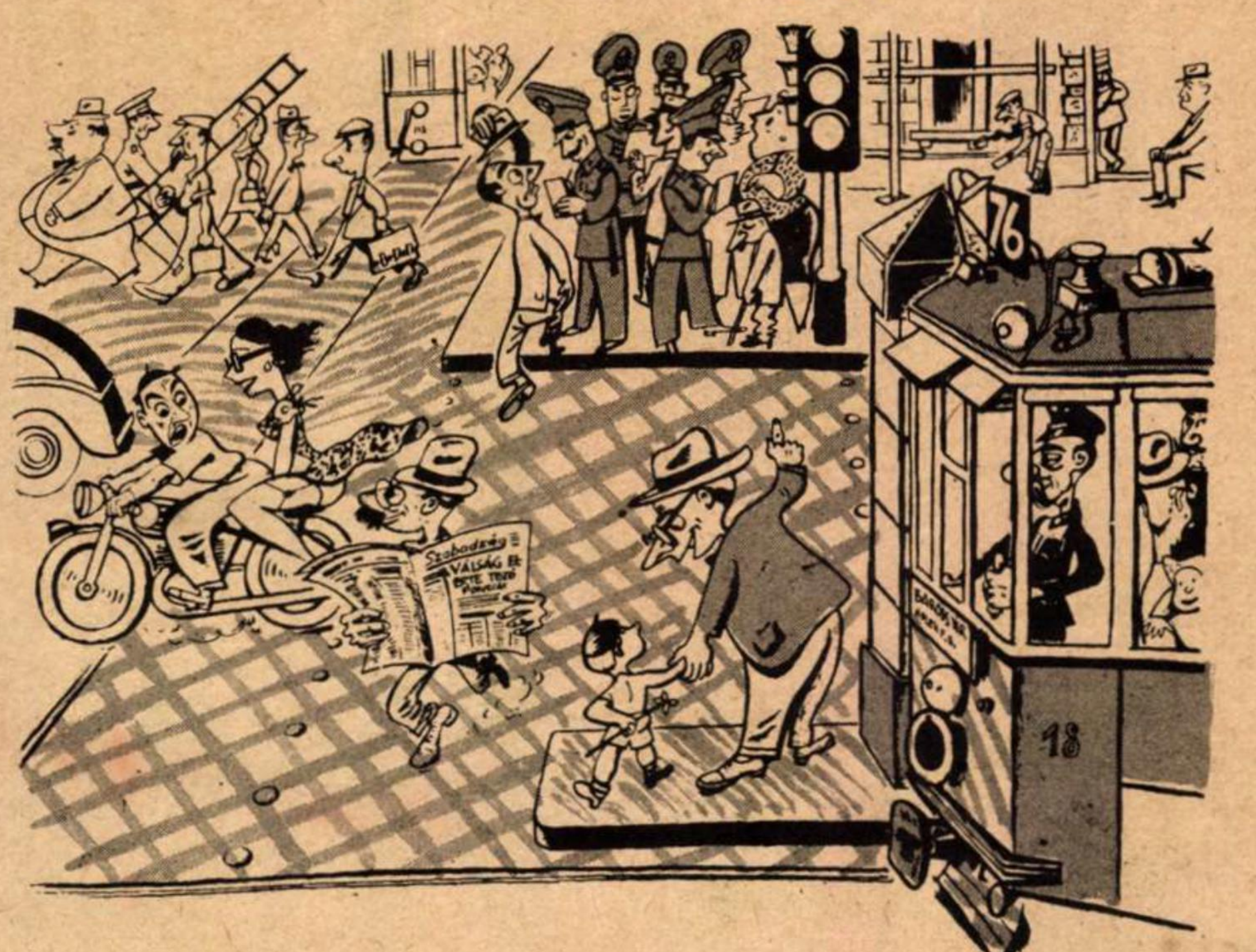

— Látod kisfiam, ahol ilyen nagy forgalom van, vigyázni kell, mert az ember könnyen egy rendőr alá kerül.

A technika csodái

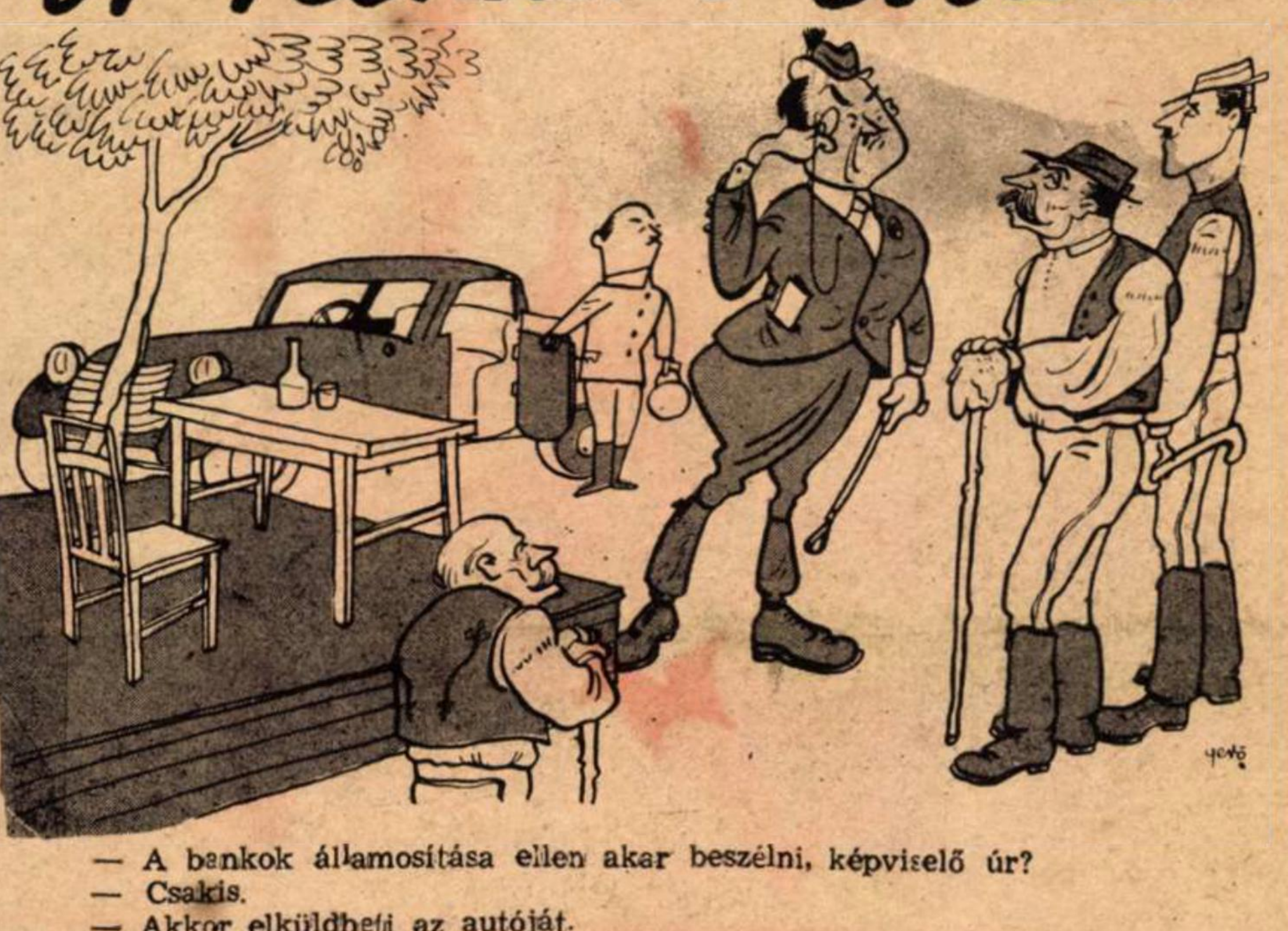

— A bankok államosítása ellen akar beszélni, képviselő úr?

— Csakis.

— Akkor elküldheti az autóját.

— Miért?

— Mert visszafelé úgyis hordágyon tetszik menni.

Földfeletti és földalatti vezetés egy nagy magyar pártban

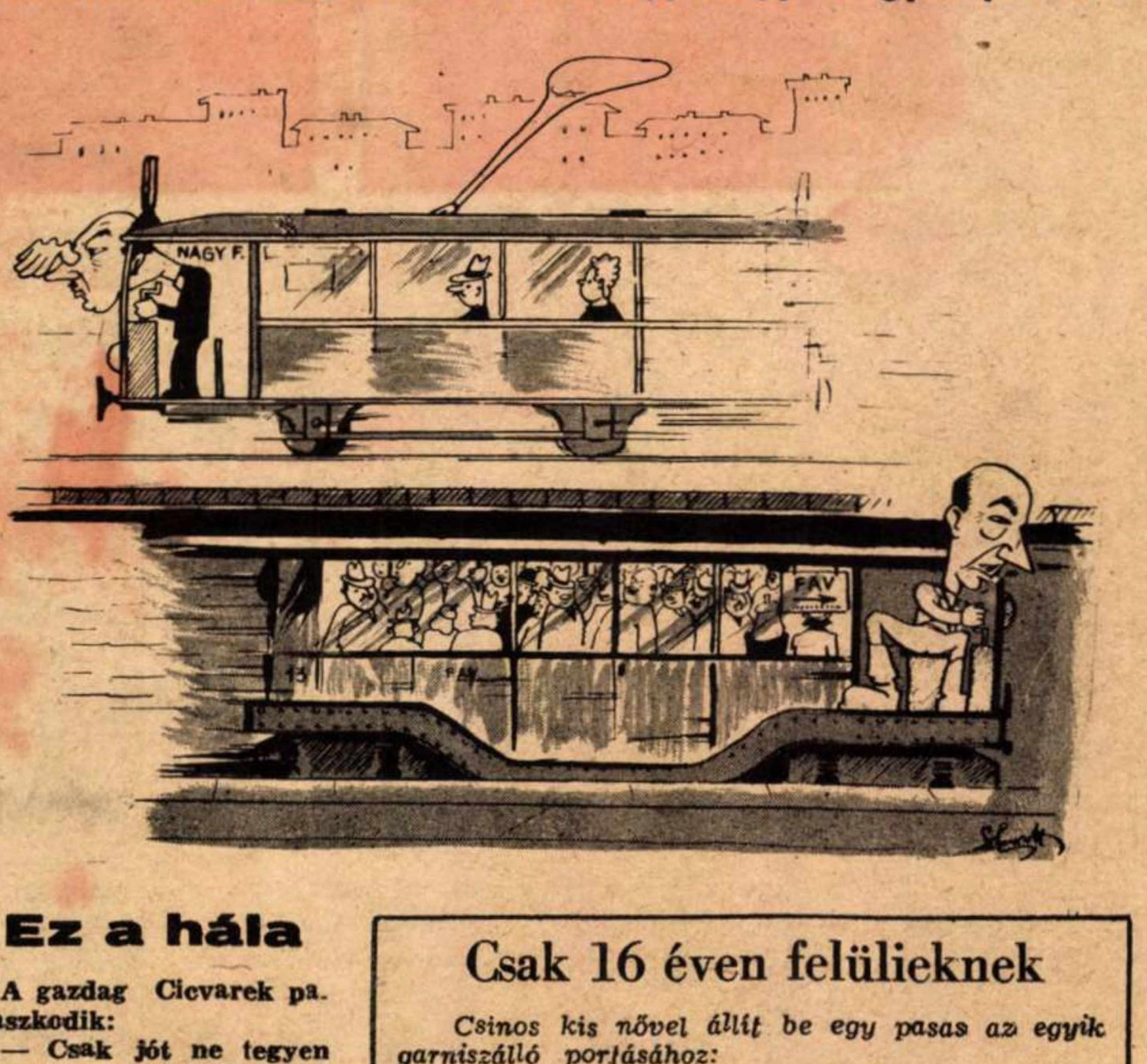

Ez a hála

A gazdag Cicvarek panaszkodik:

— Csak jót ne tegyen az ember senkivel.

— Miért, mi történt?

— A Podvinec tegnap reggel kölcsönkért tőlem tízezer forintot, ma délben autót vett rajta és este elgázolt vele.

Csak 16 éven felülieknek

Csinos kis nővel állít be egy pasas az egyik garniszálló portásához:

— Kaphatnék kérem ma éjjelre egy szobát?

— Hogyne kérem — így az udvarias portás — egyágyas tetszik, vagy kétágyas?

Erre már felhorkan a pasas:

— Bolond maga? Kétágyast még akkor sem bérelek, ha egyedül vagyok!

Bárdos Artúr álma

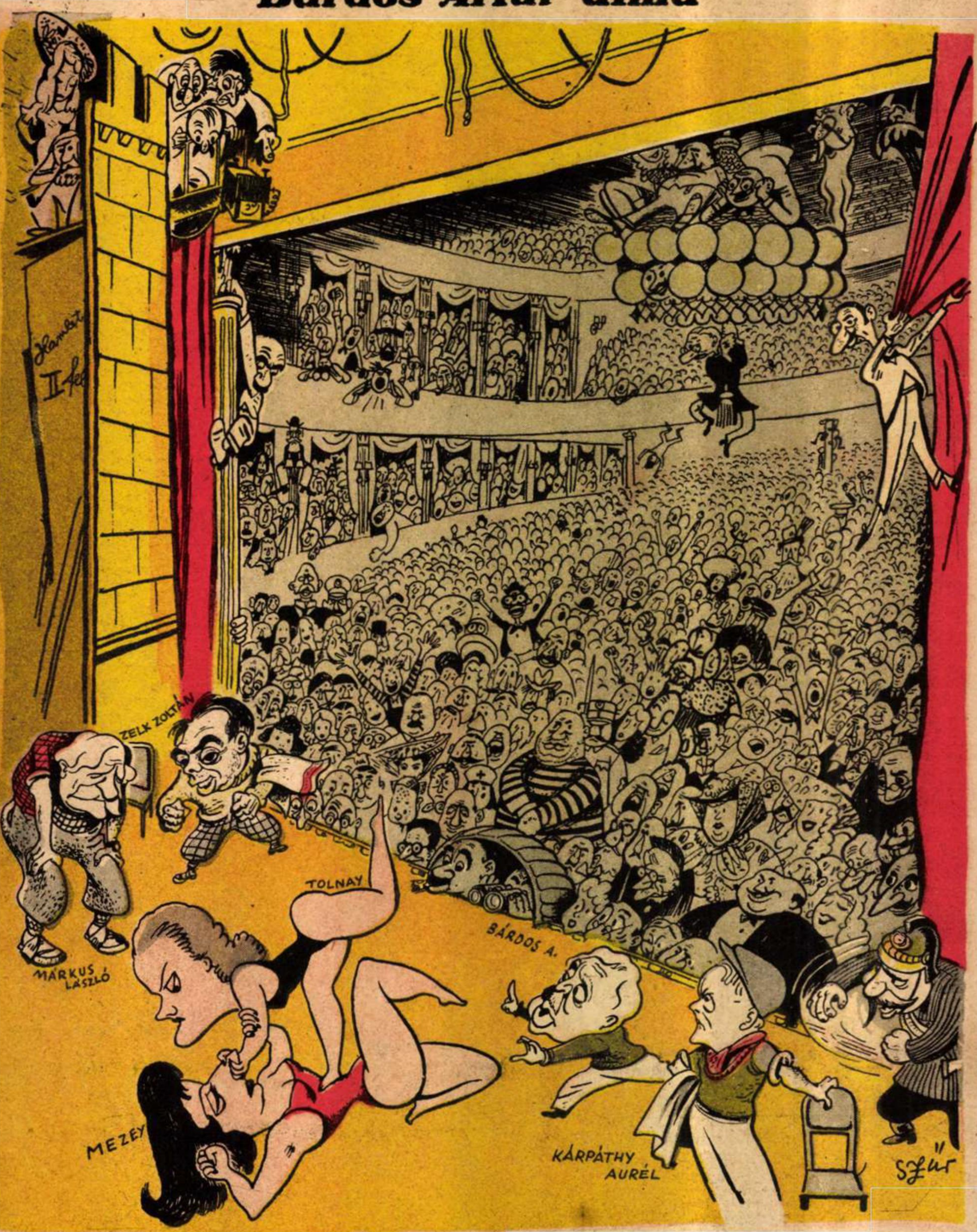

avagy: egy-két pankrációs mérkőzéssel még ő is rendbe tudná hozni a szinházát.

Gádor Béla:

Hegymegi Bendegúz emlékirataiból

Most, hogy mindenki, akinek kezd egy kicsit rosszul menni, emlékiratokat ad ki, szeretett barátunk, Hegymegi Bendeguz, eösmagyar zászlóatya és Etelközi lófősvábi szintén hozzákezdett emlékiratainak megírásához. Íme, néhány szemelvény:

1919. március.

Gyűlölöm a gőgös Angliát, mert leigázta szeretett hazámat. Pedig imádom ezt a földet, különösen ezer holdon felül, amelynek minden göröngyét vérrel áztatták jobbágyaim, amikor megszerezték nekem. Hát lemondjak eösturáni részvényoszlalékomról és szittya földjáradékomról? Nem, nem, soha! Csonka Magyarország nem ország, egész haszonrészesedés menyország. Kincses Erdély, Bácska-Bánát. Szép város Kolozsvár, majd ott lakunk a Szamosnál. Rakott káposzta. Vesszenek az angolok és a többi zsidók!

1923. április.

Jó, hogy eladtam a Rimát és Salgót vettem. A Schwartz rábeszél, hogy vegyek Böhm hordót. Ügyes ember ez a Schwartz, bár sok ilyen Schwartza lenne ennek az országnak. Ma lekötöttem Londonnal azt az exportüzletet. Nett ember ez a lord Buchsbaum. Hiába, Anglia, az mégiscsak Anglia. Nyugat felé kell orientálódnunk, kiemelni a keleti piszokból ezt a szegény elmaradott országot. Éljen a welszi herceg és az angol gyapjuszövet!

1941. augusztus.

Heil Hitler és Mussolini! Disznóság, mik történnek ebben az országban. Még mindig nem léptünk be a háborúba, pedig alig várom, hogy a frontra menjenek. Én megteszem a magamét, mert havonta félmillió márkát keresek a konzervszállításokon. Hát azt akarják, hogy a barbár angolok martalékává legyen szeretett hazánk? Schwartzot ma elvitte a rendőrség, mert angol rádiót hallgatott. Ugy kell a piszok zsidajának! Dögöljenek meg a zsidók és a többi angolok! Deutschland, Deutschland über alles, éljen a haza!

1944. november.

A legnagyobb bajok vannak. Az oroszok itt vannak a nyakunkon és én nyakig belemásztam ebbe a nyilas marhaságba. Naponta hallgatom az angol rádiót, mindíg mondtam, hogy Anglia felé kell orientálódnunk. Nekik kellene felajánlani szeretett hazánkat, mielőtt az oroszok ideérnek. Lord Buchsbaum biztosan segítene rajtam. Milyen kár, hogy azt a derék Schwartzot feljelentettem és lelőtték a Dunaparton.

1945. február.

Szabadság, barátság, elvtárs! Benn vagyok az igazolóbizottságban. Nincs semmi baj. Lord Buchsbaum írt, de nem is válaszolok. Kelet felé kell orientálódnunk. Ha meggondolom, hogy még mindíg vannak hazátlan bitangok, akik az angol rádiót hallgatják! Éljen a felszabadító vörös hadsereg, amely legyőzte a barbár náci hordát.

1947. január.

Kiléptem a Kisgazdapártból és pártonkívüli lettem. Naponta hallgatom az angol rádiót, kitartok az elveim mellett. Beléptem a Magyar Közösségbe és egész faji öntudatommal Anglia felé fordulok. Háromszínű magyar szívem minden éjjel angol fontokról és amerikai dollárokról álmodik. Meggyűlöltem ezt a földet, amelyet oda adtak a parasztoknak. Mi közöm nekem ehhez az országhoz? Én voltaképen mindig világpolgár voltam. Kivándorlok Angliába. Ma táviratoztam lord Buchsbaumnak.

Ez csak természetes!

— Tudja, hogy mi a köszöntés a Magyar Nők Demokratikus Szövetségében?

— Na?

— „Asszonyság!“

Színház és politika

— Olvastam a Szabad Népben, hogy a Nők összeesküvése megy a Vígszínházban.

— Ugyan kérem, azok a baloldali lapok mindent felfújnak . . .

Aki a szívét a homlokán hordja

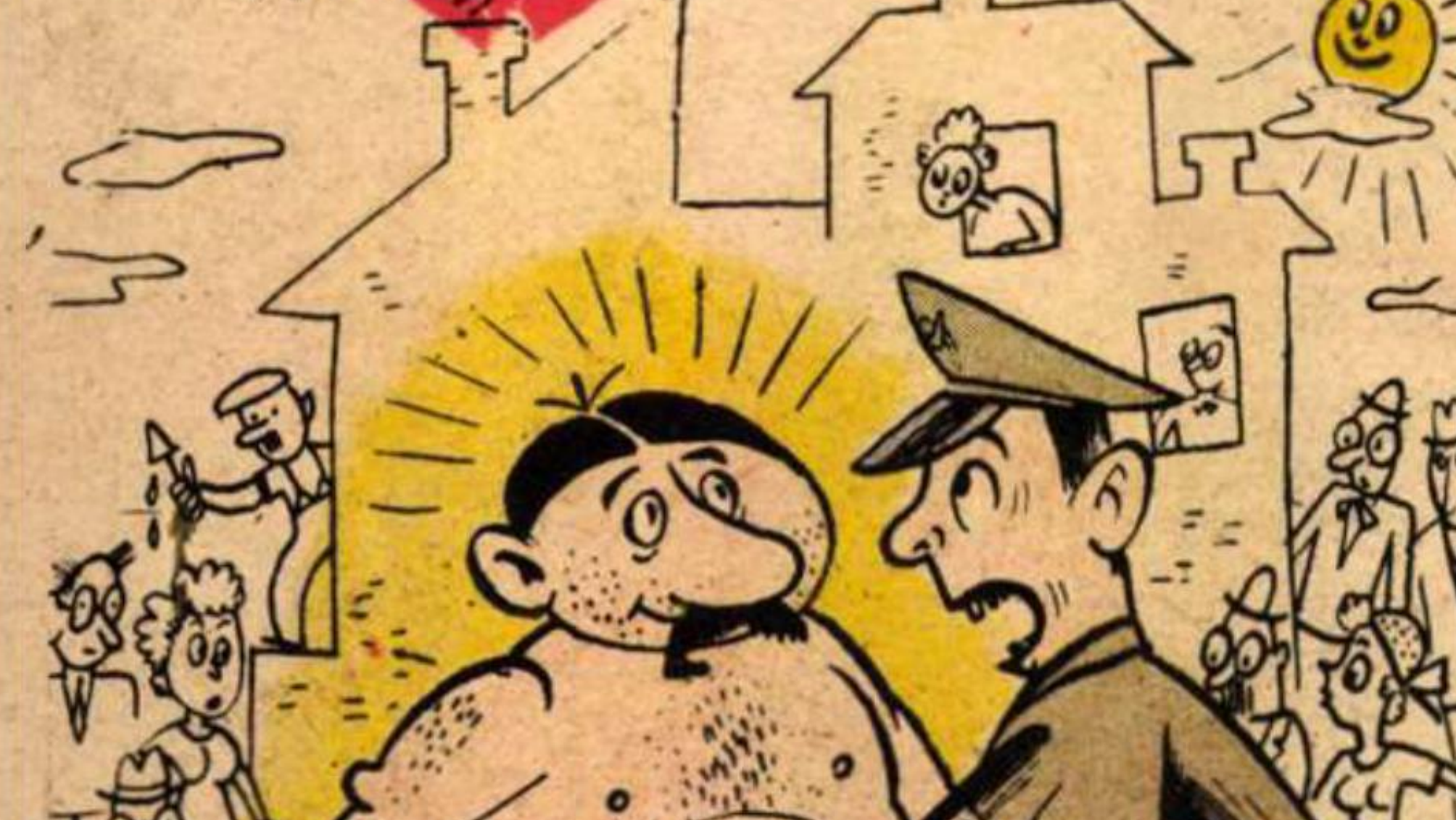

— Tessék mondani biztoss úr, merre van a gőzfürdő?

Washingtonban

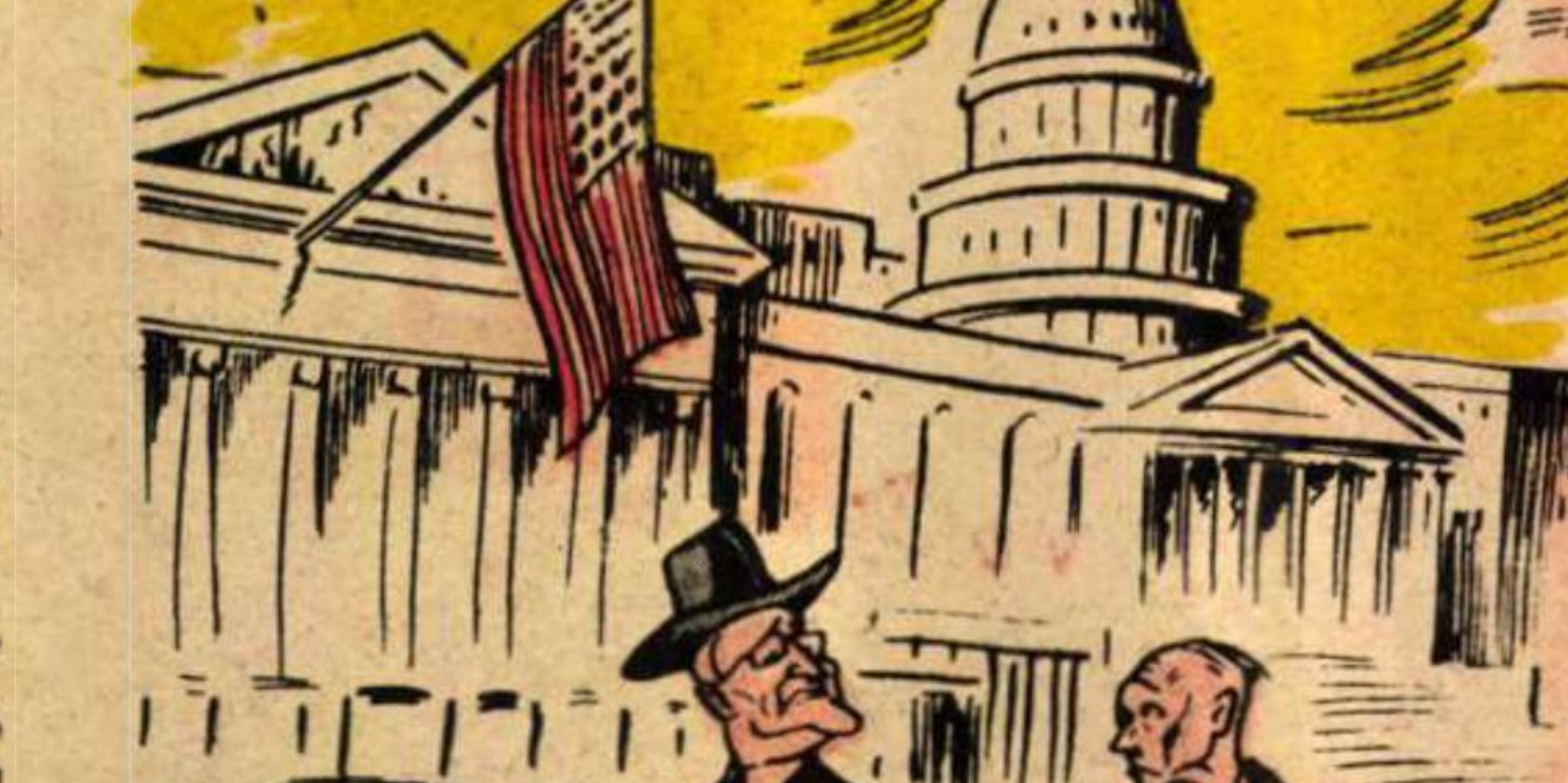

— Kérek kölcsön húsz dollárt, Mr. Truman, éhes vagyok.

— Ha maga tőlem pénzt akar, akkor ne éhes legyen, hanem görög . . .

Tiszta tejet a pohárba!

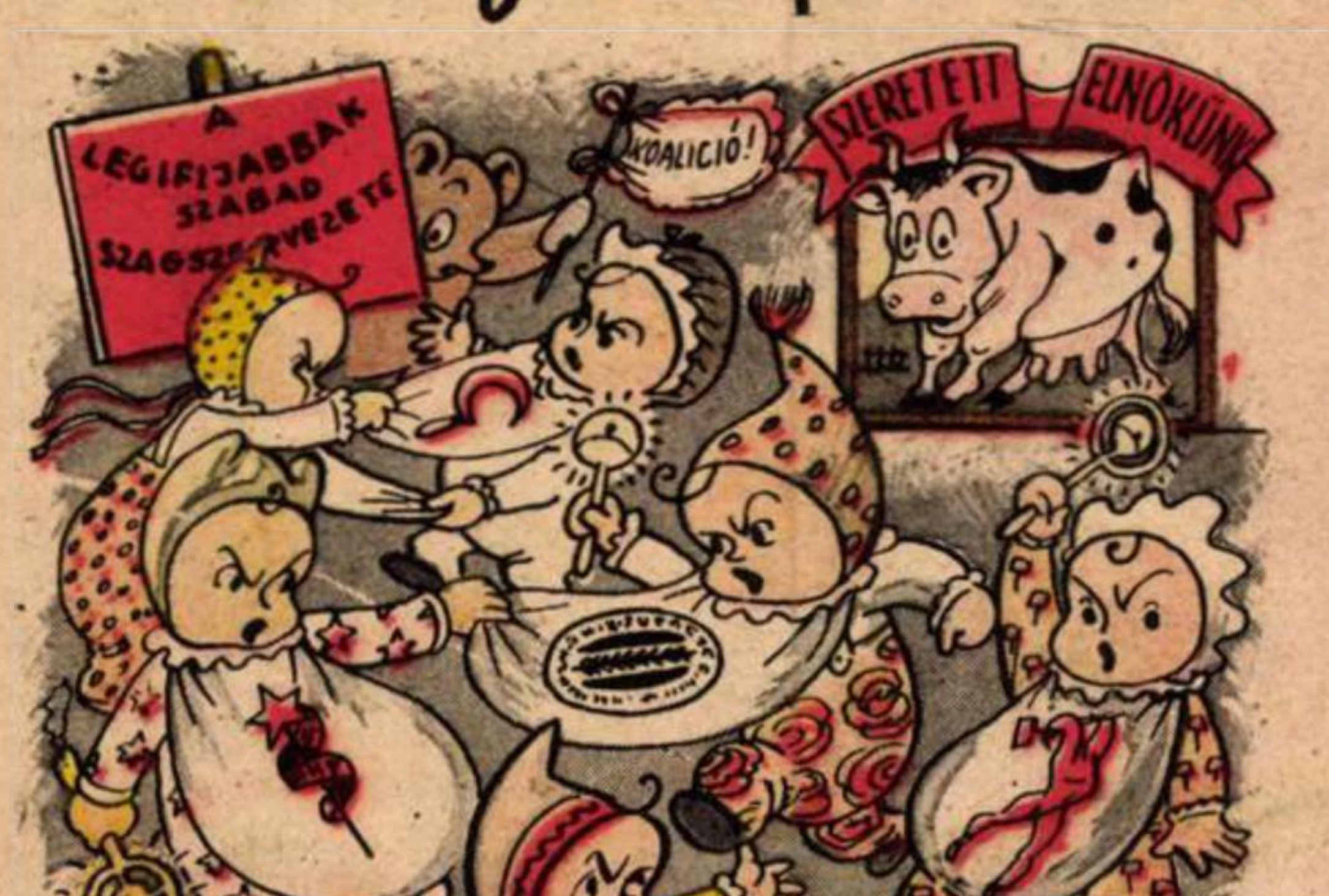

A politikai válság következtében a legifjabbak párterlilháborút kezdtek.

Esküvő erőltetett menetben

— Csakugyan 100.000 forint hozománya van a menyasszonyodnak?

— Annyi, de azért mégis habozom az esküvővel. Tudniillik, szegény rettentően csúnya.

— Mit kell itt habozni, vedd el minél sürgősebben. Kár a kamatokért!

Beszélgetés egy vendéglői asztalon

— Mondja, kedves Bécsiszelet, hisz kegyed a lélekvándorlásban?

— Miért, Rakottkáposzta úr?

— Mert nekem az az érzésem, hogy előző életemben fasirt voltam.